Anul XIV nr. 18 (647) 4-10 mai 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CATAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Dragoste cu de-a silva

PSD ne-a exploatat toată craca de sub picioare

Din codru rupi o rămurea, îi pasă PSD-ului de ea? Îi pasă, pentru că e rămureaua lui și ar putea să o valorifice, să o dea unui om de afaceri prieten, să ajute vreo organizație prietenă ori să o ofere ca mită electorală mulțimilor proaste. Cînd șeful peste ramuri este Ion Dumitru, directorul Regiei Romsilva și bun prieten al premierului Năstase, veți înțelege de ce nici ursul nu se mai simte bine în România și încearcă să dispară de tot.

Pagina 3

Radioul de partid și de stat, cuibușor de nebunii

Președintele Radioului a pus în undă un divorț

Divorțurile, ca și corupția, furtul, nesimțirea, demagogia și, mai nou, candidații la primărie se țin lanț. Ca dovadă că la noi, românii, niște nenorociri nu vin niciodată singure, seria neagră a partajelor continuă cu un cuplu care are legături din toate pozițiile cu PSD-ul: Dragoș Șeuleanu, președintele Radioului de stat, și Carmen Șeuleanu, purtător de cuvînt la ministerul lui Dan Ioan Popescu. Normal, deci: povestea lor de despărțire are de toate. Abuz sexual în serviciu, deturnare de funduri, pupincurisme (la propriu și la figurat), parfum de telenovelă social-democrată și suspans erotic pe banii noștri, ai abonaților.

Pagina 19

Acum dau bine la Primărie, nea Viorele?
Nu aşa, mă! Ia-o mai de jos, stai la coadă şi dă-i tare!
Aşa! Momeeeşti... şi dai cu limba ascuţită!
Apucă, mă, clasa de mijloc şi dă-i la fisc! Ai înţeles?
Geonele, ne mai ţii mult, mă?

Uimirea: Geoană la Primărie. Unde-s mulți proști, Puterea crește în sondaje

Pe șantierele PSD-ului au început lucrăturile de primăvară: ministrul de Externe, Mircea Geoană, va vizita pentru prima oară Bucureștiul

Vara asta spălăm în familie

Potrivit unui cotidian ieșean, senatorul Solcanu a achiziționat recent, punînd pe masă 600 de milioane, o țarină plantată cu viță de vie pe care a revîndut-o iute cu 3,6 miliarde de lei. Noul cumpărător este doamna Prisecaru, nevasta unuia dintre ștabii pesediști locali. Un tun de 3 miliarde, a dracu' lovitură, veți fi tentați să exclamați. Și dacă nu-i așa, dacă e doar pentru că se apropie vremea depunerii candidaturilor (și a declarațiilor de avere), cînd alde Solcanu ar trebui să-și justifice viloiul & celelalte bunuri agonisite în legislatură? Dacă o afacere cu terenuri, dată în vileag la gazetă, poate fi un bun motiv de a te feri de alte întrebări mai indiscrete? În plus, nu știm dacă nu cumva afacerea ar putea fi numită spălare de bani în familie. În marea familie pesedistă, desigur.

Hoțolino,
înălbitorul catifelat

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU TACMA CUM LAUDE
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacție: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan ȘTANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Promotion Manager: **Delia DRĂGUȘIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MÎȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International Mircea Ionescu – vînzări publicitate **021.305.32.40 mircea.ionescu@mpg.ro**
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL, **Tel.: 021.205.72.00; Fax: 021.223.21.00**
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șu

Dom'le, aşa-mi trebuie dacă am fost generos cu toţi nenorociţii din PSD. Păi, cine dracu' să mă mai susţină şi pe mine dacă eu pe toţi sectorenii mei agricoli ilfovi i-am declarat cu mîna mea ori morţi, ori răniţi la Revoluţie?
Bebe Ivanovici-Certificat, singurul terorist care mai face şi astăzi victime la Revoluția din Decembrie 1989

Recenta condamnare a lui Geoană la calvarul Primăriei Capitalei vine direct din ficații lui Năstase, iritați la culme de popularitatea ministrului de Externe. Prezentabil, moderat, fluent în engleză, franceză și cotroceneză, Mircică cel lingușitor era un real pericol pentru cele două posturi vizate de Adelu: ori președinte, ori prim ministru. Așa că s-a hotărît să-l conseneze pe Titulescu la București, să nu mai umble el braț la braț cu toți mai marii lumii, care să-l ceară apoi, pe canale diplomatice, într-un post de conducere. Era însă nevoie ca o pisică să-i fie arătată, fiindcă Mirciulică nu se lăsa așa ușor aruncat în ghearele lui Băsescu. Ei bine, șantajul s-a produs, între altele, cu faxul de felicitare adresat de Geoană lui Constantinescu imediat după alegerile din noembrie '96. Documentul, căutat multă vreme de jandarmii PSD, a fost în cele din urmă găsit. Unde, cum și la ce preț vă vom istorisi în episoadele următoare. Încheiem cu un sfat pentru domnul Năstase: ca fenomen istoric, marginalizarea unuia mai tînăr poate sfîrși prost.

Recent mazilitul baron de Ilfov căruia i-a luat locul de partid generalul necalificărilor noastre la națională, Bebe Ivanovici, a trecut pe la dușmanul PSD-ului să-și ofere răzbunător serviciile specializate de activist politic. De această dată, spre deosebire de alte cazuri mai provinciale, partidul lui Băsescu, Boc și Gușă n-a acceptat un nou bebe.

Mircea Geoană, într-o poziție de sacrificiu ritualic. Luni, la orele 9,30, CPEX-ul PSD-ului a hotărât: cel mai popular om al acestui partid nepopular în București îl va înfrunta pe balaurul Băsescu la Primăria Capitalei. E clar că Năstase a scăpat de cel mai important contracandidat din sânul partidului la președinția României, luând în calcul ambele variante: pierde sau câștigă, actualul ministru de Externe al țării va fi departe de locul destinat lui Bombonel și poate chiar de viitorul post de prim-ministru.

Tătucul lui Oprișan, Miron Mitrea, a fost prezent sâmbătă la Focșani, ca să sărbătorească 1 Mai muncitoresc așa cum se cuvine pentru un om care n-a mai muncit de când a parcat Raba în față la sindicat și a luat taxiul spre PSD. În comuna Golești, suburbia Focșaniului, la inaugurarea sistemului de alimentare cu apă, Mitrea, soția și alaiul pesedist au fost întâmpinați de copii cu flori în mâini. Muncitorimea cu furci și topoare în mâini a fost ținută departe de eveniment de însuși Oprișan, care a ținut să le spună localnicilor că, dacă liberalii și țărăniștii le-au dat găleți goale, PSD le dă apă. În acest sens, Oprișan chiar a dăruit poporimii găleți pline – cu apă, evident, că pe alea cu rahat le epuizase el.

PSD Maramureș face eforturi disperate pentru a pierde alegerile în favoarea PRM. Gafa fundamentală cu care vrea să intre în alegerile locale e că din partea PSD vor candida cam aceleași persoane, care nu sunt persoane, ci șulfe, pentru Consiliul Județean. Printre care se numără și foștii parlamentari Teodor Ardelean sau Augustin Botiș, cât și baronii locali Alexandru Cosma sau Dumitru Matei, care vâră banii bugetari, cu furca, în societățile lor private, cu care se fac că repară străzile și podurile care nu duc nicăieri sau mimează că bagă gaz și apă pe lângă casele oamenilor. Într-un sondaj nedat publicității, executat de Universitatea din Baia Mare, PRM este cotat ca formațiune favorită în județul Maramureș. Drept dovadă, timpul n-a mai avut răbdare cu senatorul Doru Liviu Bindea, care a fugit recent de la PSD la PRM.

Tribunalul din Timișoara dă sentințe care depășesc Matrixul prin minuni și aberații. Judecătoarea Buta are șansa să candideze la titlul de cel mai aberant magistrat din estul Europei. Ea a respins zilele trecute cererea unei firme, prin care solicita protejarea mărcii obținute de la OSIM pentru o perioadă de 10 ani. A respins-o, bineînțeles, în favoarea firmei concurente a unui euroșmecher din Italia. Pe care îl cheamă Danilo Vettore și despre care se presupune că este cel puțin mafiot. Pe care îl ține în mână Șipoș, președintele Consiliului Județean. Cărui Șipoș euroșmecherul a avut grijă să nu-i lipsească nimic din tot ce este omenesc și util.

O bîrfă de ultimă oră din culisele lui Dan Diaconescu, despre adevărații acționari ai OTV. Care ar cam fi următorii: D.D. (Dan Diaconescu), D.I.P. (Dan Ioan Popescu) și A.N. (Adrian Năstase), fiecare cu cîte 33%. Evident, pe ultimii doi n-o să-i găsiți în acte. Sînt adevărați profesioniști: nu lasă urme.

Acciduzzu

Legendă
bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc
bârfă cu parfum de credibilitate
bârfă-beton

Bula demnitarului

CATEGORIA
ILIE SÂRBU

Adrian Năstase (prim-ministru): „Încercăm să arătăm că România este, din punctul meu de vedere, o mare putere vînătorească."

CATEGORIA
EMIL BOBU

Ioan Talpeș (ministru de stat): „Nu știu cum își imaginează domnul Verheugen peștii mari. Cert este că peștii mari se găsesc peste tot."

„Noi știm foarte multe fără să putem preciza."

Ion Iliescu (președintele României): „Noi am pierdut multă vreme, o perioadă de timp."

Cristian Diaconescu (ministrul Justiției): „Justiția are 14 ani ca vîrstă și se comportă ca atare."

Ilie Rautescu (primar Rovinari): „Să nu mai facă imixtiune în democrație."

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE DOARE

Gigi Becali (președintele PNG): „Îmi place acest film (Mihai Viteazul – n.n.) pentru că m-a inspirat să intru în politică și a trezit în mine sentimente de patriotism, bărbăție, de măreție, sentimente paterne și de iubire de țară."

CATEGORIA
STRĂIN DE TURISM

Miron Mitrea (ministrul Transporturilor, Locuinței și Turismului): „Ca ministru social-democrat, turistul străin nu este o țintă pentru mine."

Întunericitul

Adriane, îi vezi pe tinerii ăia doi care se giugiulesc în iarbă în locul unde ar fi trebuit să ridice ANL-ul un bloc pentru ei, ca să nu mai stea pe cîmp? E, ei sînt viitorul țării! Pentru ei trebuie să furăm noi acuma!
Pe șantierele patriei, brigadierii Miron Mitrea, Adrian Năstase și Micky Șpagă construiesc Viitorul de Euro al României

Dezvăluiri şocante despre cel mai mare jaf forestier din istoria pădurilor patriei

Conform aprecierii specialiştilor din silvicultură,

perioada 2001-2003 a guvernării PSD este cea mai cumplită din istoria codrului românesc. Ea poate fi comparată doar cu marea invazie a tătarilor din 1241 sau cu lovitura de stat de la 23 august 1944. Din motive independente de voinţa sa, Alianţa D.A. n-a putut evalua exhaustiv guvernarea PSD, în perioada 2001-2003, pentru că i-ar fi trebuit o enciclopedie ca s-o facă. O să vă spunem noi ce n-a putut evalua nimeni. Vom înzeci evaluările Alianţei, cu privire la guvernare, cu dezvăluirile noastre. Dar pentru că tot am ajuns aici, la pădure, o să vă spunem ce-a făcut PSD-ul cu silvicultura, după alegerile din 2000. În primul rând, Adrian Năstase l-a adus pe Ion Dumitru de la Direcţia Silvică Târgovişte, în fruntea regiei Romsilva. Dintre calităţile de Hantătar ale lui Dumitru, zis Capdemort, nu putea lipsi catedra de profesor la Universitatea „Valahia“, despre care vom vorbi; vocaţia de vânător de protocol, despre care o să intrăm în detalii; distrugerea unui sit arheologic în Târgovişte, peste care şi-a făcut locuinţă personală, despre care am scris deja, şi sponsorizarea cu materiale de construcţii şi mână de lucru specializată a vilei din Cornu a premierului Năstase, despre care iarăşi am scris.

Şi pentru că această dăruire trebuia recompensată

cu ceva exemplar, Partidul şi Năstase l-au desemnat pe Dumitru drept vicepreşedinte al organizaţiei PSD Dâmboviţa. Preşedintele organizaţiei este deputatul PSD Ion Stan, preşedintele Comisiei de control al activităţii SRI, născut în Nucet, Dâmboviţa. Ce nu face Dumitru pentru Nucetul lui Stan? Că doară dar din dar se face rai. Prin solicitarea 806/29.01.2004, Comisia de control al SRI a cerut o sponsorizare de un miliard de lei regiei, cu motivaţia de a sprijini lucrările de restaurare a Mănăstirii Nucet. Pe semnătura lui Stan. Care îi cumpără pe călugări pe banii noştri, ca ei să-l pomenească în slujbele lor şi să-i ureze viaţă parlamentară până la adânci bătrâneţe. Banii publici ai regiei au fost viraţi prin Direcţia Silvică Târgovişte. Ce nu mai face Dumitru pentru Stan? Îl bagă în ecuaţia privatizării păstrăvăriei „Izvorul Tătarului“ din Moroeni. Truchează licitaţia şi respinge dosarele concurenţilor, cărora nu le admite contestaţiile. Până la urmă, păstrăvăria a fost adjudecată de Ion Stan, de Victor Sanda, prefectul Dâmboviţei, şi de Ion Dumitru. Şi pentru că Dâmboviţa este judeţul lui, pe listele căruia se pregăteşte să candideze la alegerile generale, Dumitru a deschis larg punga avuţiei bugetare, sponsorizând în dreapta şi-n stânga, cu o dărnicie puternic motivată electoral.

A dat 400 de milioane de lei Crucii Roşii

din Dâmboviţa, în numele unor solicitări făcute de Consiliul Judeţean (1573 şi 1574/23.02.2004). Cu banii vor fi ajutaţi copiii şi persoanele defavorizate, prin Crucea Roşie. Iar persoanele defavorizate vor vota partidul care fuge spre roşu. A uns cu 120 de milioane primăria Cornăţelu, la solicitarea din 25 februarie a Direcţiei Silvice, pentru organizarea Festivalului naţional de folclor „Pădure, pădure...“. Care ar trebui să-şi schimbe numele în *Pădure, pădure, vai de capul tău, în ce hal te-a adus Dumitru.* A scos 40 de metri cubi de cherestea la solicitarea primăriei Pucioasa (1 martie a.c.), pentru repararea acoperişurilor locuinţelor unor nevoiaşi. A căror singură nevoie este să voteze cei trei trandafiri, care le ţin loc de acoperiş. Trandafiri care, o dată la patru ani, trebuie reparaţi şi ei şi unşi cu ulei electoral. A mituit cu 100 de metri cubi de cherestea şi 135 de milioane de lei primăria Băleni (29 martie a.c.), pentru repararea locuinţelor unor cetăţeni defavorizaţi. Cărora le vor curge balele la alegeri, după partidul care le-a cârpit sărăcia, după ce tot el i-a adus la sapă de lemn. A decartat 2904 euro pentru repararea tomografului spitalului judeţean (1 martie a.c). Şi, nu în ultimul rând, şi-a dat 640 de milioane de lei (5 noiembrie 2003), pentru amenajarea amfiteatrului Facultăţii de ingineria mediului a Universităţii „Valahia“, unde este profesor.

Asta este zero barat, în comparaţie cu ce-a dat

de fapt. Şi totul din banii noştri. Şi totul într-un interval de şase luni, de când timpul a început să miroasă irespirabil a alegeri. Mii de metri cubi de cherestea şi lemn de foc, în valoare de sute de miliarde de lei, au fost daţi pentru: Protopopiatul din Roznov; Episcopia Caransebeşului; Comandamentul Garnizoanei Bucureşti; Mănăstirea Cucuiş-Hunedoara; Federaţia filatelică; Parohia ortodoxă Turda II; Biserica ortodoxă ucraineană; Parroquia ortodoxa rumana „San Constantino y Santa Elena“ din Caracas, Venezuela, la solicitarea nr. 20.454/19.09.03, a cabinetului Teoctist; Societatea cultural-patriotică „Avram Iancu“; Facultatea de Silvicultură Braşov (absolvită de Dumitru); Prefectura Prahova; Consiliul Judeţean Argeş; Seminarul teologic din Caransebeş (fostul loc de muncă al ministrului Ilie Sârbu); Palatul copiilor din Târgovişte, TVR, Direcţia patrimoniu Dâmboviţa. Pe 11 martie a.c. a dat 400 de metri cubi de lemn, la solicitarea Primăriei sectorului 2, condusă de pesedistul Neculai Onţanu, pentru sprijinirea familiilor aflate în dificultate. Numărul persoanelor fizice mituite de Dumitru cu lemn de foc sau de construcţii este copleşitor. Practic, fiecare familie momită la modul ăsta de un vicepreşedinte pesedist este un virtual agent electoral al PSD. Avem listele complete şi le putem pune la dispoziţia autorităţilor dispuse să demareze cercetări în acest sens. Legea spune că sensul duce spre porţile PNA.

Domnule Sârbu, aici se întindeau codrii seculari ai Vlăsiei în care se ascundea un vînat excepţional. Tot aici s-a turnat şi poezia *Mistreţul cu coi de argint.* Dar, pentru că vînatul se ascundea atît de tare, am fost nevoiţi să tăiem copacii ca să poată vîna domnul Năstase numai trofee de animal.

Ilie Sârbu, nefericitul interpret al melodiei „Coiul vînătorilor“ dintr-o cunoscută operă de Weber

Slugărnicia lui Ion Dumitru faţă de Năstase,

care l-a făcut om, îmbracă forme groteşti. Parlamentul a amendat în 2002 Legea 109/96, a fondului cinegetic şi a protecţiei vânatului. În legea veche, care era bună, în articolul 12, era definit fondul cinegetic: 30 de procente în patrimoniul Romsilva, 68 în cel al organizaţiilor vânătoreşti şi două procente de protecţie a fondului destinat cercetării ştiinţifice, procesului de învăţământ şi unor specii valoroase. La solicitările vânătorilor din componenţa PSD şi cu motivaţia regiei Romsilva, prin Ion Dumitru, articolul 12 a fost făcut varză. El sună acum în aşa fel, încât să nu ştie nimeni al cui este vânatul: „Atribuirea dreptului de gestionare a fondurilor de vânătoare, în sensul prezentei legi, se face de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, cu respectarea dreptului de preempţiune a fostului gestionar, sau prin licitaţie publică“. Practic, în această situaţie, România este singura ţară din Europa a cărei autoritate silvică îşi defineşte prin lege o proprietate care nu îi aparţine. Majoritatea fondurilor de vânătoare sunt ale regiei Romsilva, dar gestiunea lor o face autoritatea publică superioară, adică ministrul Sârbu, care este subalternul lui Năstase, care este un vânător atât de temut, încât a speriat-o până şi pe Brigitte Bardot, cu numărul de urşi pe care i-a răpus, în numai patru ani.

Şi asta încă nu e nimic faţă de ce a făcut

recent Dumitru pentru stăpânul său Năstase. Când a încălcat Ordinul 555/27.08.2003 al Ministerului Agriculturii şi Pădurilor, cu privire la „Terenurile din fondul forestier proprietate publică a statului, exceptate de la retrocedarea pe vechile amplasamente“. Cea mai exceptată pădure este Snagovul, ca arie strict protejată. Ei bine, pe 7 octombrie trecut, Comisia Judeţeană Ilfov i-a pus în posesie pe trei anonimi, cu 30 de hectare de pădure. Una dintre persoane a fost reprezentată prin procură specială de Vasile Păun, care a venit din partea consilierului Remus Truică, al premierului Năstase. Presa are datoria de a deslusi cine este adevărata persoană care a pus mâna pe cea mai bună pădure de la Snagov, indiferent de identitatea indivizilor puşi acum în posesie. Şi pentru că a ajuns să lucreze la un asemenea nivel, în care face ceva pe lege, lui Ion Dumitru nu-i mai este frică de nimeni. De exemplu, câtă vreme a fost director în Dâmboviţa, Dumitru a restituit cele mai bune arborete exploatabile pentru furnir. Apoi, i-a obligat pe proprietari să lucreze numai prin firmele agreate de el. Când în zonă a apărut societatea „Prunus“ a generalului SRI Gioni Popescu, care a încercat să valorifice personal furnirul, Ion Dumitru a vrut să-l elimine. Cu cinci săptămâni în urmă, Mircea Geoană a intervenit în scandal, de partea lui Gioni Popescu.

Apoi, lui Dumitru nu i-a fost frică să amâne

încasarea unor cecuri de 204 miliarde de lei, de la Direcţia Silvică Suceava, ca astfel clientul PSD, Mârza, preşedintele Consiliului Judeţean, să aibă cu ce să-şi achite alegerile locale. Nici să fracţioneze investiţiile pentru evitarea licitaţiilor, încredinţând lucrările fracţionate unor clienţi politici, prin negociere directă. Nici să crească volumul de cheltuieli de producţie, ceea ce a condus la scăderea profitului. Nici să falsifice rezultatele economice, astfel încât cele de la Institutul Naţional de Statistică spun una, cele din biroul lui spun alta, iar cruda realitate, cu totul şi cu totul altceva. Realitatea se plânge că valoarea lemnului de foc, cu care se încălzesc 30 de procente din populaţie, s-a mărit cu de patru ori faţă de cea vândută la agenţii economici, pentru industrializare. Realitatea îi arată cu degetul pe baronii lemnului, singurii favorizaţi de politica dezastruoasă a Romsilva, reprezentată de Ion Dumitru: deputatul PSD Culiţă Tărâţă, cu datorii de 1,5 milioane $ la Romsilva, deputatul PSD Dorel Petru Crăciun, dator cu 13,5 miliarde de lei, senatorul UDMR Attila Verestoy sau prefectul judeţului Suceava, Ion Cuşnir. Iar această realitate hâdă a fost patentată de guvernarea PSD.

Cornel IVANCIUC

fincă

Plămîni cu pete luminoase

Luni şi marţi, Ministerul Sănătăţii a organizat concursul de ocupare a posturilor de director general şi director adjunct medical la institutele din subordine. La Institutul de Pneumoftiziologie M. Nasta din Bucureşti nu se organizează concurs ! De ce? Deoarece actualul director, prof. dr. Ioan Paul Stoicescu, este director din 1996, este academician-profesor consultant, este preşedintele Societăţii Române de Pneumologie (tocmai recent reales!), este responsabilul Programului Naţional de control al tuberculozei 2001-2005, este prieten de casă cu don Lorenzo şi prieten de „curte“ cu Dan Ioan Popescu, după cum declară în cercurile de apropiaţi sau acoliţi… Director adjunct la „M. Nasta“ este dr. Didilescu, un veteran al „reţelei“ de pneumoftiziologie, colaborator plecat al directorului şi care nu a ezitat să-l caracterizeze pe Stoicescu într-o Enciclopedie Medicală recentă drept „o figură luminoasă a Pneumologiei româneşti“. Atunci, dacă e luminoasă, doar nu o să fie trecută în umbră printr-un concurs oarecare, aşa cum vrea o lege întunecoasă!

De ce m-aţi dat de lîngă boi

Filozoful practicant Gigi Becali a caşerat aprioric buzunarele evazate ale şomerilor hunedoreni cu lovele americăneşti. Aflat într-o transhumanţă electorală prin Masivul Retezat, ciobanul de la Pipera a purtat un monolog tehnico-tactic în vecinătatea bizonilor din Rezervaţia Naturală, cu tema ontologică a păşunatului Noii Generaţii pe iarba verde de acasă. Păstrînd culoarea discursului, Gigi Becali a oferit cîte 50 de parai pentru fiecare persoană care se angajează să îi dea votul şi intră în staul. Pardon, partid. Din nefericire pentru dumneavoastră, nu am putut culege informaţii sigure cu privire la numărul exact al turmei arvunite de Gigi Becali în judeţul Hunedoara. Alţii numără oi, nu noi!

Cinstea nu tipăreşte afişe

Deputatul PD Emil Boc are papagal, asta nimeni nu o poate pune la îndoială. Din păcate, Emil nu prea are bani. Dacă pînă acum i-a mers să-şi facă imagine gratis contestînd acţiunile contestabile ale PSD-ului, în campania electorală însă, ziarele vor avea nevoie de ceva mai mult decît de un telefon din partea lui Cozmin Guşă pentru a-i facilita accesul pe prima pagină. Fiind cinstit, bietul Boc e aidoma Bunicuţei: îi bate El Nino prin buzunare. Problema e atît de gravă încît, din cei 25 de mii de euro de care Boc ar avea nevoie pentru o campanie decentă, acesta nu a strîns nici măcar 1.500. Ca să nu mai punem la socoteală pozele de campanie plătite de către liberalii clujeni, colegi de Alianţă. Poate că e şi acesta un test pentru electorat, să voteze un om cinstit chiar dacă tocmai cinstea îl împiedică să se arate mai des!

Platon şi Aristotel,
cinstiţi,
cu buzunarul chel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

Cosmin Alexandru: „Prost sau robot? Nu, politician.“

Discuția cu președintele Uniunii pentru Reconstrucția României a fost una de solidaritate cu oameni de o vîrstă, ajunși mai bine în afaceri și mai hotărîți în viață decît mine. Între uși portocalii, sigle GfK portocalii, decor de birou portocaliu, tricou portocaliu de șef de companie și de partid și cîine portocaliu, am pus întrebări pe care le veți recunoaște. Le-am repetat spre a-i face astfel botezul de politician lui Cosmin Alexandru. Dar și pentru că, cel puțin anul ăsta electoral, va fi ultima oară cînd îi iau interviu. Habar n-am, sînt pesimist, aș vrea eu să fiu portocaliu?

Reporter: Sînteți prost?

Cosmin Alexandru: Nu.

Rep.: Cum o dovediți?

C.A.: Prin ceea ce am făcut pînă acum.

Rep.: Asta poate fi o dovadă că sînteți un robot.

C.A.: Nu, nu, robotul are nevoie de programare. În ceea ce mă privește, mi-am creat propriul parcurs și l-am creat bine.

Rep.: V-ați pregătit de interviu?

C.A.: Venind spre interviu, am avut o discuție cu băiatul meu cel mare. I-am spus să stea puțin liniștit fiindcă mă întîlnesc cu un domn care-mi ia un interviu. Și m-a întrebat ce e aia. Uite, am zis eu, el pune întrebări, eu răspund. Și după cîteva secunde de pauză a zis spre mine: Bun, dar dacă știi toate răspunsurile, ce-ți dă? Așa că vă rog, banii.

Rep.: Aveți toate răspunsurile?

C.A.: I-am spus că nu e ca la școală, cu răspunsuri bune sau greșite, i-am spus că eu răspund ce mă taie capul și el mă dă în ziar.

Rep.: A, da? De unde știți că aveți cinci degete?

C.A.: Mă uit la ele.

Rep.: E un test de materialitate. E dovadă de prostie.

C.A.: Sau de siguranță.

Avem de toate

Rep.: La ce vă trebuie politica?

C.A.: Nu-mi place cum eram și cum sînt tratat. De către politicieni, de către administrație.

Rep.: Bani aveți. Cîine aveți, mașină, da, doi copii, firmă, scaun de piele, laptop, poți alege să te îmbraci în portocaliu. Iată libertatea.

C.A.: Aici este răspunsul la întrebarea dacă sînt prost. Uite, și eu și cei ca mine am înțeles că dăm mai mult decît primim și asta nu e corect. Chiar dacă am mașină, pot să mi-o rup în drumurile pe care eu le plătesc spre a fi reparate, dar nu sînt. Mie poate să-mi dea în cap oricine și să-mi ia laptopul pentru că poliția nu e acolo unde ar trebui să fie… astea sînt minusurile majore ale relației statului cu mine. Și am mai descoperit că votul fiind din patru în patru ani e prea rar ca să spui toate aceste lucruri.

Unde-i avîntul?

Rep.: Avîntul de care ați dat dovadă după înființare brusc s-a stins. Uniunea nu e vizibilă. Membrii partidului s-au retras în birourile cu aer condiționat.

C.A.: Noi nu am fost niciodată o prezență foarte activă, sonoră în spațiul mediatic, însă am fost mereu o prezență cu gînd de muncă în teritoriu unde aducem oameni între noi. Prezența noastră în media centrală e mult diminuată, prietenii știu de ce. Lucrul acesta nu ne-a împiedicat să muncim foarte mult, să dormim mai puțin.

Rep.: Există o istorie murdară a debutului în politică?

C.A.: Sigur, există. Ne-a luat șase luni de zile să ne înregistrăm partidul. Iar acum, povestea cea mai recentă este lupta cu Forța Democrată pentru siglă. Sistemul e într-o bălmăjeală totală și e putred pînă în plăsele.

Rep.: Ați reușit în afaceri, vă înfundați în politică.

C.A.: Păi, uite, noi vrem s-o facem ca la carte, bineînțeles dacă găsim cartea după care să ne luăm. E vorba de declarațiile tuturor candidaților de avere, dar și de colaborare cu Securitatea. Ce credeți? Undeva merge de mînă, în altă parte Xerox, apoi obligatoriu pe computer. Să nu credeți că am epuizat variantele. Nu. Sînt zone unde nici nu s-au deschis birouri electorale, sau unde s-au deschis își fac norme proprii. Oricum, pentru alte partide aceste detalii nu contează. Oricum nu le verifică nimeni.

Rep.: Păi, de ce vă plîngeți, aveți vreo șansă? Adevărul e că vă permiteți să nu prea aveți șanse la paraii pe care-i aveți.

C.A.: Mă rog, nu ne prea permitem fiindcă paraii aceia îi cheltuim și sînt ai noștri. Fundamental este ca cineva să înceapă să propună o alternativă. Cît de mult succes are vom vedea. Important e că niște oameni care nu au fost în sistem merg înainte spre a-și hotărî propriul sistem. Noi sîntem niște oameni care ne trăim deciziile, prindem vremurile pe care le construim, de asta e important cum le construim.

Politica pe Internet

Rep.: Cînd aveți timp de politică, doar sînteți băieți de firmă?

C.A.: Dormim cam șase ore, avem oameni angajați pentru acțiunea politică…

Rep.: Sînteți maimuțele ce ies pentru poze la ore exacte.

C.A.: Mai facem și chestia asta. Să știți că e un efort. Venim în trainguri. De citit însă anul acesta vom citi mai puțin fiindcă sîntem îngropați în Monitoare Oficiale și alte aiureli.

Domnule Cosmin Alexandru, cîtă vreme partidul dumneavoastră se adresează unui public inteligent, oare ce aș putea să vă-ntreb eu?
Cosmin Alexandru de la URR şi cîinele său alături de un cîine de pază al democraţiei

turile noastre nu ne permit să ne dedicăm complet politicii. E complicat, dar altfel nu se poate.

Rep.: Cum vi se par politicienii noștri?

C.A.: Nu avem nici o legătură. Noi, URR, sîntem o specie aparte. Sîntem din afara sistemului lor. Apoi, ne-am format profesional și uman după revoluție, nu am tras după noi metehne mai puțin onorabile. Formați în mediul de afaceri, bineînțeles că nouă nu ne pasă să ardem gazul în tot soiul de întruniri, bîrfe. Noi discutăm pe Internet, cînd ne întîlnim luăm decizia la obiect. Vom avea un nou stil de a înainta în politică.

Rep.: Cu cultura politică cum stați? O aveți pe vreun MP3, bun de CD?

C.A.: Ha-ha-ha. Avem și cărți, mai vin și americanii și ne învață

Pașoptul

Rep.: Pînă acum nu simt o forță în dumneavoastră…

C.A.: Nici un Mihai Viteazu…

Rep.: Exact. Pe Internet, pe alde Hrebenciuc, Mitrea, Mischie nu-i găsiți. Nu știu ce-i ăla. Păi, atunci ce sînteți?

C.A.: Nu știu, pur și simplu funcționăm în altă paradigmă. Nu sîntem cu dosarele și distrugerea fizică. Habar n-am, nu e treaba noastră să ne batem în dosare. Noi avem oameni care pur și simplu pot să schimbe sistemul. Nu sîntem cu șantajele. Am avut o asemenea reacție stalinistă cînd cu sondajul de opinie privind corupția. Agathon s-a trezit să mă reclame la Nurenberg, la cartierul general GfK. Singurul om care crede că Agathon e buricul pămîntului e Dan Matei. Am sunat în Germania pentru a spune că vor primi o reclamație din partea lui Agathon. M-au întrebat: Cine e Agathon? Secretarul general PSD. Și cine e PSD?

Rep.: Dar cine e URR?

C.A.: Ce facem noi se poate asemăna cu momentul 1848.

Rep.: Sînteți cam fără strălucire.

C.A.: Poate. Sîntem încă în galerii. Nu strălucim deocamdată.

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea și cui folosește acest monument

Născută în Domnești-Muscel, Argeș, strașnica femeie care-și făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 și anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuțoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenței anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutați de Elisabeta Rizea, soțul ei Gheorghe și fiica sa, cât și de către majoritatea sătenilor din Nucșoara (familiile Arnăuțoiu, Jubleanu și Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuțoiu, și a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munților Făgăraș, Iezer și Leaota. Toți luptătorii, inclusiv comandanții acestora, au fost uciși în lupte, s-au sinucis sau au fost executați de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea și soțul ei au fost arestați prima dată în 1949, anchetați și bătuți de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată și condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 și a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I și președintele Constantinescu. Urmăriți de vorbele sale: **„Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea“,** încercăm să-i onorăm această ultimă dorință, dar și pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbații lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munți: Arnăuțoiu Laurenția, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta. Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piața Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toți ziariștii care trec pe lângă el, ci și o satisfacție profund umană că, cel puțin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au semnat pentru: Dan Pavel, Aurora Liiceanu, Adrian Cioroianu, H.-R. Patapievici, Neagu Djuvara, Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Mircea Toma, Cornel Ivanciuc, Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu, Marius Oprea, Stejărel Olaru, Ioan T. Morar, Anton Georgescu, Alexandru Ionescu, Ștefan Agopian, Dana Deac, Costi Rogozanu, Ludovic Spiess, Dumitru Costin, Matei Brătianu, Petru Romoșan, Dan Turturică, Marius Ghilezan, Viorel Moțoc, Mona Muscă, Cornel Nistorescu, Marius Tucă, Titus Muntean, Sorin Roșca Stănescu, Gabriela Adameșteanu, Rodica Palade, Doru Bușcu, Mihai Răzvan Ungureanu, Nae Caranfil, Lucia Hossu-Longin, Florin Călinescu, Lucian Mîndruță, Cozmin Gușă, Mircea Dinescu, Simona Kessler, Simona Marinescu, Valentin Nicolau, Dan Chișu, Cristian Pîrvulescu, Stelian Tănase, Radu Varia, Tudor Octavian, Mariana Nicolescu, Andrei Gheorghe, Viorel Hrebenciuc, Dan C. Mihăilescu, Traian Băsescu, Rodica Culcer, Varujan Vosganian, Sorin Radu, Dan Tomozei, Manuela Ștefănescu, Mihai Dobrovolschi, Cristian Boureanu, Rodica Mandache, Mihaela Mihai, Elena Lasconi, Victor Ciorbea, Anca Fusariu, Mariana Șoitu, Horia Romanescu, Doru Dumitrescu, Doina Cacoveanu, Mihaela Rădulescu, Gheorghe Tache, Părintele Iustin Marchiș, Ovidiu Ioanițoaia, Ștefan Racoviță („Căminul românesc“), cei 1.500 de membri ai Federației Române a Foștilor Deținuți Politici Luptători Anticomuniști (președinte Bororeț Vasile și dr. Cornea), Asociația Universitari pentru Universitate și Alianța Tineretului Universitar. Le mulțumim din suflet jurnaliștilor de la *Gazeta de Maramureș* care ni s-au alăturat atât în acțiunea de popularizare a monumentului, cât și în cea de finanțare. Le mai mulțumim în mod deosebit jurnaliștilor de la Televiziunea Română, devenită un partener de nădejde pentru întreprinderea noastră.
Lista rămâne deschisă.

DONAȚI AICI!

Așezământul cultural „Academia Cațavencu“ va aduna și administra fondurile necesare și va iniția toate demersurile pentru construcția monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenței împotriva comunismului. S-a obținut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs național pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleșu,

Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugați să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ȚIRIAC – sucursala Izvor;
titular cont:
AȘEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAȚAVENCU“.

Cuvîntul care intră în comă

Raportul „Freedom House“ din ***Evenimentul zilei*** de luni, 26 aprilie, coordonat de Alina Mungiu, acuză regimul Iliescu că ne-a dus de râpă. A urmat o replică violentă pe 28, când un comunicat al Președinției o sparge pe Alina. Se pare că lui Ilici nu de Alina îi e frică, ci de o doamnă cu glugă de sepepist pe cap, care cară în poșetă o coasă, în loc de forfecuța de unghii. Revoluția lui Tucă a făcut un șoc anafilactic în numărul din 29 aprilie al ***Jurnalului național***. Contraamiralul Dinu, fostul șef al Informațiilor Armatei, zis Canaris, m-a asasinat cu secretele lui stătute: „Se știa că Nicolae Ceaușescu suferea de un diabet avansat, viața și activitatea lui cotidiană depinzând de dozele corespunzătoare de insulină“. De aici se instalează delirul. Insulina era în CC. Fără ea, Ceașcă intra în comă. Revoluția n-a luat în calcul insulina din Târgoviște, ci doar pe cea din Capitală. Medicii au socotit că pe nea Nicu îl păștea coma pe 25 decembrie dimineața. Tribunalul poporului urma să-l împuște pe 25 seara și îl încurca coma dictatorului. Tribunalul s-a luat la trântă cu coma și l-a scos din căcat insulina. Misiunea „Insulina“ i-a revenit în exclusivitate lui moș Canaris. „Într-un plic pânzat, căptușit într-o dublură albastră, am introdus flacoanele și seringile de unică folosință“. Rețineți că nea Ceașcă era deja condamnat la moarte, iar moartea este și ea o seringă de unică folosință. „Acest plic a fost introdus într-un alt plic mai mare, tot pânzat“. Totul se desfășoară ca într-un film prost de spionaj, cu urmăriri, filaje și parole. Canaris ajunge cu bine la zidul Târgoviștei, predă documentul secret, Ceaușescu este scos din comă și împușcat imediat. Cam asta este revoluția lui Tucă și asta mi-e inteligența Armatei, cu singura observație că, după ‘89, spionii militari n-au mai cărat documente secrete cu insulină, ci doar cu nicotină. ***Gazeta sporturilor, Pro Sport, Jurnalul național, Evenimentul zilei,*** *Antena 1, Realitatea* etc. din 29 aprilie coboară direct în târla din Giulești, de dinaintea amicalului cu Germania, în care sofistul Becali a fost umilit de un suporter al Rapidului. Au șuierat amenințări, s-a aruncat cu „ce cauți bă, aici?“, au curs utere de mamă, s-a azvârlit „du-te bă la oi“, a plouat cu gorile și jandarmi și cu tot tacâmul. Bașca faptul că Becali n-a avut loc în tribuna oficială, ci undeva la cucurigu. Soluția firească era să-și fi adus tribuna lui oficială de la Steaua. Sau, dacă nu, să-și comande pe viitor o farfurie zburătoare, din care să vadă meciul din aer. Cică se fac unele super naspa în Taiwan, dotate cu orgă de lumini și muzică *live* de tulnic, lojă la fereastră, lizieră de brazi și păltinași, jacuzzi cu zer, memorialul Mioriței, birou de presă de cașcaval, sediu de partid cu parfum de telemea, teren de fotbal cu gazon de lână, saună cu abur de căcăreze și sală de cinema în care să ruleze exclusiv „Mihai Viteazul“. Noroc că a bătut România.

Cornel IVANCIUC

canalul mass-midia năvodari

● **Acum un an și ceva, Adrian Năstase spunea: „Problema BBC o vom rezolva punctual”. și nici nu s-a terminat bine sesiunea CNA de acordare a unor noi licențe de radio, că s-a și rezolvat problema: BBC a primit o lungime de undă unde să-și manifeste scurtimea de Mititelu cumințenia și respectul față de PSD. Desigur, pentru a primi licența, Mititelu & măriceii de la secția română au scăpat de Traian Ungureanu și de alții asemenea lui, greu de controlat. Pensionarul Mititelu de la Londra a venit cu chef de muncă la București, unde este administrator la BBC Romania SRL, firma prin care funcționează radioul britanic la noi. „De acum înainte, BBC-ul va trebui să respecte legile din România”, a spus Ralu Filip. Adică a atras atenția foarte clar că regulile sînt făcute aici. Și, dragi ascultători de noi, iată că ceilalți, ascultătorii de PSD, au învins deocamdată. Iar BBC a parcurs drumul penibil de la Marea Britanie pînă la redundantul Mititelu!**

● **Cel care execută „treburile murdare” la ziarul PSD-ului din Timiș, *Prima Oră* este unul Lucian Ristea, care a încercat să se infiltreze și la Europa Liberă dar l-au amușinat filtrele americane. Se spune că amenințarea cu moartea la adresa lui Mircea Mihăieș tot el ar fi făcut-o. Dacă e așa sau nu, o va spune, sperăm, ancheta poliției. Vom reveni cu amănunte săptămîna viitoare!**

Zețarul Ivan

Scrum încrucișat

Șantajiștii de presă și pupincuriștii de mic tiraj de azi au și ei trecutul lor, pe care ar fi nedrept să-l uităm. De pildă, în 1974, la Campionatul Mondial de Handbal de la Paris (dacă nu ne înșală memoria și sursele), un tînăr și (com)promițător cronicar sportiv ieșea pentru prima dată din țară. Și, probabil, ca să demonstreze că luptă contra capitalismului, din prima pînă în ultima zi îi lăsa pe îmbuibații de ziariști din Vest fără scrumiere. Venea discret, cu o geantă încăpătoare, și „palma“ scrumierele de la Centrul de Presă. Cum capitaliștii ăia împuțiți nu se lăsau și tot aduceau pe mese noi scrumiere, Cronicarul român, viitor ziarist Independent, nu se lăsa nici el, astfel încît a reușit să adune zeci de trofee frumoase și să le aducă acasă. Ei, și acum are scrumiere pentru toate camerele locuinței pe care și-a făcut-o prin diverse alte metode în care, evident, deontologia și caracterul sînt fumate de mult!

ScrumiEra Socialistă

Mihai Viteazul vs. Gigis Han

Gigi Becali vrea să cumpere filmul „Mihai Viteazul“ de la Sergiu Nicolaescu pe motiv că l-a inspirat să intre în politică și i-a insuflat patriotism și bărbăție. Dacă va reuși, punem pariu că Becali nu se va opri aici. Va cumpăra, la pachet, și „Cu mîinile curate“, pentru că i-a insuflat curățenie și săpun antibacterian, și „Ștefan cel Mare“, pentru că i-a insuflat un bodyguard mai înalt, o limuzină de la BMW și construcția unei biserici, și balada *Miorița,* pentru că i-a insuflat ideea că oile vorbesc și cîinii nu.

Cash de oaie

România.
Mici fragmente de neant.

Adult Chanel nr. 5

Deși am doar 24 de ani jumate, sînt încă surprins că puștii de pe scara blocului mă salută ca pe un om mare, respectuos, cu „Bună seara" sau „Bună ziua". Mi se pare că fac mișto, pentru că parcă ieri eram eu cel care ziceam „Bună seara" sau „Bună ziua" adulților. Cu toate astea, momentul decisiv, cînd chiar am realizat că sînt om mare care merită frica și respectul copiilor, știți cînd a venit? Săptămîna trecută, cînd mi-am cumpărat o bicicletă mult mai mișto decît au ei.

Cîmpiile Champs Elizee

Mă plimbam relaxat într-o noapte prin fața Primăriei de pe Regina Elisabeta (sau Elisaveta) și am văzut doi îndrăgostiți care se pupau, sprijiniți chiar de un perete al Primăriei. Se pare că eu eram singurul care aprecia dragostea umană, din moment ce un paznic gardian a ieșit din nu știu ce văgăună și a urlat la ei: „Băăă, ia plecați de-aicea. Ce-i aicea? Șampzelizeu?".

Sus, sus, sus, pîn' la Venus

Scenă reală petrecută joi seară în fața Teatrului Național din București. Eram împreună cu prietena mea cînd ne-au ieșit în față doi lunetiști. Ca să-i dovedesc prietenei mele că am făcut șah de performanță, m-am dus la unul din lunetiști, am pus mîna pe el și i-am confiscat luneta. De fapt, nu pusesem mîna pe el, ci îi pusesem în mînă 10.000 de lei. De mult voiam să-i dăruiesc un inel, și m-am bucurat că pe lunetă scria „Saturn – 5.000 de lei". Numai că ceea ce se vedea prin lunetă era Venus. Lunetistul ne-a spus: „Îmi pare rău, Saturn e după blocuri, de-aia nu se vede!".

Nu mă-nnebuni, nea Nic?!

Dialog între două vînzătoare la un supermarket din centrul Bucureștiului: „Dragă, da' tare inculți mai sînt ăștia!" „Da, așa e!" „Da, mă, inculți sînt, mă – DEGEABA LUCREAZĂ LA *NIC!*"

Pensiunea penisiunii

Apogeul nesimțirii ospătărești a fost atins duminică, 2 mai, la pensiunea Mara din Cheia, unde am așteptat înfometat peste 30 de minute să mi se aducă un meniu. Am plecat nervos și nemîncat. Într-o zi o să mă răzbun pe chelnerițele de acolo: o să le scuip în șpagă!

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Metafizicieni aproape de Caracal: Finuțu și Verzișori

Da, domnu' şef, mînca-ţi-aş tu pe-a mea! I-adevărat că mi-am făcut în curte la mine cabernet de havocatură lu' puradeii care e încă în piranda asta a mea. ...Sode kărăl? (Cît face?) Mangau mangă iertimos (Îmi cer scuze), nu ştiu, mînca-mi-ai şi nici nu mă intereseazî! Că le fac tabinet separat şi de apucătură şi de procuratură, să nu să mai cacă în sofrajerie să să deranjeşte caii!

Familie de rromi care nădăjduieşte să-şi facă odraslele avocaţi ca să aresteze poliţia, procuratura şi puşcăria care, în naivitatea lor, le-a făcut atîta nedreptate cu toate că ei a furat şi a dat în cap de mici

Am plecat miercuri la patru spre Roșiori. Colegul Drogeanu avea coordonatele unei case de deputat ridicate în plin parc de joacă pentru copii. Adică, aveam de descoperit ceea ce toți fac, încă un abuz al pesediștilor. Soarele era încă destul și digeii de pe toate posturile radio începuseră poantele cu națională de fotbal. Bucata „Obsession" am auzit-o la și 23 pe Radio Star și la și 47 pe Europa FM. Spre șase am ajuns în Budescu. Satul acesta, de dincolo de Alexandria, e rupt în două de o biserică-dop. E albă și ascunde casele țigănești. Cum intri în partea asta de sat, vezi o casă în stilul templelor grecești. Pardon, vorba localnicilor, „ca casa cea mare din Caracal". Uriețenia asta e a lui Finuțu și a crescut piatră cu piatră pînă în 2003, cînd a rănit cerul. Eram plictisit de acest Dan. Puteam să rîd de faptul că-l cheamă Finuțu și a făcut o grosieră. Puteam să fiu uimit că s-a ajuns să fie preluate modele autohtone în arhitectura autohtonă. Dincolo de asta, ce mă aștepta? Obișnuitul alai, ce întîmpină mașinile oprite în sat, mi-a dat viață și, în același timp, mi-a luat-o. „Bre, Finuțu a făcut casa asta pentru fiii lui. O să fie casă de avocați acolo." Întreb de vîrsta acestor apărători ai dreptății. „Un băiat are patru anișori. Iar ceilalți nu s-au născut." Cred că lîngă acest răspuns atît de material trebuia să-mi trag un glonț în cap. Vă dați seama ce sentiment de atotputernicie are Finuțu? Finuțu își poate programa viața sa și a urmașilor săi pe 20 de ani. Nu contează pentru el că poate copii nu place și nu știe carte, că e greu să intri la facultate. Nu. Și-a construit caracaleana. În momentul acela m-am întrebat ce fac eu mîine. Nici un răspuns. Ce caut în viața mea? Mutenie absolută. M-am întors în mașină zdrobit. Radarul strecurat printre minarete era enervat că mergeam cu 20 pe oră. Am ajuns îngrozit în Roșiori de Vede. Îngrozit. Îmi trecusem viața pe dinaintea ochilor, căutasem măcar un punct comun cu Finuțu. Mi-am dat seama că nu am găsit nimic, în afara prevestirii faptului că voi aprinde un chibrit fiindcă am dat drumul aragazului. Roșiorii. Ionel Marineci are casă în parc. La marginea leagănelor pentru copii. Terenul, de la un particular. Băi, deputate, în loc să faci să iasă niște pomi sau să plantezi niște leagăne, ți-ai tras tu colibă. Asta e, ești legal, ai grătar, ai un petec de pămînt, iar conștiința ta respiră aer curat între blocurile de locuit din preajmă. Lîngă deputăția asta, strivind peisajul, omorînd orice imaginație, există în parcul copiilor o casă lată, înaltă, un palat. Este palatul prințului Verzișori și al prințesei Carmen Voica. Am făcut poze, am căutat detalii. Muncitorii nu se clinteau de pe schele. În iarbă, undeva la umbră, lîngă un scrînciob, stăteau prințul și prințesa. Povestea lor e simplă: zi de zi stau în iarbă și urmăresc ridicarea casei. Zi de zi. Ei au avut următorul plan arhitectural: de aici pînă aici. Cît a vrut Verzișori. Cît să fie fereastra, bideul? De aici pînă aici. De ce stau ei în iarbă și-și admiră fiecare cărămidă? „Cum nu? E casa noastră. Ne-a trimis banii copiii noștri din Anglia. Doamne, e casa vieții noastre." Ce mai contează că primarul trebuia să nu dea voie acestui mastodont. Ce exemplu mai dă deputatul? Deputatul are o baracă față de țigan. Șederea în iarba zidirii propriului palat îl face pe Verzișori eroul meu. M-am întors prin Budescu. Polițiștii m-au oprit regulamentar. Pentru că nu aveam centura de siguranță în mașină. Pe Finuțu și pe Verzișori i-au născut mamele lor cu siguranță în viață.

Eugen ISTODOR

Cabinetu' de avocatură Finuţu &Complicii

În umbra Palatului de Injustiţie Finuţu &Făptaşii a înflorit cocioaba deputatului Ionel Marineci

bursa şpăgilor electorale

La 1 Mai toarnă-un păhărel

Copiii teribili ai socialismului nu s-au lăsat de excursiile cu clasa. Acum, la ceas de 1 Mai, pe tot cuprinsul patriei, PSD-ul a făcut excursii cu clasa muncitoare la diverse obiective de atracţie populară precum: mititei cu bere, salam cu brînză ori cîntăreţ cu lapte. Nicolae Furdui Iancu cu Korona şi Ioana Neaga, speranţa muzicii uşoare braşovene, au reuşit să acopere cu glasurile lor cristaline chiorăitul de maţe cîntat în deschidere de poporul venit să prindă cîte-un pufuleţ aruncat la bătaie de mîna candidatului PSD Chiriacescu. S-a distrat lumea mai bine ca focile de la circ, cînd le-aruncă dresorul un peştişor şi

ele aplaudă şi spun cu cine ar vota dacă duminica viitoare ar fi alegeri. Sîntem curioşi cine a cîntat şi ce s-o fi servit prin cimitirele din vecini, că decedaţii din listele electorale au şi ei nevoie de o îndrumare şi o minimă instruire în perspectiva alegerilor.

Nicolae Furtui Iancu

Braşovenii s-au scos:

Au parte de un candidat care nu morminte

Încurcate sînt căile campaniei electorale, dar mai sucite sînt personajele sale principale! Cu ocazia sărbătorii de Sf. Gheorghe, candidatul PD la funcţia de primar al Braşovului, Georgică Scripcaru, a zis că n-ar fi rău să se pună bine cu toată gheorghimea din oraş, aşa că a făcut rost de o listă cu omonimii săi şi le-a trîntit cîte o felicitare în care spunea cam aşa: „Să-mi permiteţi să vă fiu alături şi să închinăm un pahar de vin de viaţă lungă". Un fel de „Vin la primărie" al lui Băsescu, puţin modificat. Aflăm însă că Gheorghe B., unul dintre destinatari, s-a grăbit să plece dintre noi, probabil bănuind ce

PD
prima alternativă
ORDINE!
Vă rog să-mi permiteţi, ca în această zi
care sărbătoreşte numele Marelui Mucenic Gheorghe,
să vă fiu alături şi să închinăm un pahar de vin de viaţă lungă,
urându-vă tradiţionalul şi strămoşescul
La mulţi ani!
Al dumneavoastră,
George Scripcaru

ne aşteaptă, încă de acum 46 de ani. Noi credem că s-a mirat de urare, dar a ciocnit, că vin vechi a mai băut lumea, dar un pahar de vin din viitor, mai rar. Avem, totuşi, o întrebare: oare domnul candidat şi-a trimis şi lui însuşi o felicitare?

Luna cavourilor

bursa şpăgilor

Hai să ne avem ca (şi) contracandifraţii!

Cînd ajung acasă la ai mei, undeva pe lîngă Moineşti, tata mă pune imediat la curent cu viaţa politică de la ţară şi separarea puterilor din sat la noi. Din cîte cunosc eu, doar în Popeşti-Leordeni ar putea fi o viaţă politică la fel de agitată ca în comuna Poduri, judeţul Bacău. Primarul comunei este liberal şi are toate şansele să rămînă primar şi după alegerile din iunie. PSD-ul nu are nici o şansă aici – de asta se ocupă tata, care este consilier local tot din partea PNL. Acum vreo cîteva săptămîni, cineva (să-i zicem G.P.) s-a trezit că vrea să fie şi el primar. S-a înscris în noul partid al lui Petre Roman, dar nu i-au ieşit deloc semnăturile de care avea nevoie. Pe actualul primar apucase deja să îl vorbească de rău (că aşa şi pe dincolo şi pe dincoace), dar pînă la urmă G.P. tot şi-a luat inima în dinţi şi, însoţit de o damigeană de vin şi o găină, s-a dus la primar cu rugămintea de a-l pune în capul listei de consilieri. Nu mai ştiu dacă primarul a acceptat sau nu atenţia de la fostul său viitor contracandidat, ştiu doar că locul acela de pe listă era ocupat de tata. (Care, dacă vă mai amintiţi, seamănă perfect la voce cu Oana Zăvoranu de la TVR2!)

Poiana lui Ioc

Ilie Sârbu va vîna ca pe arcuri

Ilie Sârbu a afirmat că va legaliza vînătoarea cu arcul. După toate cele întîmplate cu puşca la vînătoare, ne-am fi aşteptat ca ministrul să fie mai drastic. Adică să facă obligatorie vînătoarea cu arme care nu pot cauza daune grave aparatului reproductiv, cum ar fi: bollas-ul, lassoul, ţeava cu gornete (fără ac), pixul cu boabe de orez, praştia cu bolduri, chifteluţele cu ace, laptele cu otravă, mingea de fotbal, nunceacul, cuţitul din cauciuc, pocnitoarea, tubul cu carbid, bîta, piedica, şutul în fund şi strigătele.

Cornul de vînătoare şi laptele

Nașul Duvăz a luat umor fin de la fin

Cum probabil fostul candidat PSD la Primăria Capitalei, l-am numit pe arhitectul de șuetă Bogdan Niculescu Duvăz, a dorit să se plimbe cu vaporașul pe Herăstrău și să planteze un copac firav precum procentele lui din sondaje, Traian Băsescu, finul acestuia, a reacționat cu umor. A dat publicității un Comunicat foarte haios în care arată că a transmis dispoziții celor din subordine după cum urmează. Pentru Administrația lacurilor: „Se vor pune la dispoziție nava Otopeni – 150 de locuri și suplimentar nava Băneasa – 50 de locuri pentru situația în care pe prima navă nu încap toate televiziunile". Dar săgețile ironice nu s-au oprit aici: „La bord va exista un spațiu pregătit în care să se poată întinde candidatul în cazul în care va avea manifestări incipiente de rău de mare"; „se vor crea condiții ca nava să fie filmată de televiziuni în așa fel încît să pară a fi un transatlantic de mari dimensiuni". Cît privește plantatul pomilor, același comunicat convoacă inspectori de protecție a muncii pentru a se lua măsuri „în așa fel încît candidatul să nu se lovească la unul sau chiar la ambele picioare și la mîini, în timp ce execută, în fața camerelor de luat vederi, operațiunea dificilă de săpare a gropilor". Un alt punct al comunicatului cere liniște desăvîrșită „astfel încît candidatul să nu-și piardă concentrarea asupra acțiunii". Trebuie să recunoaștem că acest început de bășcălie anunță o campanie interesantă și o dispută haioasă între cei doi candidați. Asta dacă nu cumva Traian Băsescu și va lua concediu, așa cum a zis, pentru că va putea cîștiga lupta cu Duvăz chiar și fiind plecat la plimbare.

Calule, mănînci Duvăz

Ușor cu administratorul de scări

De asmenea, băeți care a loat scaune mai multe să leaduc înapoi la administrație că nu mai ave pe ce să stă și să mîncăm semințe la simpozionu „Ad ministrația de bloc – de unde și încotro se îndreaptă omenirea și șobolani dela sub sol". Mulțumes de în țelegere și să-m aduce-ți înapoi și basca care era pe scaune și să nu vă mai defecăcați în ea golanilor.

Aprozarul Purice

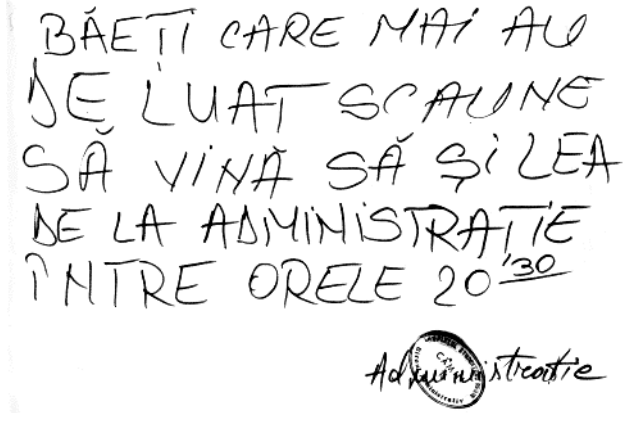

Parisul văzut din ambuteiaj

Îmi plac atît de mult avioanele, încît aș inventa meseria de pasager de încercare. Să fiu chemat cînd se dau în folosință avioane noi, rute noi sau chiar meniuri noi în avioane. M-aș duce gratis, doar să mi se plătească drumul cu avionul! Așa că o călătorie de documentare pentru ziariști, la Toulouse, la Airbus, mi-a căzut ca o mănușă săptămîna trecută. Întîi mi-a căzut puțin pe jos. Ne-am întîlnit la Otopeni la cinci și douăzeci dimineața ca să vedem, la șase și ceva, că e grevă la Alitalia și că nu avem cum să ajungem, prin Milano, la timp pentru a vizita uzina joi. Cornel Nistorescu a renunțat. Noi, ceilalți, am rezistat. Eram, deja, pasager de încercare pentru greve aviatice! Bun, am ajuns, prin rerutare, via Paris, abia seara la Toulouse, acolo unde a studiat Petre Roman, iar dimineața (a doua zi, normal) am vizitat Airbus Industries. Am văzut interioare și exterioare, grafice, asamblări, comparații cu Boeing etc. Lume drăguță, amabilă, n-au treabă! Am intrat într-un interior de Airbus 380, măgăoaia zburătoare cea mai mare pe o linie de pasageri care va zbura la începutul anului viitor. Mi-am depus candidatura pentru un loc la încercări! Primele teste sînt pe loc, ești aruncat pe tobogan ca să vadă producătorii cum se descurcă avionul în caz de urgență. Merge și asta, cine nu mănîncă tobogan nu primește zbor! Deja sînt comandate 100 de bucăți din Airbus 380, primele 40 le-au cumpărat cei din Emirate. După vizita în uzină, fuga la aeroport (care e gard în gard cu fabrica), ajungem la Paris pe Orly și trebuie să tranzităm spre aeroportul Charles de Gaulle. Deși ne făcuserăm planuri să vedem Parisul, am prins un ambuteiaj și un accident ușor, astfel încît am văzut, de la distanță mare, de pe autostrada de centură, Eiffelul, Sacré Cœur și Turnul Montparnasse. Am ajuns la limită pentru zborul de întoarcere și am mai făcut un pas în cariera mea de pasager de încercare. Am venit la Business class! Secretul pentru o foarte reușită călătorie la Business sau chiar la First class este unul singur: să nu plătești tu biletele pentru că înghiți cu noduri șampania!

Ioan T. MORAR

Miliția spirituală

Antonie Iorgovan, cu seceră și ciocan

Demascările continuă! Tinerii de la Miliția Spirituală, cufundați în arhive, aduc la lumină noi dovezi despre cameleonismul unor oameni politici, despre trecutul lor rușinos, despre răul pe care l-au făcut românilor în anii de dinainte de '89. Unul dintre aceștia este chiar Antonie Iorgovan, zis și Părintele Constituției.

Oare, chiar așa, ce l-a recomandat pe Iorgovan să facă el Constituția? Putea el, în calitatea de pupincurist al regimului ceaușist, să fie destul de limpede în „adeziunea" pentru o democrație reală? Hai să vedem prin ce s-a remarcat acest deputat guraliv și impulsiv înainte de '89. Pe cînd era dr. asistent la Facultatea de Drept din București, preocupările sale mergeau spre stîlpii aberanți ai socialismului, pe care i-a sprijinit cu „competența" sa. Un articol din Revista Română de Drept, nr. 10/1981, poartă titlul interesant din caleafară: *Natura juridică a Consiliului Unic Agroindustrial de Stat și Cooperatist.* Pentru cititorii care s-au născut mai recent, aceste consilii erau o aberantă bătaie de joc la adresa agriculturii și a proprietății private. Așa zicem noi acum. Ce zicea Iorgovan atunci? „*Procesul revoluției și construcției socialiste din țara noastră demonstrează cu evidență aplicarea consecventă a marxism-leninismului creator în România și sub aspectul perfecționării formelor de organizare și conducere a societății. În cadrul acestui sistem complex, un loc cu totul aparte îl ocupă organizarea, în sectorul agriculturii, a consiliilor unice agroindustriale de stat și cooperatiste*". V-ați prins? Cînd a fost avansat lector, desigur, și pe baza laudelor aduse partidului, Antonie Iorgovan s-a gîndit să mai facă lumină și în alt sector de activitate și a publicat, în aceeași revistă, în numărul 11/1982, zguduitorul articol: *Autoconducerea muncitorească și organizarea de stat în Republica Socialistă România.* Articol din care nu mai reproducem nimic, vă spunem doar că prima pupătură în curul lui Ceaușescu se află în a doua frază, după care buzele de specialist ale lui Iorgovan se dezlănțuie în tot articolul, din toate pozițiile. Ah, tovarășe Ceaușescu, ce bun sunteți, ah, ce înțelept, ce geniu, mai lăsați-mă o dată, offff, mor de plăcere, mai vreau, mai dați-mi voie să mă clătesc cu un citat, uau, nu mai pot, ce bine le știți, ce priceput sunteți, aaaahhhh!

Iorgovan Damme

Da,
poate că au existat mari corupţi şi pe vremea lui Ceauşescu, dar vă rog să mă credeţi că nu aveam cum să-i apăr, eu avînd doar studii de secretar de primărie, şi pe atunci legea era lege, nu te jucai!

Antonie Iorgovan care, prin întreaga sa activitate, se dovedește a fi mai mult un vecin al Constituției decît părintele ei

Senzațional

Împăratul Iulian a suferit de coroană deschisă

PALATUL IMPERIAL

Iulian I
Împăratul rromilor de pretutindeni

"ION BUDAI DELEANU"
Institutul Indo European de Romologie, Studii şi Învăţământ al Romilor de Pretutindeni

Sibiu, str. Secerătoarelor nr. 1, Tel. : 069 - 229166

TRIBUNAL BUCUREŞTI SECŢIA COMERCIALĂ REGISTRATURA Azi 8 VIII 2000 Ora 12:30 Min. Semnătura

CERERE

De Inscriere Pe tabelul de creanta
Catre Tribunalul Municipului Bucuresti

Subsemnatul Iulian Radulescu Prin prezenta Cerere Ma Constitui Parte Civila in Dosarul de Lichdare al Bancoop Sibiu Lichdare Judiciara BANCOOP ESA In Fapt Am Predat Cu Contract Coroana Imparateasca Din Aur Fin Si Petre Pretiose Declarata Unicat in Lume. De si am Cerut Returnarea Coroanei au Refuz t Sa Mio Deie De si Am insistat Asupra Coroanei Care este estimata la 10500 000 DOLARI U S A SUNT DE ACORD SA Platesc eventuale Dobinzi Penalitati Issa imi Solicit Coroana. Depun In Serox Contractul

SEMNEAZA IMPARATUL ROMILOR DE PRETUTINDENI

AZI 8.VIII 2000

Ne cerem scuze pentru întîrzierea cu care prezentăm acest document de colecție. El a izvorît în anul 2000 direct de sub roba regală ori de sub cea de-a 7-a fustă a reginei, cine mai poate ști? La acele vremuri de restriște, coroana împărătească unicat în lume era în pericol să se piardă în pîrjolul falimentelor bancare, la BANCOOP ESA, iar nu cu demnitate, în luptă dreaptă ori jaf la drumul mare. Documentul va dăinui peste milenii și, cînd va fi descoperit de arheologi sau de căutătorii de aur, argint și cositor, va însemna o dovadă că pe acest pămînt a existat cîndva civilizație. Căci ce poate altceva să însemne un document purtînd semnătura unui rege (ștampila aia mică din dreapta-jos ce ține de semnătură la împărații care nu știe să se semnează), descoperit într-un colț, pe etajeră, între dinții unui mînz ce pare să fi decedat din cauze naturale, în sufragerie, la video?

Piatra prețioasă filozofală

Manifestări prilejuite de ziua 1 Mai și ieșirea mea pe balcon

Este sîmbătă, ora 13.26, și scriu aceste rînduri tocmai după ce m-am întors de pe balcon. M-am dus pe balcon pentru că mi s-a părut că aud melodia „1 mai muncitoresc". Și chiar am auzit-o. Muzica venea de la o coloană de 10 Dacii albe cu steaguri tricolore și roșii pe care scria „PMA" sau „PSA". Nu știu de la ce vine PMA sau PSA, dar bănuiesc că e vorba de un partid socialist sau muncitoresc, care a ieșit în sfînta zi de 1 Mai ca să reamintească românilor neplecați la Vamă despre ce era vorba. Din păcate, nu m-am simțit deloc impresionat, iar singurul lucru care mi-a dat prin cap a fost că am un remix foarte mișto al lui Matze la melodia aia și nu mai știu unde e CD-ul. Aș mai avea de adăugat că, dacă băieții muncitori de la PMA sau PSA doreau să aducă un plus de autenticitate manifestării lor de 1 Mai, puteau să aibă măcar bunul-simț să iasă doar cu Daciile cu număr par sau cele cu număr impar. Dar probabil au trecut peste asta, dînd vina pe capitalistul ăla de Constantinescu Emil, care a băgat litere pe plăcuțele de înmatriculare. Da' puteau măcar să iasă doar alea cu vocale sau alea cu consoane.

Uzinele D-acia

Dialogurile lui Blaton

Mai nou, Bekalides e chinuit de o altă obsesie: cine să fie domnitorul cu care să vrea să se asemene? Dar Socrate nu stă pe locul mortului, la dreapta lui Bekalides, doar ca să schimbe CD-urile, ci și pentru a-i sufla paiele din jiglerele minții și pentru a-i desfunda supapele interioare ale eului. Adică pentru a-l face să afle adevărul.

BEKALIDES:Bă, Socrate, stăteam aseară cu Mhemesis la un șpriț și pă la șase, șase și cinci, mi-a venit o idee. Am simțit-o așa... ca o voce, tot a mea, dar mai răgușită un pic și-aud că-mi zice ceva.

SOCRATE: Era daimonul vinului, preaînțeleptule.

BEKALIDES. Băi, nu știu cine dracu' era, dar i-am zis să zică mai tare s-aud și eu, că vorbea a dracu' voce parc-avea prune-n gură. Și zice mai tare: „Gigi, ești un prost!"

SOCRATE: Ooauuuu, ce voce nesimțită!!! Dă-mi voie s-o contrazic.

BEKALIDES: Stai așa, n-o contrazice! La-nceput m-am ienervat și io ș-am vrut să-l pun pe Mhemesis să-i bage una-n gură, da' mi-am dat seama că bou' m-ar fi pocnit tot pe mine, că cum să dea în gura vocii mele interioare? N-avea cum, normal.

SOCRATE: Nu trebuie să te iei, preabunule, după glasul înșelător al lui Dionysos. Grăiește vorbe deșarte.

BEKALIDES: Deșarte, nu zic, da' dăștepte. Îmi zice: „Tu, Bekalides, ai văzut că toți polticienii s-au făcut că seamănă cu domnitori din istorie. Sechelarides cu Ștefan cel Mare, Konstantineskopulos cu Ioan Cuza și cu țapu' lu matale, Bomboniade cu Caragea, Neanelulides cu Gorbaciov, tu cu cine mama dracu' semeni? Aud?" Și mi-am dat seama brusc c-are dreptate. Am nevoie să semăn c-un domnitor, da' unu' mare, nu bujugai. Și să n-aud că-mi zici de vreun domnitor ateu, că dau cu tine de ciment dă nu te vezi. Și-acum zi!

SOCRATE: Păiii, în cazul ăsta, ce zici de Burebista? Era bun la bătaie, a caftit traci cu ghiotura. E și băiat deștept, îl știu pe consilierul lui, unu' Zalmoxis, a făcut un master la noi, cu Pithagora. Plus că nu bea...

BEKALIDES: Nțțț, dacă nu bea, pică. Eu trebuie să fiu unu' care bea. Mai zi altu'!

SOCRATE: Atunci, să trecem la Evul Mediu. (*Începe să-și crăcească degetele*) Deci Ștefan e luat, Țepeș e luat, Radu cel Frumos?, da, Radu cel Frumos...

BEKALIDES: Termină, mă, dracului cu poponarii și zi mai departe...și mai schimbă și tu sidiu' ăsta cu Dolănescu!

SOCRATE: Radu de la Afumați?

BEKALIDES: Bă, tu nu știi decît Razi? Mai zi, bă, și Ghiți, Mișu...

SOCRATE: (*Dă să sară de pe scaun, dar îl ține centura*) Asta e, preaînțeleptule, Mișu Viteazu zis și Mihailopulos Viteazomanu, cum l-au poreclit turcii din cauza vitezei cu care conducea calul.

BEKALIDES: (*Cu un aer interesat*) Și zici că-i plăcea viteza? Și ce-i mai plăcea?

SOCRATE: Preabunule, îi plăceau unirile. Unea orice. Cum vedea măcar două chestii care-i plăceau, cum le unea. Cînd i-au căzut ochii pe cele trei țări, cea de sus, cea din stînga și cealaltă, a pus mîna pe secure și le-a unit imediat. Ți se potrivește, crede-mă!

BEKALIDES: Ai o poză cu el, un poster ceva, să-i văd fața? Poate era urît ca dracu' și-atunci nu merită să semăn cu el.

SOCRATE: (*Începe să tasteze febril pe laptopul de pe genunchi*) O clipă, preabunule, să-i dau un search pe Gugles. Booon (*întoarce laptopul către Bekalides*), ia uită-te! Deosebit, nu?

BEKALIDES: Băăăă, tu ești nebun?! (*Se lovește cu palma peste frunte*) Extraordinar! (*Își face de nenumărate ori semnul crucii*) Bă Socrate, ăsta e străstrăbunică-miu! Uite, căciula asta din capu' lui, o recunosc, e de cioban machidon. Tataie-miu care l-am cunoscut eu cînd eram mic a avut una iexact la fel de identică. Da' iexact iexact la fel.

SOCRATE: Avea și fulgii intacți?

BEKALIDES: Ce fulgi, bă, nu mai avea fulgi că s-a pierdut cu timpul. Tu crezi că fulgii e rușine să reziste din Evul Mediu și pîn-acu'? Bravo, băi Socrate, de-acu-ncolo sînt, glilimele, strănepotul lu' Mihai Viteazu, înghit glilimelele!

SOCRATE: Preabunule, aș sugera, glilimele, strănepotul preferat al lui Mihai Viteazu și lasă-mă, te rog, să-nghit eu glilimelele.

(Va urma)

Filosofia Vicoveanca

Tupeu 2004

Ion Iliescu și Cavalerii de Balta

Ce, mă, nu mai ştiţi cîntece patriotice şi îmi veniţi cu poeziile astea în engleză? Ce, sînteţi copii de intelectuali? Năpîrci mici burgheze! Am să chem copiii minerilor să vă rupă cu ciocănelele cu fluier şi să vă alunge din Piaţa Grădiniţei!

Bunicuța povestind strănepoților neascultători cum vînătorii cei buni și nespălați le-au înroșit scufițele părinților lor din societatea civilă

Europa va intra în UE. Așa se pare. Numai că România n-are nici o treabă cu Europa. Ei de 1 Mai intră cu cățel, cu purcel în Uniunea Europeană, noi rămînem pe-afară, cu maidanez, cu pechinez – și facem grătare și pipi în poienile nesfîrșite ale patriei. Doar un 5 la 1 cu Germania a mai spălat un pic din mizeria în care se zbat bordeiele românești și turnulețele țigănești față cu civilizația – însă Dănciulescu și Mihăiță Pleșa nu vor putea șterge niciodată cei 14 ani de furat și nesimțire ai Puterii. Cine nu e de acord să vadă ce tupeu-uri am avut în săptămîna care a trecut:

Tîmpeu 2004 (3 puncte): **Ion Iliescu.** De ce Ion Iliescu? Pentru că era normal să fie Ion Iliescu. În scandalul cu monitorizarea „Freedom House“, Ion Iliescu a scos din nou de la naftalină teza lui de dictator iubit de populație: deplasările minerilor la București au fost provocate de fiecare dată de violențele partidelor de opoziție și ale societății civile. Moșului i-au trebuit 14 ani de zile ca să ajungă să gîndească tot ca acum 40. Săracu' Iliescu, ăsta n-a înțeles nimic nu numai din democrație, dar nici din dictatură, că nu te lauzi cu oamenii pe care i-ai sacrificat pentru libertate decît dacă ești Stalin sau Fidel. Rușine, PCR!

Mega-tupeu 2004 (2 puncte): **Justiția română.** Vadim a fost achitat în procesul cu Zoe Petre. Instanța a apreciat că faptele lui Vadim nu prezintă „gradul de pericol social al unei infracțiuni“. Așa e. De 14 ani, Vadim prezintă doar pericolul social al mîncătorului de rahat și astfel a ajuns în turul doi la prezidențiale – deoarece pentru Justiție, numai studenții care strigă „Jos Iliescu!“ prezintă pericol social. Circarii care mănîncă rahat și sar de pe sîrmă fără plasă sub plapuma sub care se ascund sînt nevinovați. Într-o zi, Justiția o să bage și poporul la pușcărie, doar pentru că Avocatul Poporului va pierde un proces cu „România Mare“.

Tupeu general 1990-2004: Ion Iliescu. Președintele a făcut pînă acum 893 de cavaleri. Asta dintr-un total de cîteva milioane de nespălați, infractori și baroni locali care atîta așteaptă: să-i facă Președintele cavaleri de Balta – ca să poată se dea și ei mari cu hîrtia de *cavaler* la instanțele unde sînt cercetați pentru potlogărie, înșelăciune și viol.

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	20 puncte
2. Adrian Năstase	12 puncte
3. PSD	11 puncte

Ulcerul nu merge de două ori la apă

Condamnat fiind, Gabriel Bivolaru trebuia să se prezinte cu o valiză de lemn și buletinul asupra sa la poarta penitenciarului la care fusese repartizat. Dis-de-dimineață, omul a îngenunchiat în fața valizei de lemn (Samsonite sau Versace) căptușite cu piele de crocodil și a început să-și aranjeze frumos în ea lucrurile: periuța și pasta de dinți, șlapi etc. Cînd a ajuns la prezervative, a căzut o clipă pe gînduri, apoi l-au podidit lacrimile. Și-a sunat imediat avocații, care i-au amintit că nu poate face pușcărie pentru că: 1) faptele s-au prescris și 2) are ulcer. Probabil eugeniile cu icre roșii sau marmelada de homar de la Nabbabo erau expirate. Sau n-o mai fi avut timp să mănînce la cîți bani a avut de numărat. Mult mai verosimil ar fi fost să spună că e gravid în luna a 48-a și pentru următoarele 512 luni de sarcină nu poate face pușcărie. Mie unul, ca posesor de ulcer, doctorii mi-au băgat un furtun gros pe gît cu care mi-au inspectat atent tot tubul digestiv. Or tratamentul ăsta poți să-l faci și în pușcărie, dragă Bivolare. Cu singura deosebire că furtunul ăla gros ți-l bagă cîteodată și prin cealaltă extremitate a tubului digestiv.

Ulcercul vicios

Anacronica TV

TelEtnoviziunea Română Liberă

Televizorul face educație. Spre exemplu, eu, înainte să mă uit la EtnoTV, aveam o părere complet greșită despre muzica populară. Îmi imaginam că sînt vreo 10 interpreți cu tot cu parlamentari. Iată că Etno m-a făcut să realizez că dincolo de cei 10, mai există un adevărat underground care mă face să îmi pun întrebări. Există un păienjeniș de relații, cu protejați și freelanceri? Există lupte între tarafuri pentru cel mai bun acordeonist? Există un Weekend Top10 al muzicii populare? Există compozitori de muzică populară tineri, care fură pasaje întregi din Boney M ca să aibă succes? Există hair-stiliste care să știe diferența între permanentul de livadă și cel de ogor? Există producători de videoclipuri care știu cele mai frumoase lunci, prispe, zăvoaie? Există stiliști care știu să combine o fotă de Maramureș cu o ie de Dobrogea pentru mai multă ușurință în dans? Există coregrafi care perfectează hora? Există operatori care știu cel mai bun unghi de filmare pentru o floare de măr sau un cocoș? Se aranjează pe șpagă lansări de discuri la restaurante cu specific românesc? Răspunsul, în episodul viitor.

Cătălin MATEI

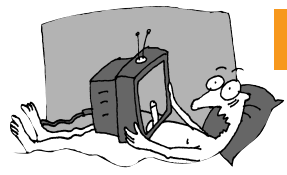

Trampa și ecranul

★ M-a rugat prietena mea să scriu o trampă despre Andreea Bănică. Cică Andreea Bănică nu și-a permis pînă acum să își pună extensii la păr, da' acuma, că are emisiunea ei proprie, și-a pus. Aș fi scris io trampa asta din capu' meu, da' nu știu ce înseamnă extensii. Or fi alea de la calculator? Și dacă sînt alea, ce extensii și-a pus: .doc, .pif sau .sexe?

★ Te uiți la privirea Nicoletei Luciu și îți dai seama că nu înțelege nimic din ce se întîmplă în jurul ei. O privești pe Nicoleta Luciu și o vezi cum nu rîde la nici o glumă la care cei din platou și banda cu rîsete se tăvălesc pe jos. Se uită mirată în jur și nu zice nimic. Să-i pună, dom'le, realizatorii un walkman cu rîsete la brîu, să nu se mai facă fata de panaramă.

★ A, și tot despre Luciu... Dacă tot e clar că PRO TV-ul o plătește pentru sîni, mă gîndesc că poate sînii ăia știu de glumă și rînjesc pe sub bluză la toate poantele. De-aia n-o fi purtînd sutien, că după aia n-ar mai putea sînii să se hlizească.

★ O-Zone cică au apărut la VH 1. Io zic că mai degrabă au fost la VH 2 și au băut ceva împreună.

★ Pun pariu că nu știați că la Atomic TV se difuzează în direct extragerea Loto 6/49. N-am înțeles de ce. Oricum, era mișto ca și linia de dedicații de mai jos să curgă în continuare în funcție de numere: „sint claudiu din petrosani. am bagat si eu 46. ura am cistigat. eminem rulez.“, „as. dori.sa.dedic.aceasta.extragere.mamei.mele,.ionela.din.cimpulung.la.multi.ani.hai.steaua“, „CELE MAI FRUMOASE GINDURI SI UN CALDUROS MULT SUCCES FAM.DONDOS. SPERAM CA NU NE VETI UITA. FRATELE SI SOACRA“.

★ La meciul cu Germania am observat o fază de mare subtilitate din interiorul PSD-ului. Nu știu cine a aranjat lucrurile așa, dar Grecea era la tribună cu un rînd în spatele lui Geoană și lucrul ăsta putea să se lase cu cadavre. Dacă Grecea sărea-n sus la gol, se dezechilibra și se prăbușea peste sfrijitul de Geoană nu-i scotea mațele și-l omora cu zile? Domnu' Năstase, vorbiți dom'le cu nea Puiu să facă altă schemă de aranjare-n tribune, cu grașii cît mai aproape de gazon. Că uite-așa vă treziți mîine, poimîine că vă cade-n spinare un Grecea sau un Cozmîncă și vă rupe frumusețea de coloană vertebrală.

★ După ce am văzut de șpe mii de ori spotul ăla la uleiul Argus, m-am prins în sfîrșit că Rodica Popescu-Bitănescu e parlamentar. Dar pentru că nu cîștigă suficient de bine încît să-și vadă de legile noastre, se bagă și ea, săraca, pe unde poate. Azi un ulei, mîine un detergent, poimîine poate un pateu de ficat și mai face rost de un bănuț, acolo. Da-n cazul ăsta, aș vrea și alți parlamentari. Vă dau cuvîntul meu de onoare că dacă-l văd pe moș Predescu cum face reclamă la gumă de mestecat îmi cumpăr și eu. Și aș lua și brânțuri de-alea de slăbit de la teleshopping dacă face reclamă la ele domnul Năstase. Haideți, domnu' premier, că v-ați mai îngrășat, recunoașteți. De ce nu luați și dumneavoastră exemplu de la domnu' Vulpe, managerul nostru, care a slăbit aproape opt kg în numai cîteva săptămîni?

★ Am vizionat pe B1 TV spectacolul din parcul Izvor organizat de Vanghelie. După ce bețivi și bețive l-au huiduit pe Nicu Alifantis, căruia țin pe această cale să-i spun c-am ținut cu el, apare pe scenă eternul și fascinantul Vanghelie, care s-apucă să mulțumească la tot ce vedea în fața ochilor. Și dă-i și mulțumește, și mulțumește, apoi, tam-nesam, mai mulțumește la încă cineva: sindicatului „Ventilatorul“.

★ De *La bordei,* adică de 1 mai, Marina Almășan-Socaciu a ieșit în direct la Mangalia s-o vadă toată România 1. Fanfare, chestii, nebunii, almășanca zburdă pe cîmpii și zice că *La bordei* asta e ziua muncii la americani. Tanti Almășan, vreau să vă zbier și eu din plămînii mei mici de pionier că tata lu' dumneavoastră, tovarășu' Almășan de la *Era socialistă,* nu v-a învățat corespunzător. La capitaliștii ăia exploatatori de peste ocean, *Labour day* se sărbătorește toamna, nu acu'. Și diferența de fus orar între Mangalia și America nu justifică eroarea. Clar?

★ La *Cîrcotași,* Spitalul de urgență a cîntat un fel de melodie în care două versuri spun că „Dacă ar durea prostia/ S-ar țipa în România“. Și așa tare țipa Dan Helciug cînd spunea asta, că îmi venea și mie să țip de cît de prost sînt atunci cînd nu țin telecomanda la îndemînă.

★ Bebe Mihăescu a apărut la *Marcă înregistrată,* prilej cu care cîinele meu s-a băgat sub pat și a început să plîngă. L-am scos cu forța și l-am obligat să se uite pînă la capăt, să vadă și el ce înseamnă să fii om, că el crede că-i simplu.

★ Nu ratez nici un episod din *Seinfeld* și cu toate astea n-am scris nici o trampă despre serialul ăsta genial. Am să îndrăznesc acum: cu cîteva episoade în urmă, Kramer s-a bătut cu o maimuță. M-am rîs, lucru care nu mi se întîmplă, să zic, la șourile lui Mircea și Oreste, deși și acolo se duce o luptă oarecum asemănătoare – în care Oreste nu prea reușește să joace rolul lui Kramer. Noroc însă cu Badea, lui îi iese foarte bine cealaltă jumătate a cuplului.

Băi, Kramer, ţi-aş spune că semeni cu Oreste. Da' atunci ar însemna ca eu să semăn cu Mircea Badea. Ceea ce, nu te supăra, mie nu-mi convine deloc.

Kramer și un simpatic cimpanzeu, doi termeni de incomparație pentru Oreste și Badea, vedetele Primate-Ve

★ Am văzut la VH 1 un clip din 2001 al lui Michael Jackson în care apare un lanț uman făcut în jurul Pămîntului. Ce pervers e Maicăl ăsta: a chemat toți părinții de pe Pămînt la lanțul uman ca, în timpul ăsta, să rămînă toți copiii singuri acasă.

★ Sînt eu, băiatul ăla care prindea la radio doar Star FM. Și ăla, în funcție de cum bîzîia frigiderul. Ei bine, după cîteva săptămîni în care nu l-am mai folosit (știam deja toate melodiile de la Star, ordinea în care intră, glumele prezentatorilor), am pornit din nou aparatul de radio și am descoperit că prind și PRO FM! Probabil, tot în funcție de frigider: am băgat niște mîncare în el, mai precis patru conserve cu „Ton în suc *propiu“,* un borcan de maioneză light și două cutii de porumb fiert, „Kukuruz Delicates“.

★ Mă uit la emisiunile lui Rex Hunt pe Discovery și mă gîndesc adesea ce emisiuni de vînătorie adevărate ar face Adrian Năstase în locul papagalului ăstuia. O problemă ar fi că Rex Hunt dă drumul peștilor înapoi în ocean. Nu știu cum ar rezolva Năstase problema asta cu urșii. Oare i-ar trimite la Sorin Oprescu să le facă operație?

Baronul literar și artistic

Atenție, aceasta nu este o cronică de carte!

„Sunt cunoscute crimele săvîrșite de poliție sau de anchetatorii inchiziției care aveau o normă pentru cei arși pe rug. Este de neînțeles cum una dintre cele porunci ale religiei creștine spune cu tărie: să nu ucizi.“

Constantin Bebe Ivanovici și Teodor Berca

Constantin Bebe Ivanovici, care în afara creației literare patronează, printr-o deosebită dragoste de om, numeroase instituții de caritate, implicându-se, totodată, în acțiunile sociale de ajutorare a nevoiașilor, a finanțat readucerea în circuit a bibliotecilor sătești din județul pe care-l conduce Ilfov, ca și întemeierea și renovarea unor străvechi lăcașe de cult.

Ați auzit de Vasile Lascăr? Păi dacă n-ați citit cartea „Vasile Lascăr – părintele poliției române“, apărută la Editura Paco, sub egida Fundației „Vlad Țepeș“, de unde dracu' s-auziți, de la Patapievici, de la Pleșu? Băi, inculților, asta e carte, bă, nu jucărie! E opera la doi oameni de imensă și vastă cultură, Constantin Bebe-Ivanovici și Teodor Berca și e dedicată la toți polițiștii români, cadou de ziua lor, să citească și ei și să se informeze cine-a fost taică-su lor și să vadă ce greu i-a fost să-i țină-n școala de poliție. Că pe vremuri poliția era ca inchiziția, asta înainte să se desființeze pedeapsa cu bătaia. Fiți atenți, ce 'ice Bebe! Citez așa, la plesneală, că n-o să copiez toată cartea: „Diversioniștii au lansat fel de fel de diversiuni...“; „Au existat și mulți artiști urmăriți de inchiziție, cazul celebrului pictor spaniol Goia care era să cadă pradă anchetatorilor și să fie ars de viu, noroc cu regele Spaniei, contemporan cu Goia, care l-a scos de vreo două ori din ghearele inchiziției.“; „...Vasile Lascăr care era mereu revoltat ironizîndu-i pe ofițerii analfabeți“; „tîrgujienii revoltați“; „Mănăstirea Tismana, focar de cultură“. Iată un ultim gînd, ce vreți, nu mă pot abține: „De-a lungul timpului ziarele au contribuit la declanșarea unor războaie și încetarea altora, a ajutat anumite partide să cîștige alegerile, informează cititorii cu tot ce se întîmplă în lume: catastrofe, tranzacții valutare etc“. Iar bomboana de pe colivă (pag. 60) vă rugăm s-o priviți cu atenție în facsimilul alăturat.

Vasile La scări

să țină nici o socoteală de condițiunile societății lor. În asemenea chestiuni nu judecăm cu inima. Nu imităm nici pe francezi, nici pe germani, nici pe slavi ci profităm de experiențele altora și căutăm să creiem instituțiile noastre, să trăim din voința noastră” – spunea Vasile Lascăr.

Una dintre preocupările sale ca parlamentar și om politic a fost libertatea presei. În Franța, Anglia și alte țări avansate presa ne-a luat-o cu sute de ani înainte.

de la 1848 și odată cu instaurarea sistemului parlamentar încep să apară o mulțime de ziare printre care “România Liberă”, “L'Independence de la Roumanie”. În timpul războiului de la 1877 apare un ziar numit “Resboiul” gazetă ce aducea la cunoștința cititorilor evoluția luptelor de pe fronturile din Bulgaria, victorii obținute de armata română. Ziarele susțineau interesele patronilor care erau suverncționați de partidele conservator și liberal.

Ca și astăzi, în presa de atunci găseai articole calomnioase, articole care trunchiau adevărul și articole care făceau propagandă electorală. Cât timp a lucrat Eminescu la „Timpul” orice număr era foarte interesant atât pentru limba literară folosită cât și pentru problemele pe care le aborda. Eminescu poseda o cultură literară și filosofică, era documentat asupra problemelor economice și politice. Datorită lui Eminescu ziarul „Timpul” era căutat la acea vreme.

Despre flagelare, crucificare, spânzurare și ostracizare, mai pe înțelesul copiilor

Cei care au văzut „Patimile lui Hristos“ și au mai avut și tupeul să acuze filmul de sado-maso păcătuiesc la unison și demonstrează că habar n-au cum era regizată o biciuire sau răstignire romană. Păi, tată, te lua legionarul în primire cu toată trusa lui de scule de flagelat, din care nu lipseau nuielele, vergelele sau biciul din fâșii de piele de bou, prevăzut la capete cu bile de plumb sau bucăți de oase tăioase, numit *flagum*. După ce erai frăgezit ca lumea și pierdeai cam un kil de carne de pe tine, dispărută prin smulgere și dezlipire, puteai s-o sfârșești răstignit. Adică erai cusut de transversala crucii, numită *patibulum*. Dacă aveai norocul s-o mierlești la timp, erai scutit de zdrobirea oaselor picioarelor cu parii, așa cum au pățit cei doi tâlhari biblici. Mai târziu, prin Evul Mediu, spânzurătoarea a fost alintată cu supranumele *patibulum*. Din acest motiv, despre cei care merită spânzurați se zice că au mecle *patibulare*.

Azi zicem ostracizare, fără să avem habar ce supliciu cumplit presupunea ostracizarea în Grecia veche. Acțiunea de a ostraciza vine de la cuvântul *ostraka*, adică strachină. Adică, o să mă întrebați, ce are sula cu prefectura? Are, tată. Se lua o strachină care se spărgea, iar pe unul dintre cioburi era scrisă legea încălcată de condamnat. Ciob cu care i se cresta carnea de pe spate, până îi dădea sângele. Ulterior, ostracizării propriu-zise i-a luat locul exilul, care era mult mai puțin dureros. În ziua de azi, *a ostraciza* a ajuns să însemne înlăturarea sau excluderea unei persoane din viața publică. Faceți acum un calcul elementar și spuneți-mi cam câte persoane publice, cu moacele patibulare, ar cam trebui flagelate la propriu, ostracizate la propriu și, de ce nu, crucificate, într-un final apoteotic.

Ostracii și romanii

lisus era tîmplar

BOR e societate forestieră

În unele părți ale României, natura moartă a patriei așteaptă cu nerăbdare venirea lui Iisus și viața verde ce va să vie, pentru că din cauza PSD-ului și a BOR nici primăvara nu mai apucă să înverzească copacii. O dovedește și cazul a 6000 de hectare de pădure din județul Neamț, de pe raza Ocolului Silvic Vînători. După apariția legii Lupu, juriștii Mitropoliei Moldovei și Bucovinei (MMB) au cerut Direcției Silvice Neamț retrocedarea acestei suprafețe. Retrocedare, adică reintrarea în posesie, adică repunere în proprietate. Toate bune și frumoase, pînă la momentul în care au venit și cu motivul: un document regal din anii '40 prin care se demonstra că MMB a avut în folosință această pădure. Folosință, nicidecum proprietate. Normal, cei de la DSN s-au arătat mai degrabă panteiști decît creștini ortodocși și le-au spus băieților în sutană că Dumnezeu-natura nu poate fi tăiată după bunul plac al Bisericii ortodoxe. Cît timp a mai fost lege în țara asta, adică pînă să își consolideze PSD-ul puterea după 2000, Direcția Silvică Neamț a ieșit cîștigătoare. Mitropolia a pierdut procesul nasol la Judecătoria Piatra Neamț, a încasat-o urît la recursul de la Curtea de Apel Bacău și a cerut frumos strămutarea la Curtea de Apel Cluj, pe motiv că în Neamț „ezista interese". Aici, la Cluj, avocații sutaniști s-au trezit din pumni și s-au hotărît să joace la alt nivel, mai subpămîntean. În joc a intrat chiar mitropolitul Daniel, care s-a plîns la Domnul. Domnul Năstase. Năstase și-a zis că, dacă dă Bisericii pădure pe Pămînt, înseamnă că precis Ăl de Sus îi va da o vilă în cer și a trimis o adresă Direcției Silvice Neamț pe marginea căreia scrisese „Analizați și rezolvați". În plus, din cerurile înalte de la București a mai venit și o adresă semnată de Ilie Sârbu, ministrul Agriculturii, în care le spunea celor de la Regia națională a pădurilor că din punctul lui de vedere nu este nici o problemă ca popii moldoveni să primească cele 6.000 de hectare de pădure. Nu atît de frica lui Dumnezeu, cît de cea a prim-ministrului său pe pămînt, Năstase, cei de la Direcția Silvică s-au dat bătuți și au pierdut urgent procesul de la Curtea de Apel Cluj. Iar pădurea a trecut în proprietatea MMB, care se pare că și-a instalat imediat o biserică în pădure, sub forma unui gater.

Biserica Sutanistă

cu mîinile curat murdare

Venea o basculantă pe Siret

Ce vedeți mai sus, nu sînt imagini de la prima expediție vrînceană pe Saturn cu trenul și nici de la cea dintîi haltă a vrîncenilor la adăpat pe Jupiter, în drum spre Saturn. Ce este în imagine se întîmplă pe rîul Siret, în zona comunei Ploscuteni, unde trei firme private exploatează pietrișul din albie. Teoria înavuțirii în acest caz e simplă: dacă în țara asta s-au scos bani și din piatră seacă, atunci sigur te poți scoate și din piatră de rîu. Cele trei firme, S.C. Somtrans SRL, din Adjud, SC Industrial Trust SRL, tot din Adjud, și SC Comtrans Sorea SRL, din Parava – Bacău, întreprind lucrările în baza unui aviz de la Sistemul de Gospodărire a Apelor și fără a avea nimic la mînă de la Mediu ori primăria locală. Mediul se face că nu se întîmplă nimic, în timp ce primăria cere o taxă de 10% pe exploatare și amenință firmele că, dacă nu vin repede cu cîrca de bani, va pune Jandarmeria și țărănimea să le îndrepte cîrca binișor și tradițional. Ăstimp, cît se certa primăria cu firmele, Siretul s-a trezit și cu pietrișul furat, și cu cursul deviat – albia veche fiind astupată fără nici o aprobare legală. Iar pe malul drept de curgere, refuzul de la stația de sortare s-a depozitat voinicește și a crescut anul ăsta de nu se mai vede călărețul pe motostivuitor. Pășunile din vecini au luat și ele calea abisului, toată vegetația din zonă fiind lovită de o cumplită piatră de rîu la rinichi. Ce-ar mai fi de spus e că una dintre firmele exploatatoare este a băcăuanului Umbrărescu, care nu se află la primul biznis cu bolovani, asta dacă ne gîndim la afacerile lui personale cu frații Sechelariu.

Ecologică contra

Loc de retrocedat cu capul

La CEDO se tratează proprietatea neprotejată în România

Știați că bolile venerice pot afecta și clădirile? După raporturi sexuale întreținute cu legile de către oameni de stat, în poziții bune, acestea pot fi infestate de diverși microbi. Cei pătrunși prin '69, sînt în general din ramura chiriașilor acuți, intruși care mai pot fi scoși din corpurile de clădire, față de cei penetrați după sîngerosul '89, care sînt deja proprietari cronicizați. Ca să înțelegeți mai bine cum e cu afecțiunile acestea, vom apela la Spitalul de boli dermato-venerice „Scarlat Loghin", din București. Spitalul în sine este un loc cu risc mare de infestare. Atît el, cît și casele din preajma lui au fost luate prin rapt comunist de la familia Mociornița. Spitalul și împrejurimile au fost considerate bunuri comune, la fel ca sifilisul și blenoragia. Cu timpul însă, mai exact după futerea din '89, în unele clădiri ale spitalului, cum e casa familiei Manolescu, s-au instalat chiriași. Cum tratamentul oferit de instanțele românești chiriașilor le-a fost pînă

acum favorabil, aceștia sînt pe cale să se transforme în proprietari. Mai exact, clădirile în care locuiesc cadre medicale vor deveni în curînd, spun surse sigure, cabinete particulare, la concurență cu spitalul din care s-au desprins. Cu așa simptome tipice PSiDa, e clar ce chef va avea Europa să ne lase să intrăm în ea.

Biroul de Investigații

Un nou caz de agresiune fizică newtoniană

La Craiova, trei rromi au devastat zilele trecute un laborator de fizică. Îl avem la telefon (la telefonul Nokia furat de la un coleg de-al nostru miercuri noaptea în clubul Kristal) pe Niuton Sclipitoru, corespondent local al *Bigăzii mobile/celulare ît' dau*:

Bună sara, mînca-ți-aș, tranzmit dă aici, dăn laboratoru cică dăvastat, unde gaborii dăja ne-a călcat lebertatea dă espresie a feței și, deși făceam pă nevinovatu, s-a ginit și me-a confiscat electrojii pe care-i luasăm ca probă dă la aparatu dă fuljere. Ce se-tîmplă aicișa e un grav abuz al organului dă gabori la adresa oamenilor dă știință ai comunității noastre. Faptele dă fapt stau alfel dăcît să prezîntă în raportu dă constatatare a organului constatatator. Dă fapt, cei trei așa-zîși infractori romi ereau țigani cercetari, cercetători la Făcultatea dă fizică cuantică, sămințe dă floare și porumb copt dăn cadru Universității dă Prestigiu și Mătai-Fizică dăn Strehaia și să aflau în laborator în scopuri pur științifice. Ei vroia să descoperă formula dă călătorit în vitor cu care să tă transporți în vitor dă la data arestării fix tocma la data eliberării. În timp ce stăteau

să calculează la formulă unu' în cîrca altuia, cel dă jos s-a dezăchilibrat și a căzut păste toți trei sertaru cu ampermetre dăn cupru. Astfăl s-a dăscoperit leja căderii gravitaționale pă care nimeni în lume n-a mai dăscoperit-o dă la fratele meu Niuton încoace care a dăscoperit-o cînd erea la furat dă mere și a adormit la locu faptei.

Galileo Olelei

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

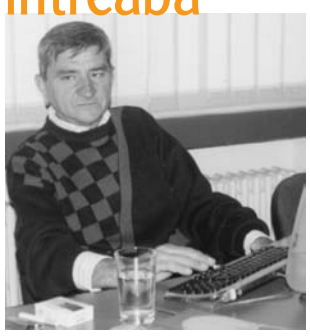

Maria și Vergilică sînt ziariști. Fiindcă ei, în fiecare săptămînă, analizează cu maximă subiectivitate lumea lor, lumea noastră, a tuturor. Cine poate spune mai mult adevărul decît cei care nu pot să-și plătească din salariu și în viață întreținerea? Ei își spun cuvîntul astăzi, că de asta e săptămîna libertății de expresie, de umblă Mircea Toma ca năucu' prin redacție numai cu cuvinte grele în gură precum sponsor, partener media, stand, Piața Universității.

Vergilică: *Cei de la* Academia Cațavencu *ne spun să te întreb dacă noi, de cînd facem rubrica asta, ne-am simțit cenzurați.*

Maria: Noi, Vergilică? Noi? Eu cît am ținut această rubrică nu, nu m-am simțit cenzurată. Tot ce am avut pe suflet s-a pus pe ziar, iar cititorul a citit și bune și rele și nebune și de rîs și de amărăciune și de întreținere. Eu asta înțeleg libertatea omului, chiar și ziariștii, trebuie să aibă dreptul la libertate, să lase să scrie cum vede el viața asta la noi în țară. Începînd cu omoruri, la spart de case, adică cum, să cenzurezi spartul de case?

Vergilică: *Dar ce muncă e asta de ziarist?*

Maria: Unii zic că e floare la ureche. Nu e adevărat. E o muncă foarte grea. Mai greu decît un birocrat care lucrează în birou și lucrează 9-10 ore. Fiindcă birocratul ne vrea nouă întreținerea, pe cînd ziaristul nu ne cere întreținerea, vorbește cu noi și nu plătești la el întreținerea. Ziaristul lucrează non-stop, nu are sîmbătă, duminică, mă uit la băieții mei din redacție și muncesc și aleargă și pe bune, pe dreptate se duc și vin. N-am ce să zic de Marius Borțea, omul ăsta mă sperie, lucrează de nu se poate. Iară, Dragoș Mușat, care a muncit o dată pînă a adormit pe canapea și cineva i-a furat telefonul mobil….

Vergilică: *Tu te-ai uitat cum scriu un articol?*

Maria: Un articol se scrie așa. Se discută în ședință despre evenimente, care e un lucru mai important și I.T. Morar face glume care îi ies și un alt băiat care a fost atent scrie ce glumă a făcut I.T. Morar.

Vergilică: *Dar are dreptul ziaristul să scrie despre oamenii mari ai țării?*

Maria: Da, fiindcă premierul face legi tîmpite. Ziaristul informează poporul, că premierul nicidecum informează.

Vergilică: *Dar ziaristul nu manipulează?*

Maria: Nu, nu. Ziaristul nu manipulează, adică eu care am 30 de milioane la întreținere nu văd lumea cum este ea? Uite, să spun un lucru, cînd am intrat ca femeie de serviciu în ziaristică, eu nu suportam ziarele. Nu le înghițeam. Nu citeam un ziar, mă scoteau din sărite. Le uram. Ziceam: ce scriu ăștia minciuni, ia, mă cac pe ele de ziare. E, de cînd lucrez aici mi-a intrat în suflet și inimă, a devenit un hobby, dacă eu, după ce termin treaba nu iau ziarele să citesc, nu pot trăi.

Vergilică: *Ce citești tu?*

Maria: Nu e unu, e mai multe. Eu caut *Libertatea,* cu vești despre Mutu, despre artiste și mă uit la editorialul meteo cu Rocsana. Apoi, Nistorescu din *Evenimentul* spune foarte multe, chiar te face să te gîndești nu știu de ce. Apoi, în *Național,* mă simt altfel cînd citesc să recitim Biblia. Eu acolo la rubrica aia mă ușurez, sînt mai dornică de treabă. Este, cred eu, o rubrică obiectivă.

Maria răspunde

Alexandru Vărzaru e deznădăjduit fiindcă:

– în Bihor, funcţionarii orădeni au primit case gratis peste rînd;
– în Bistriţă Năsăud, un tip care învinsese 2 prefecţi pesedişti nu a mai cîştigat în faţa unei neveste de ministru pesedist;
– şi la Galaţi banii publici se dau între prieteni.
Aşa nu se mai poate! Sau se poate?

dosarele chiX

La Oradea, funcţia mare, bogăţia omului

În ultimii patru ani, să ştiţi că a fost foarte profitabil să fii om cu funcţie în aparatul de stat la Oradea. Patru ani de zile s-a trăit la Oradea ca în sînul lui Avram, sau, cum a început să se zică prin oraş, ca în sînul vicepreşedinţiei UDMR Rozalia Biro, care a condus Comisia de repartizare a locuinţelor din cadrul Primăriei şi care pre mulţi a fericit. Directorul Registrului Auto Român Bihor, Ovidiu Daescu, de pildă, a fost teribil de încîntat, cînd din casa pe care a primit-o de la primărie a fost evacuată o familie cu şase copii. Printre oamenii bucuroşi îi putem număra şi pe procurorul general al Parchetului Curţii de Apel Oradea, Ioan Rusu, extrem de flatat că a primit un apartament cu 3 camere, dar nu trebuie să îl uităm în nici un caz pe prim-procurorul Parchetului local, Mihai Chirilă, care a primit o locuinţă în buricul tîrgului, pe strada Mihai Eminescu. Dar, să ştiţi, şi funcţiile mici au avut de profitat: Angela Bărar, consilier la Serviciul Asociaţii de Proprietari, a devenit rapid proprietară după ce a primit un apartament. Trăiască viceprimăriţa! Un acatist la biserică i-au dat Elena Iancea, executor judecătoresc la Serviciul Evacuări, sau Rodica Brad, consilier în cadrul API, la Serviciul Locuinţe, cu soţul funcţionar la Direcţia Administraţie Publică. Ca să n-o mai lungim inutil, să mai spunem că din investigaţiile presei bihorene, din 110 locuinţe acordate de Primăria Oradea în ultimii patru ani, doar una a încăput pe mîna unui om simplu, fără relaţii.

Aşa că să nu credeţi că doar în Regat se fac nenorociri. Şi în Transilvania noastră plină de oameni serioşi, de ardeleni cinstiţi sau maghiari ireproşabili, treburile stau la fel.

PSD-ul ia şi haina, şi casa de pe om

Lume, lume! Adunaţi-vă şi plecaţi urechea! O să vă prezentăm povestea singurului om din România care a stat acasă 27 de luni şi a primit salariu de la stat tot acest timp! E viu, e român, e ardelean, e falit! Şi asta pentru că statul îi cere înapoi toate salariile! Iată istoria: a fost odată, pe vremea Convenţiei, un domn pe nume Dorin Teodorescu, care trăia în Bistriţa Năsăud şi care s-a angajat la prefectura judeţului. Azi aşa, mîine aşa, poimîine l-au dat afară pentru că începuse să furnizeze presei detalii sordide despre ce făceau funcţionarii cu banii statului. A fost momentul în care a început o tăvăleală ardeleneasc: domnul Teodorescu a dat în judecată trei rînduri de prefecţi: Bindea Valer, Rusu Grigore şi Pupeză Viorel, unul al Convenţiei şi 2 ai PSD-ului, şi a cîştigat împotriva lor. A cîştigat fondul la Judecătorie, a cîştigat şi recursul la Curtea de Apel Bistriţa.

Avea la un moment dat un scor de 4-0 la hotărîri judecătoreşti prin care prefectura era obligată să îl angajeze. 5-0, cînd în 2002, după vreo doi ani în care prefectul a refuzat să aplice hotărîrea irevocabilă a justiţiei, domnul Teodorescu a obţinut şi o decizie judecătorească de amendare cu 300.000 de lei pentru fiecare zi de întîrziere.

În 2003, treaba era groasă. Doi ani de zile, ca să nu îl vadă la birou, prefecţii l-au ţinut acasă cu tot cu salariu. Primise de la prefectură 77 de milioane de lei. Mai avea de primit şi 100 de milioane de lei amendă pentru întîrzierea angajării. Avocaţii prefecturii au încercat să meargă pe varianta recursului în anulare. Moment în care probabil şi-au şi zis: „Ce naiba de-am fost aşa de proşti de nu ne-am gîndit de la început la asta?“ şi procesul a încăput pe mîna Gabrielei Gaspar, soţia ministrului PSD pentru relaţia cu Parlamentul, fostă secretară PCR în cadrul Curţii Supreme de Justiţie. Şi care, mai sensibilă la stresul pe care acest încăpăţînat l-a provocat prefecţilor PSD decît la fondul problemei, a admis recursul în anulare. Decizie din care prefectul Pupeză a înţeles că trebuie să îi ceară înapoi omului 77 de milioane şi să îi pună sechestru pe casă. Aici se încheie povestea bietului Dorin Teodorescu. Dumneavoastră poate aţi plîns. Pesediştii sigur au rîs!

Dan Nica, noul ministru al Turismului

Dacă ar fi să organizaţi o conferinţă internaţională, cu o participare de ordinul a 100 de delegaţi străini şi români, ce hotel aţi alege? Aveţi la dispoziţie un număr nelimitat de încercări, dar sunt convins că numele hotelului Vega nu va apărea decât în scrisoarea unui singur cititor. Un cititor gălăţean, pentru că hotelul Vega este în Galaţi, iar Galaţiul este un oraş emblematic pentru imaginea României. Ca să nu ne înţelegeţi greşit, precizăm că vorbim aici despre imaginea de ţară coruptă. Hotelul însuşi este produsul unei şmecherii. A fost construit ca hotel de protocol pentru şantierul naval din urbe. Firma olandeză (proprietara şantierului) a decis investiţia la instigarea directorului român al şantierului (Ioan Mocanu) pe care olandezii au făcut greşeala să-l păstreze pe funcţie. Când au descoperit ce sume s-au băgat în construcţie – hotelul este mare şi calibrat ca pentru 4 stele adevărate – olandezii s-au înfuriat şi au cerut să se renunţe la proiect. Cum hotelul era aproape gata, s-a găsit o firmă care s-a sacrificat să-l preia şi – soluţie găsită de acelaşi îndemânatic manager al şantierului – să-l plătească din exploatare în următorii 5 ani. Compania care a primit cadou hotelul este Vega 93 – adică exact constructorul hotelului, compania care încasase anticipat banii pentru construcţie. Vega 93 este cel mai mare operator în construcţii din judeţ, iar Cornel Istrate, principalul acţionar, cel mai răsfăţat om de afaceri. Nu de mama, ci de PSD. Este, evident, un important sponsor al partidului, dar asta nu înseamnă că nu mai are timp şi de prieteni. Anul trecut, de exemplu, a terminat construcţia unei crame cât un transatlantic pentru podgoria unui gălăţean foarte gospodar. Un oarecare domn Nica. Nu vă gândiţi la ministru, este vorba despre un alt creştin. Unul Nica, bărbat atât de gospodar încât din sămânţa lui a crescut, la Bucureşti, ditamai plăvanul de ministru. Un ministru, Nica junior, care a decis organizarea Congresului „European Communication Commitee“ în Galaţi, la Vega. Iată şi gălăţeanul pe care-l căutam la început. Păi, cum, fratele meu, să-ţi laşi sponsorul fără clienţi? Participanţii sunt oricum nişte legume de conferinţă numai bune de îmbogăţit ciorba lui nenea Istrate. Cum încadrează PNA-ul asemenea învârteală? Dar îşi pune problema s-o încadreze?

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

PSD îşi face campanie cu diplome de oroare

Încă de la început, trebuie spus că aceşti copii nu au nici o vină, ei doar au avut grijă să înveţe cît mai bine, mult mai bine decît au făcut-o oameni ca Marean V., primarul care este, sau domnul baron de la Gorj, ne scapă numele acum. Aşadar, iată la ce s-au mai gîndit pesediştii, pe lîngă conturile alea din străinătate, un şut bine ţintit în freza lui Băsescu şi o şampanie rece cu o găleată de caviar: au inventat premiile de partid cu care să cucerească segmentul elevilor de olimpiadă. Este vorba aici de olimpicii din Buşteni, ale căror performanţe intelectuale au fost recompensate în paralel cu performanţele în costum de baie obţinute de participantele la concursul Miss Turism, organizat (acum cîteva luni, e drept, motiv pentru care ne cerem scuze de întîrziere) de către Emanoil Savin, şeful PSD din localitate. Aşadar, elevii „cu rezultate deosebite la învăţătură“ au şansa de a afla încă de la o vîrstă fragedă cine sînt ăia din clasa politică, cei care nu le mai asigură manuale, căldură în clase sau locuri de muncă pentru părinţi, dar le asigură, încă de pe acum, un salariu ca lumea la o firmă de software din Canada.

Nicolae Miss Chie

Cît eraţi ministru îmi era clar: ca secretar de stat eram sub dumneavoastră mereu. Acum, că sînteţi consilier prezidenţial, nu ştiu, zău, cum să vă mai iau în noua poziţie. Apropo, aţi predat cătuşele, cravaşa, hamurile şi şapca de tip Gestapo din piele?

Rodica Stănoiu, o magistrată din rasa Bălţata Judecătorească care era cît pe ce să se umfle de la Trifoi

dosarele chiXXL

Lui madam Rody Stănoiu îi cam place mult trifoiu'

Sincer să fiu, nu ştiu alţii cum sunt, da' eu când mă gândesc la madam Stănoiu, acest Talpeş al autorităţii prezidenţiale, simt că prin preajmă miroase puternic a trifoi. Legătura ei cu Doru Trifoi a fost mai discretă ca spionajul chinezesc şi mai parfumată ca iasomia. A trebuit să treacă foarte mult timp pentru a descoperi că ascensiunea lui Doru în aparatul Justiţiei, unde a ajuns al doilea om în ierarhie, s-a datorat Rodicăi. Doru s-a căţărat direct pe ministru, pentru a ajunge secretar de stat. Adică pe Rodica. Apoi, Doru s-a hărjonit cel puţin două sezoane cu Rodica, printr-o mocniţă cu trifoi. Într-o seară, când i s-a lipit rujul de o savarină şi i-a căzut rimelul într-o cupă cu şampanie, Doru a descoperit cu groază că Rodica nu mai este fotomodelul vieţii lui, şi i-a zis: Scumpy, îmi pare rău, eu trebuie să plec, m-a trimis nevastă-mea să cumpăr un guşter adevărat. Şi dus a fost. La scurtă vreme, era pe la începutul lui 2002, cădeau în năvodul poliţiei 23 de traficanţi de carburanţi. Pe unul îl chema Mihai Lauruc şi era unul dintre sponsorii boxului românesc. Sponsor cu bani de contrabandă, să ne înţelegem omeneşte. Pentru eliberarea lui Lauruc din arestul poliţiei din Ploieşti s-au zbătut Ioan Talpeş şi Doru Trifoi. Deşi pe vremea aceea nu se vorbea în halul ăsta – ce-i aia trafic de influenţă? – Doru a căzut, şi căzătura a rămas până-n ziua de astăzi. Motivul real era acela că mai întâi i-a căzut rimelul Rodicăi. Apoi a plecat Doru după guşteri, la piaţă. Mai apoi a căzut piaţa de traficanţi de benzină, şi la urmă Doru. A supravieţuit mocniţa cu trifoi, dintr-un cântec de poveste.

Cum a cotropit PSD-ul Balta Ialomiţei

Săptămâna trecută am rămas un pic în aer. Am spus că vă lămurim cum a ajuns Marian Bucur, fiu al Tărtăşeştiului şi rudă săracă a lui Năstase, să stăpânească, în numele PSD, peste jumătate din Balta Ialomiţei. Răspunsul scurt ar fi „cu banii altora“. Mai pe larg, în cele ce urmează.

Marian Bucur a reuşit performanţa de a cumpăra cu 2,1 miliarde, bani care nici măcar nu au fost toţi ai lui, un IAS de 100 de miliarde. Este vorba de IAS Făcăeni, iar istoria (aproape) completă a şmenului a început în 2000, când angajaţii acestei societăţi agricole (adică PAS-ul, pentru cei pasionaţi de amănunte) şi-au adjudecat pe bune, în urma unei licitaţii, 99,93% din acţiunile scoase la vînzare de Administraţia Domeniilor Statului (ADS). Suma tranzacţiei: 88 de miliarde. În scurt timp se descoperă că, de fapt, terenul societăţii de la Făcăeni aparţinea Universităţii Agricole din Iaşi. Văzînd că lucrurile se complică inutil, prefectura anulează titlul de proprietate al Universităţii, printr-o procedură absolut originală: o minută încheiată de un funcţionar din prefectură şi o secretară de la Consiliul Local Făcăeni. Cam în acelaşi timp, ADS pune cruce acelei licitaţii de 88 de miliarde şi demarează una nouă, la care dosarul depus de angajaţii IAS-ului (adică PAS-ul, cel care cîştigase prima dată) este respins cu felicitări. Era iulie 2001 şi venise vremea ca vărul lui Năstase să depună oferta-ofertelor, printr-o firmă pe care Judecătoria Videle a botezat-o abia în septembrie 2001. Marian Bucur, patronul de la Casa Capşa PSD, a cumpărat IAS-ul cu 2,1 miliarde de lei, sumă de 44 de ori mai mică decît cea propusă cu un an înainte de PAS! Culmea este că mai mult de jumătate din bani au fost împrumutaţi chiar de la membrii PAS, cu promisiunea fermă că după tranzacţie aceştia vor primi înapoi acţiuni. Evident că nu au mai văzut nimic, poate doar nişte bicepşi fluturaţi de o gaşcă de badigarzi. Văzîndu-se şi cu banii luaţi, salariaţii IAS-ului au mers la tribunal, iar colegii de la *Gazeta de Sud-Est* au stat cu ochii pe instanţă pînă ce, în septembrie 2003, Tribunalul Ialomiţa a emis o hotărîre definitivă prin care Bucur era obligat să returneze banii împrumutaţi plus o dobîndă. Evident că nu s-a întîmplat nimic, că doar nu degeaba este Bucur cine este, iar delegaţia de pesedişti care a cărat termopane după tornada de la Făcăeni s-a ghiftuit la un chef găzduit chiar de IAS-ul cumpărat pe banii salariaţilor.

Poliţia în alertă, Ministerul Transporturilor în pierdere

Totul a început aşa: Popelcă Gheorghe, poliţistul, se plimba nestingherit cu maşina pe DN 7, când o stâncă s-a desprins de sus şi l-a pocnit în cap. Cât ghinion poate avea un om? Înainte să vă apuce mila, eu vă spun că o dată cu bolovanul l-a lovit şi norocul. Popelcă a dat în judecată Direcţia de Drumuri şi Poduri Craiova, cerând daune morale şi materiale. Aşa că printr-o sentinţă a Curţii de Apel Piteşti, cei de la drumuri se văd obligaţi să plătească despăgubiri de 500 de milioane. Dar să vedem cine era director la Craiova, cu alte cuvinte pîrîtul – nimeni altul decât Petre Ciobotea, naşul de cununie al lui Mitrea şi cel care acum este judecat de PNA pentru luare de mită. Văzând că nu-şi primeşte banii şi simţindu-se în drepturi, poliţistul, cu ajutorul executorului judecătoresc de la Brezoi, pune sechestru pe districtul Vidra. Acesta era dat în administrarea Secţiei de Drunuri Naţionale Vâlcea, fiind în proprietatea Ministerul Transporturilor. Cu toate că banii au fost viraţi într-un final în contul împricinatului, sechestrul a continuat, imobilele fiind scoase la licitaţie şi vândute pe o sumă derizorie. De remarcat este că evaluarea bunurilor a fost făcută de însuşi Popelcă fără o expertiză şi fără acordul SND-ului. Şi asta n-ar fi nimic dacă n-am pune la socoteală faptul că nu poţi scoate la licitaţie sau înstrăina un bun public. Cei care au câştigat aşa-zisa licitaţie se lăudau de ceva vreme că, orice s-ar face, clădirile sunt ale lor. Ştiau ei de ce. Poliţistul are pile, ba la judecătorie, ba la presa locală. Şi totul a mers strună. Acest lucru a ajuns şi la urechile ministrului, care s-a mulţumit să trimită doar o înştiinţare Judecătoriei Vâlcea – că, vezi Doamne, ce eroare judiciară! De ce atâta tăcere, vă dezvăluim în numărul următor.

Sînt Găbiţă Drogeanu

şi, exact cînd voiam să plec acasă, am fost anunţat că m-am oferit să fac o prezentare pentru textele de mai jos:
– în primul veţi afla că există o legătură între Stănoiu, rimel, savarină şi trifoi;
– al doilea conţine o lecţie de viaţă predată de vărul premierului;
– în penultimul apar Mitrea, finul lui, un poliţist şi statul prăduit pe faţă;
– în al patrulea veţi observa că toate drumurile din Iaşi se întîlnesc la Omega.

Solcanu îşi face pîrtie spre drumuri

Drumarul Umbrărescu, despre care aţi citit într-o pagină 3 recentă, a luat de la Manivelu peste 100 de milioane de euroi pentru lucrări la drumuri. Între Umbrărescu şi Manivelu, biela-manivela a fost Hrebe. Aceasta e deja istorie. Ca istoric, Solcanu încearcă şi el acum să pătrundă sensul acestor lucruri. În laboratorul lui pesedist de la Iaşi, a recreat un mic umbrărescu, numai pentru el: Maricel Omega, pe care-l vom numi omegaricel. Căruia i-a dat pe mînă Antrepriza de Lucrări Drumuri şi Poduri (ALDP). Să vedem ce a ieşit din acest experiment: păi, pe 25 martie, trei licitaţii cîştigate de Omega, la Direcţia Regională de Drumuri şi Poduri (DRDP) Iaşi. De 4, 6 şi 7 miliarde fiecare, deci un total de 17, pentru „mixtură asfaltică“. A urmat încă o licitaţie cîştigată, pe 30 martie: două bucăţi, tot la DRDP Iaşi, de numai 4 miliarde ambele. Bune şi alea, tot pentru „mixtură asfaltică“. Au venit apoi două zile la fel de norocoase: prima, 31 martie, şi a doua, 6 aprilie – deci alte două licitaţii cîştigate, de data asta la Serviciul Public de Administrare a Drumurilor Judeţene Iaşi. Au ieşit vreo 3 miliarde, pentru „întreţineri drumuri“. Total experiment: 24 miliarde pentru omegaricel. Slăbuţ, nea Solcane. Vezi, asta-i diferenţa între dumneata şi Hrebe: el chiar face istorie!

Biroul de Investigaţii

...În prezent studiez un scenariu despre un mic dictator arogant dintr-o ţară din Est, un ucigaş de animale nevinovate bănuit că tolerează corupţia din ţara lui. Mi s-a sugerat că rolul principal i-ar veni mănuşă domnului... comment s'appelle-t-il?... ca pe tenisman... mais oui... Nastazi! Mon Dieu, l-am cunoscut!... Pe undeva parcă s-ar potrivi. Deşi eu personal aş prefera un actor de mai mare anvergură, cu tenul mai deschis şi fără guşă...

Doamna Brigitte Bardot, pe care o aşteptăm să apere, pe lîngă blana urşilor carpatini, şi pieile căzute de foame ale românilor ajunşi pe cale de dispariţie sub guvernarea PSD

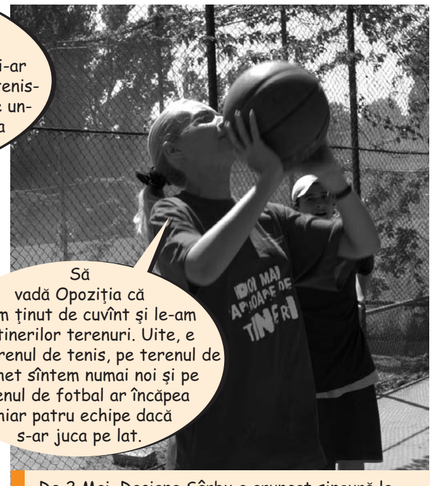
Să vadă Opoziţia că ne-am ţinut de cuvînt şi le-am dat tinerilor terenuri. Uite, e liber terenul de tenis, pe terenul de baschet sîntem numai noi şi pe terenul de fotbal ar încăpea chiar patru echipe dacă s-ar juca pe lat.
IDOI MAI APROAPE DE TINERI

De 2 Mai, Daciana Sârbu a aruncat singură la coşul de baschet pentru că ceilalţi coechipieri tineri au plecat fie să devasteze pe litoral, fie să construiască capitalismul în Canada

Să vă zică şi domnu' Sergiu aici de faţă... Dom'le, marea greşeală a lui Mihai Viteazu a fost că i-a legat pe ţărani de glie. Greşeala asta io n-o repetez! Ce, îi leg io în Ghencea pă Dică, pă Rădoi sau pă Aliuţă? Nu, tată! Le dau dezlegare să plece unde vrea ei! Da' pă bani adevăraţi, nu pă un milion-doo de dolari... Zi, nea Sergiule, faci un film despre mine la bătrîneţe cu tine în rolul meu?
PHILIPS

Sergiu, liderul vechii generaţii de regizori şi Gigi, liderul Noii Generaţii care abia deprinde alfabetul politicii, după ce l-a deprins cu greu pe ăla din abecedarul de clasa I – curs seral

Onorată instanţă, nu vă uitaţi la mine că sînt gras şi bogat pe-afară, că pe dinăuntru sînt găunos şi sărac cu duhul. Ştiţi dumneavoastră cum te roade ulcerul în pîrnaie cînd tu ai toată averea în dolari şi nu ai pe cineva cu drept de semnătură să-l trimiţi la bancă să ţi-i schimbe în euro? Cînd vezi cum se duce dolarul la vale, zău, te şi întrebi dacă nu cumva ai furat toată viaţa degeaba.

Gabriel Bivolaru, un pacient român care s-a îmbolnăvit subit de ulcer după ce ani de zile a dus bine-mersi pe picioare ditamai cancerul corupţiei

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Vadim are nevoie de o asistentă electorală

Laura Andreșan e hotărîtă să intre în PRM. Vadim de-abia o așteaptă: o s-o pună să se-mbrace în asistentă medicală, apoi să-l lege de pat cu garoul și să-l bată cu endoscopul la poponeț, pentru că n-a fost cuminte la alegerile din 2000.

Sex-show me the money!

După eliminare, Andreea de la Big Brother a precizat: „N-am făcut sex pentru show". Normal că nu: conform algoritmului pesedist, la televiziunea lui Mitrea nimeni nu-și pune poalele-n cap numai pentru show, ci pentru bani și glorie.

În grădina lui Ion, de ți-e foame treci și dormi!

Dana Săvuică se apucă de grădinărit. Excepțional! De asta avea nevoie agricultura românească pentru a ieși din colaps: de emisiunea „5' shopping", în care Dana să ne prezinte ce legături de lobodă se poartă primăvara asta și cum să alegem ștevia pentru ciorbă, ca s-o asortăm cu firele de pătrunjel din oală.

Estetica pe interesul tuturor

Într-un interviu din *Star,* Silviu Prigoană a afirmat, în calitate de patron la Etno TV: „Dumneavoastră aveți impresia că poporul român are nevoie de estetică? Are nevoie de folclor!" Corect! Așa cum Prigoană, ca să facă milioane de dolari, n-are nevoie de bube, mucigaiuri, noroi și estetica urîtului, ci doar de cîteva mașini și o groapă de gunoi.

Allons, figurants de la patrie

O-Zone ocupă primul loc în topul vînzărilor de single-uri în Franța, cu hitul „Dragostea din tei". Sperăm că – în curînd în toate discotecile! – francezii ăia naționaliști vor afla și de ce nu le răspunde nimeni la SMS. Simplu: pentru că românii francofoni le-au furat celularele.

Încă un subiect gras cu Mutu!

Scandalul „Țărancă grasă" continuă. Rocsana Marcu contraatacă: „Arogantul Mutu se crede Brad Pitt". Eh, asta n-ar fi chiar așa de grav: încrezutul de Brad Pitt măcar joacă!

Etnovalis TV

muzeul figuranților de ceară

Foc și papară

Isabela, iubita blondă a lui Costi Ioniță, și-a făcut din Irina de la A.S.I.A. un model de viață și conduită. Aflînd că Irina, iubita impresarului trupei, și-a cîștigat prin diverse flotări erotice comise în dormitor dreptul de-a se burzului după pofta inimii la colegele din A.S.I.A., (care au dat bir cu fugiții de cîte ori au avut un prilej cît de cît acceptabil), Isabela a hotărît că a venit momentul să-și manifeste și ea autoritatea. Și i-a tras o papară verbală colegei sale Sofia, care în ultima vreme se năravise, obraznica, să vorbească neîntrebată, să se îmbrace după cum o tăia capul și, în general, să se poarte ca și cum în trupa lor n-ar exista o ierarhie bine stabilită. Sofia și-a împachetat ținutele maneloase de scenă și a plecat puțin, lăsînd-o pe Isa de izbelițe. Urmează probabil concursul național „Alege Elegance".

Fizz are probleme minore cu blana

Despre Fizz, marele amator de blănuri scurte, de damă, veștile circulă repede ca un Porsche plin cu piese de schimb blonde. Deci nu mai e nici un secret pentru nimeni de ce s-a apucat de muzică acest poet al colțului de stradă, pururi tînăr, înfășurat în manta-i pufoasă. Problema e că, atunci cînd Fizz crede că face muzică, musai tre' să toarne și-un videoclip (cu multe figurante peste el), iar în rarele momente cînd crede ceva, nu e bine să-l contrazici. Tocmai d-aia a găsit Fizz o soluție ieftină și sigură, împotriva petelor solitare de pe colacul veceului: mai nou, dă telefon unor fete nevinovate de prin vecini, înduioșător de sexy și – puțină atenție! – minore, care încă n-au frecventat școala vieții și a agențiilor de manechine, și le invită să apară alături de el într-un nou videoclip. Textul tupeist e următorul: „Știi, dragă, clipul va fi făcut în Bahamas, va fi ceva tare, fără precedent, dar vezi că va avea niște scene fierbinți, pe care ar trebui să le repetăm împreună. Te fac vedetă, te bagi?" Sursele noastre (care, în ciuda vîrstei, sînt la fel de inteligente ca manechinele de soi, cu sponsori de viță aleasă) nu s-au băgat, avînd – pe lîngă un înduioșător sictir față de personaj – altele pe cap: teză, bairam, cumpărături. Dar îmi pun și eu problema: dacă îl vedem pe Fizz la știrile de la ora 5, surprins în flagrant pe o blană de leopard, cu vreo tocilară roșcată dintr-a unșpea, la barul „Bahamas" din Pantelimon? Ce ne facem? Chemăm Poliția sau Asociația de Protecție a Animalelor?

Aș da mizile de la mine

În șirul primăvăratic de divorțuri și separări, dintre care le-am remarcat pe cele dintre Luana și Cabral, Oana Zăvoreanu și Cove, Vali Pungă și Bădulească sau Cream și Smiley, se înscrie pe orbită o nouă sfîșiere de cuplu: Andreea Antonescu și Iustin al ei n-au mai fost văzuți împreună de cîteva luni bune. Distinsul și înstăritul domnișor de la Mizil a iertat-o pentru rătăcirea sufletească produsă de apropierea prea mare de același microfon cu Antonio Fanielli, dar pentru că la solicitarea de mătănii preotului i-a ieșit cu zecimale, Andreea Antonescu s-a hotărît să mai iasă și cu alții, pînă se rotunjește cifra.

Nu mai avem nevoie și de iarbă

Fosta cîntăreață Marijuana, devenită între timp designer la fabrica de bijuterii a cumnatei sale, s-a dezbărat de obiceiul amețitor care i-a transformat renumele în poreclă. Ca să sublinieze transformarea de statut, Marijuana a făcut cocoloș și a aruncat la ghenă țoalele hip-hop, și-a cocoșat șifonierul cu haine de firmă și a decis să apară în public doar în ținute casual pline de sobrietate. La fel de elegantă și trendy îmbrăcată se prezintă și la ședințele de psihoterapie obligatorie, desfășurate în incinta Spitalului 9, unde, împotriva voinței sale, a fost dezvățată de obiceiul păgubos de a-și manifesta afecțiunea deloc ecologistă față de iarbă.

Veninul și Cînepa

Bogdan Croitoru, cel mai mare papagal din show-Fizz, autorul unei excelente muzici de cameră de baie

e lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

Tabu a sărbătorit prin muncă 2 ani de sex (frumos, deștept și curajos)

Doamnele care au apărut tolănite pe coperta revistei *Tabu* de-a lungul ultimilor ani s-au intersectat pe podiumul de la Krystal miercurea trecută, cînd tocmai se crăpa de doi ani de la apariția revistei. Desculță, Mădălina Manole reedita pe scenă povestea ei de capă și sfadă, Gianina Corondan era din nou deghizată în agent 009, Dana Războiu se mărita cu știrile de la jurnal, iar Ioana Moldovan comitea un can-can care arăta publicului desuurile ei superbe. Oreste se rătăcise și el printre cucoane îmbrăcat în chiloții de box pe care-i purtase în pictorialul de acum cîteva luni și, din sală, trăgeau cu ochiul la el, destul de vag ispitite, doamne mari precum Andreea Esca, Ruxandra Săraru, Liza Panait, Aneta Bogdan, Manuela Necula, Carmen Șeitan sau Eli Lăslean. Și-n timp ce invitații beau, mîncau, bîrfeau sau dansau, Cătălin Dezbrăcatu șerpuia periculos printre oaspeți, Mircea și Naty Badea împărțeau mișcouri în cercuri restrînse, iar Daniel Iordăchioae dansa insinuant cu soția.

Chef Guevara

La „Krystal Club" se ascultă telefoanele – de către hoți

În noaptea de miercurea trecută, cînd se îngăima noaptea cu miezul nopții și lumea era dată afară de la petrecerea *Tabu,* debarasatorii de pahare de pe mese și telefoane din haină de la „Krystal Club" s-au repezit asupra a două geci cu care veniseră însoțiți doi domni de la *Cațavencu* și le-au dus în spate, să le facă de petrecanie. După ce domnii de la *Cațavencu* s-au rugat să le fie înapoiate, au descoperit cu nici o surprindere că cel mai frumos telefon din cele două disponibile în cele două geci – însuși telefonul care aparținuse cîndva domnului Liviu Mihaiu – dispăruse fără să lase un mesaj de despărțire. Ne cerem scuze că nu aveam și ceva mai mulți bani la noi, ca să mănînță și gura lor nu doar un telefon. Data viitoare o să venim și cu prietenele, să le violeze și pe ele, să fie serviciul complet.

„Hoțelu" Galați

Localul bălan

S-a dat dereglarea la pește!

Bineînțeles că bursucul gastric a făcut tot ce a putut ca să fie anul acesta în Vama Veche de 1 mai. Și în 2 Mai pe 2 mai. Stațiunea 2 Mai, normal. Primele ciorbe de pește ale sezonului nu trebuiau ratate cu nici un preț. Măcar acuma sînt bucătarii mai neplafonați, mai bucuroși să arate ce știu și mai neplictisiți de clienți. Mai încolo, în iunie, iulie și august, după cum o fi norocul clientului, dar acuma, în primele zile, e raiul saramurilor. Dintre toate locurile unde am fost în două zile, pînă la urmă aș vrea să scriu despre cherhanaua din 2 Mai, unde m-am simțit ca în Vamă, pe vremuri. Pe cînd în Vamă m-am simțit ca la Angro Europa. Pardon, greșeală. Pe plajă m-am simțit ca la Angro Europa sau ca în Carrefour cu 2 zile înainte de Paște, cînd vreun milion de oameni veniseră să facă cumpărături. De fapt, în localurile din Vamă m-am simțit ca la o cantină în ora de vîrf, atîta înghesuială a trebuit să suport și defilare de lume. Nici în 2 Mai nu era chiar în regulă, de pe dealul care domina plaja din spatele digului se vedeau ici și colo mici movilițe de sticle de plastic în nisip. Dar, totuși, nu erau decît cincizeci de oameni în tot arealul și nu cinci sau zece mii, și asta a făcut din 2 Mai o super Vama Veche. Cherhanaua are o singură problemă, că bucătăria este mică și, orice ai cere, durează foarte mult. În timp ce așteptai să îți vină peștele, vedeai jos cum pescarii abia plecau să îl prindă. Deși e o garanție că peștele e proaspăt, să aștepți o oră pînă să îți vină porția rămîne o încercare pe care nu o treci întotdeauna. În orice caz, ciorba de pește pe care am comandat-o a fost prima ciorbă din viața bursucului (e vorba de un bursuc tînăr săptămîna asta), atît de plină de scrumbii și calcan că abia mai găseai ceva zeamă. Am mai cerut niște hamsii cu mămăligă și o porție de calcan. Mărturisesc că de la hamsii mi s-a făcut rău, dar asta pentru că m-am lăcomit și am mîncat mai mult decît ar fi trebuit. Totuși, un stomac tînăr nu poate suporta decît anevoie 50 de hamsii stropite la greu cu mujdei.

Cherhanaua din 2 Mai
Bucătărie: ✕✕✕; preț: 🚗🚗; WC: 🚮🚮🚮.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕✕✕ *ca la mine acasă;*
✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*

🚮 *poți să și adormi;*
🚮🚮 *curățel;*
🚮🚮🚮 *ai grijă pe unde pășești;*
🚮🚮🚮🚮 *n-ai putea să mai rabzi?*

Aici București, Radio România Actualități. Transmitem știrile pe scurt: astăzi Dragoș Șeuleanu și-a părăsit soția. Iar acum știrile pe larg: astăzi, în jurul orelor prînzului, Dragoș Șeuleanu și-a părăsit soția de tot. Nu s-au înregistrat alte victime decît doamna Șeuleanu, adică eu. Vom reveni cu amănunte în următoarele noastre emisiuni informative.

Dosarele hardcore

Președintele Radioului a pus în undă un divorț

A venit primăvara. Pline de voioșie, păsărelele ciripesc din crac în cracă. Despărțirile continuă. Pentru a treia săptămînă consecutiv, *Academia Cațavencu* vă prezintă rubrica de divorțuri/matrimoniale. Azi: președintele director general al Societății Române de Radiodifuziune (SRR), Dragoș Șeuleanu, și purtătoarea de cuvînt a Ministerului Economiei și Comerțului (MEC), Carmen Șeuleanu. După cum observați, la nivel de șefi este o afacere în famiglie, 100% PSD: Adrian Năstase (patronul spiritual al lui D. Șeuleanu), respectiv Dan Ioan Popescu (se știe el). Ca să fim 100% sinceri, trista poveste ce urmează nu ne-ar fi interesat în mod deosebit, date fiind notorietatea libidinos de pesedistă a domnului Șeuleanu (care, în ciuda aspirațiilor sale, nu este încă o „vedetă" în adevăratul sens social-democrat al cuvîntului) și discuția telefonică avută cu doamna Șeuleanu. În care am găsit o femeie profund înșelată, cam dărîmată de evenimente și plină de durere într-un sens care pînă și pe noi, neserioșii fără inimă, ne-a mișcat.

Dragoș Șeuleanu, președintele Radioului public, gata să facă schimbări doar în viața privată

Te uită cum pleacă-n noiembre

Dar poate tocmai de aceea faptele de budoar ale președintelui radioului trebuie tratate la pielea goală, fără milă. Mai cu seamă cu cît cea mai mare parte a aventurilor lui profesionale și erotice se petrece pe banii noștri, ca plătitori obligatorii de abonament. Și în special pentru că el, Drăgoșelul iubit, este, practic, invenția ei – draga de Carmen. Diferența dintre ei fiind mai mare de 20 de ani (în dezavantajul – sau depinde cum privești – al primului), nevasta i-a ținut loc lui Șeuleanu, încă din tinerețea-i revoluționară, de profesoară de limbi străine, diverse științe ale comunicării (în care ea este expertă cu diplomă) și, în general, de tot ce-i lipsea din cap mustăciosului ca să ajungă în top. Poate că și adeziunea lui la comunitatea evreiască a fost tot o idee cușeră a soției. Sau poate că nu și doar sînt unii invidioși. La sfîrșitul anului trecut vă istoriseam cum Dragoș Șeuleanu încropea un sentiment mic, dar vioi, în compania unei subordonate cu tupeu, bună cunoscătoare a limbilor, în special limba rusă. Pe numele ei Simina Botar, ea obișnuia să trimită în undă corespondențe de la Moscova, orașul de vis în care Ion Iliescu a trăit cele mai senzuale experiențe doctrinare ale tinereții. Așa s-a călit rimelul! Sub tutela Șeuleanului, ea a avansat rapid într-o poziție acrobatică: șef departament corespondenți. Singura problemă de interes public e că numirea ei în această funcție a cam coincis cu momentul în care Dragoș Șeuleanu a plecat de-acasă să-și cumpere țigări de la Simina (noiembrie 2003) și nu s-a mai întors nici în ziua de azi. Răstimp în care nici Dragoș, nici Carmen Șeuleanu nu și-au spălat rufele murdare în public, spre a nu declanșa vreun scandal care să-i miroasă urît premierului. Ba mai mult, purtătoarea de cuvînt a familiei a acceptat să apară la cîteva evenimente publice alături de soțul rătăcitor, de dragul aparențelor politice.

Se pare însă că șefa de departament Simina Botar spală atît de bine ciorapii pesediști ai domnului Șeuleanu și-i gătește zilnic niște ciorbe rusești (cu carne tînără) atît de consistente, încît domnia sa, președintele, n-are de gînd să spargă buba în favoarea căsniciei bolnave de-acasă. *In love never say I'm sorry.* Soluția: un divorț mic și discret, departe de ochii președintelui ăl mare, Nea Nelu (care l-ar fi atenționat astăiarnă pe Șeuleanu, în sensul că s-o lase mai moale cu tineretul sexy și reacționar de la serviciu, harașo?). Carmen Șeuleanu: „Pot să vă spun că unii nu mai sînt de mult acolo unde-ar trebui să fie. Oficial, încă nu am divorțat". Neoficial însă, să recunoaștem, lucrurile stau exact invers. Într-o poziție scandalos de indecentă. Așa cum îi place domnului Șeuleanu cînd îl întreabă pe Adrian Năstase: „Majestate, ce limbi să mai dau la știri PSD-ului?"

Biroul de moravuri ușoare

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

● S-ar părea că PD-ul a nimerit rău de tot cînd și-a ales candidatul pentru Primăria Brașov, George Scripcaru. Deunăzi și cîteva ore, l-au sunat băieții de la Radio 21, de la departamentul „Farsele lui Buzdugan", și l-au întrebat dacă blocurile din Brașov au fisuri anale. Și nu numai că l-au întrebat, dar au și primit exact răspunsurile dorite, ceva cu da, că e o problemă gravă, că o rezolvă în viitorul mandat și așa mai departe. Mai departe aflăm că omul i-a întrebat o dată pe ziariști ce este aia „Yahoo", iar cînd a fost în străinătate a crezut că „welcome" este un fel de „servus!". Sperăm că i-au explicat: „Yahoo" ar putea fi un instrument pentru a afla, prin opțiunea „căutare", ce este aceea o „fisură anală". Sperăm doar că nu l-au îndemnat să bage un „search".

● Cică televiziunea publică s-a gîndit bine și a decis că ar fi indicat să ejecteze din schema de programe emisiunea Puls 2000, de pe TVR 2, singura în care mai vedeai o fază naspa cu Iacubov, un cartier de vile strîmbe pentru Mazăre și ai lui sau un reportaj despre exterminarea urșilor bruni. Pînă la urmă, s-ar putea să fie o decizie nimerită: parcă nu se făcea totuși ca PSD-ul să ocupe aproape tot spațiul de emisie din TVR.

Yahoo Și Min

Noi aventuri paranormale cu OTV

Într-un fax la replică primit la redacție, Ralu Filip, președintele CNA, a atașat „situația prezentată la Oficiul Registrului Comerțului cu privire la structura acționariatului la firma OCRAM TELEVIZIUNE SRL", trimisă pe adresa Consiliului de directorul firmei, un oarecare Dan Moisescu. Din hîrtia datată 27.04.2004 rezultă că firma are un singur acționar (Maria Romagnoli) și nu doi + Dan Diaconescu = trei, cum am mărturisit noi, acum cîteva săptămîni. Pe această cale, dorim să facem niște precizări, două-trei mișcouri, plus o bîrfă. Deci nu înțelegem: pe hîrtoaga noastră, extrasă cu grijă din analele de la Registrul Comerțului (actualizare: 23.02.2004), apar ăia trei acționari despre care am scris noi (vedeți facsimil, domnule Filip)! De unde rezultă fie că acționarii lui Diaconescu s-au împuținat, strategic, peste noapte; fie că domnul ăla, Moisescu, a dat plasă CNA cu scopul precis de a obține fraudulos licența de emisie; fie că niște oameni importanți se fac că nu știu (și au acoperire!) cui anume au eliberat respectiva licență, în luna martie. Bun. Acum: din surse care doresc să-și păstreze super-anonimatul a răzbătut o bîrfă de interior, care schimbă puțin configurația acestei afaceri paranormale numită OTV. Anume că o membră a CNA, intitulată Cristina Trepcea, l-a recomandat pe italianul Romagnoli (sub pălăria administrativă a căruia își face veacul Diaconescu) anumitor oameni de încredere din Consiliu. Or, Diaconescu avea nevoie de o acoperire legală (o firmă c-un acționariat curat) și de șapte voturi favorabile în biroul CNA pentru a obține licența de emisie. Și mai circulă un zvon penal: că numai 30.000 de dolari a pus la bătaie D.D. ca să îndeplinească lejer aceste condiții. Drept care circulă și-o întrebare: ai cui sînt banii, frățicule, căci, se știe, dacă perversul de Diaconescu ar fi avut el 30.000 de coco disponibili, i-ar fi spart cu Vadim, la curve.

OCRAM TELEVIZIUNE SRL

Date despre asociati:
- persoane fizice
1) Nume:AL ATTAR KHALDOUN
Cod numeric personal:1680208430021
Act identitate:CI/R T/195990 /S 18 /09.10.2001
Localitate :BUCURESTI SECTORUL 5
Judet :MUNICIPIUL BUCURESTIROMANA
Total aport (lei) :100000
Nr. total actiuni / parti sociale :1
Procent beneficii si pierderi :5 %
2) Nume:DIACONESCU CRISTIAN DAN
Cod numeric personal:1671209280817
Act identitate:CI/R D/257746 /S E P /25.07.2002
Localitate :BUCURESTI SECTORUL 6
Judet :MUNICIPIUL BUCURESTIROMANA
Cetatenie :ROMANA
Total aport (lei) :1500000
Nr. total actiuni / parti sociale :15
Procent beneficii si pierderi :75 %
3) Nume:MERCHIORI IN ROMAGNOLI MARIA
Cod numeric personal:2380918400744
Act identitate:CI/RD /300170 /SP 7 /24.02.2003
Localitate :BUCURESTI SECTORUL 2
Judet :MUNICIPIUL BUCURESTIROMANA
Total aport (lei) :400000
Nr. total actiuni / parti sociale :4
Procent beneficii si pierderi :20 %

P.S. Și dacă sînteți foarte curios, domnule Ralu, cine sînt, de fapt, ADEVĂRAȚII acționari de la OTV, vă sfătuim să dați o fugă pînă-n pagina de bîrfe, șmenuri, șușanele. N-o să vă pară rău, dar nici bine n-o să vă simțiți.

Trepcea o moară pe Siret

Adrian Cioroianu: istoria se repede cu o brunetă!

Hopa! Ce avem noi aici? Alo, domnu' istoric, păi ce facem? Îi dați domnișoarei cu fustă scurtă să citească puțin cum se scoală platforma program a liberalilor pînă la 51%? Știe ea cu ce vă ocupați dvs., cîte cărți ați scris (dintre care cîte a citit Andreea Marin, adică zero barat)? Cunoaște ea în ce an a terminat Simion Bărnuțiu armata, cum îl chema pe cîinele lui Iorga, cine l-a bătut pe Sinan Pașa la table? Și-atunci ce căutați cu ea în această fotografie recent atestată documentar, la simpozionul intitulat „Festivalul de modă de la Iași"? Aha, înțeleg. Deci, dacă era ceva serios, ați fi scos-o la un Red Bull cu șampanie franțuzească, la o bibliotecă de fitze din centru? Corect.

Ying și Cioroyang

Catavencu
internet
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder
Address http://www.price.ro/preturi.php?op=videocard
price.ro your hardware
Ați lucrat în străinătate?
CATEGORII FORUM PRETURI BASKET
Preturi - Placi grafice
Cont nou Login
preturi grafice sfaturi pentru cumparare intreaba pe forum
Caută Resetează
Club 3D CGA-P968TVD ATI Radeon 9600 Pro 128 MB DDR 128 biti TV-Out - 5,149,189 Lei cu TVA
Pret Producator Model Chip Memorie Tip memorie
3,889,958 Leadtek WinFast A340 TDH NVIDIA GeForce FX5200 128 MB DDR
6,675,900 Leadtek WinFast A360 TD NVIDIA GeForce FX5700 128 MB DDR
8,779,517 Leadtek WinFast A360 Ultra TDH NVIDIA GeForce FX5700 128 MB DDR
6,891,189 Leadtek WinFast A360 TD MyVIVO NVIDIA GeForce FX5700 128 MB DDR
3,506,044 Leadtek Winfast A340 TD NVIDIA GeForce FX5200 128 MB DDR
Total 5 inregistrari
Pagina 1 din 1: 1

Papa, don't *price!*

Nu știu ce are calculatorul meu de la o vreme. Se blochează cînd mi-e aplicația mai dragă sau face o față din aia albastră tipică lui Windows 98. Ba mai nou, de cînd a observat că am adus acasă FarCry, Splinter Cell 2: Pandora Tomorrow și Deus Ex 2: Invisible War, parcă a înnebunit. Că unde îmi închipui că o să rulez eu nebuniile astea de ultimă oră... că mi-a zis de nenumărate ori să-i dublez RAM-ul... că GeForce 2 MX la 64 MB nu mai e placă video pentru anul 2004 și că nici un coleg de la el din clasa a 7-a AMD nu mai are procesor Duron la 1 GB. Cred că s-a cam prins că-l paște un divorț imminent @;!#$% – ați văzut cum a făcut cînd am scris „divorț"? – mai ales că în ultimele zile am stat numai pe **www.prices.ro**.

A, nu știați de prices.ro? E cel mai potrivit ghid pe care îl puteți consulta atunci cînd vă bat gînduri de, cum să zic eu ca să nu se prindă ăsta, *upgrade*, na! Aici aveți o secțiune de „Știri", una de „Teste", un „Forum", însă cel mai important este mercurialul de la capitolul „Prețuri". Tot ce aveți de făcut este să selectați componenta dorită, iar dacă vă pricepeți cît de cît, să precizați producătorul împreună cu cîteva caracteristici. De exemplu, eu mi-am căutat o placă video GeForce FX 5200. Am selectat să fie la 128 MB, 128 biți și eventual de la unul dintre producătorii mai cunoscuți de plăci video (Asus, Leadtek, Gigabyte sau InnoVision). Rezultatele vor fi afișate în ordinea crescătoare, adică începînd cu cel mai mic preț găsit, iar un simplu click vă va trimite către magazinul unde se găsește produsul respectiv. Înainte însă de a vă hotărî să scoateți banul din buzunar merită să aruncați o privire și pe „Forum". Pe mine unul discuțiile m-au convins ca deocamdată să nu mai îmi cumpăr placă. Cică, deși ieftină, GeForce FX 5200 e un pic țeapă. În sensul că dai acum doar 3 milioane în loc de 8, însă în toamnă o să te doară inima cînd o să setezi la Half Life 2 și Doom 3 totul pe „low quality" ca să se poată mișca și monștrii ăia decent.

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ Într-o lume în care femeile cer tot mai multe de la un bărbat, noi, muritorii de rînd, prozaicii agățători amatori nu mai avem nici o șansă. Florile? Inutile! Poeziile? Desuete! Nimic nu pare să mai atingă inimile lor, nimeni nu le mai poate impresiona. Ei bine, nu trebuie să ne dăm bătuți. Nu trebuie să cedăm. Trebuie să îl avem ca model pe Jesus. Jesus folosește o metodă specială de cucerit, încercând să introducă fiorul mistic în vizitatoarele site-ului său, **www.datejesus.com**

■ După ce am citit „Legendele Olimpului" m-am declarat fan Zeus. Super-tare ca zeu, arunca cu săgeți, muritoarele nu-i rezistau, era șef peste toți ceilalți zei. Adolescent fiind, m-a cuprins spiritul de luptă împotriva autorității și-am trecut la Prometeu. Pe urmă, înaintea unui examen la facultate am visat că sunt Thor, zeul roșcat cu ciocanul producător de fulgere. Iar ieri am găsit o colecție de 1.600 de zei și sunt super-entuziasmat de Yen lo-Wang, zeul morții la chinezi și lord al celui de-al cincilea Iad. Pentru cine mai e curios ce zei mai există prin mitologiile lumii există **www.godchecker.com.**

■ Site-ul pe care urmează să îl prezint acum are un target foarte bine definit, și anume brokerii cinefili care se plictisesc la muncă și vor să se joace pe Internet. Hollywood Stock Exchange, sau **www.hsx.com,** este o bursă de valori ca oricare alta, numai că în loc de acțiuni de la mari companii se tranzacționează ipotetice acțiuni ale actorilor de la Hollywood, ale filmelor de la Hollywood și ale marilor case de producție de la, desigur, Hollywood. Dacă vreți, vă dau și un sfat, nu cumpărați Julia Roberts, eu am pierdut 500.000$ din cauza ei.

■ Într-o lume ideală, în care efluvii romantice colorează totul în roz, în care Cupidon ne veghează pe toți în permanență, muncitorii care muncesc pe stradă nu or să mai strige obscen la duduile care trec pe lângă ei. Nu o să se mai audă complimentul „Fă, ce ugere bengoase ai!" sau bine cunoscuta expresie „Uite-o p'asta cum își mișcă fundul". Nu, aceste vulgarități vor fi înlocuite de vorbe ca „O serenadă de fluierături admirative nu ar fi suficiente pentru a preaslăvi formele tale" sau „Apropie-te, făptură minunată, corul laudelor noastre să-l auzi". Sau cel puțin așa scrie la Ghidul Muncitorului Erudit de la **www.chickenhead.com/ stuff/laborer/index.asp**

Net plus ultra

Văz enorm și SIM monstruos

Așadar, dacă ai găsit un mobil, trimite cartela SIM la adresa alăturată ca să cîștigi un încărcător. Sau trimite trei capace Ursus cu numele primelor 3 gagici din memoria telefonului de platină al lui Mutu și participă la marea tombolă de Paști „Lăudatu fiu Domnu!" cu premii constîndu în excusiu la Campiunatu Europeanu du Futbolu din Purtugal. Orice-ai faciu fiu spusu, lăudatu fiu Iisusu!

Baba Nokia

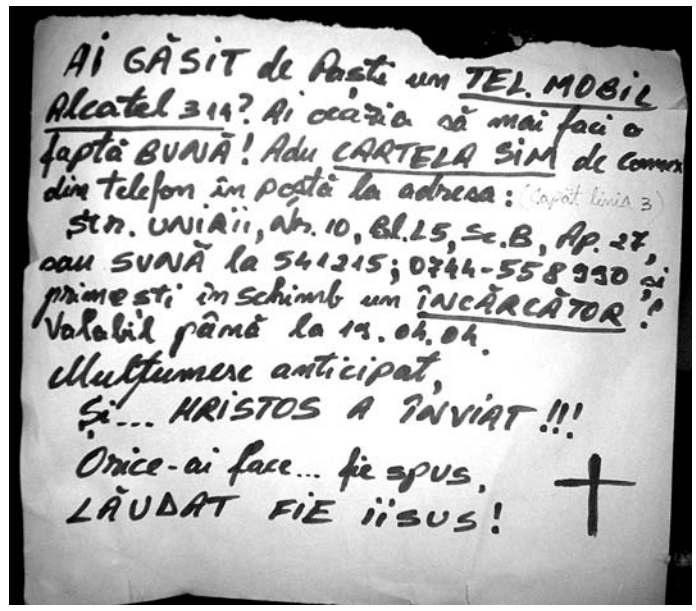
AI GĂSIT de Paști un TEL. MOBIL
Alcatel 314? Ai ocazia să mai faci o
faptă BUNĂ! Adu CARTELA SIM de
din telefon în poștă la adresa:
Str. UNIRII, Nr. 10, Bl. L5, Sc. B, Ap. 27,
sau SUNĂ la 541215; 0744-558990 și
primești în schimb un ÎNCĂRCĂTOR!
Valabil până la 19.04.04.
Mulțumesc anticipat,
Și... HRISTOS A ÎNVIAT!!!
Orice-ai face... fie spus,
LĂUDAT FIE IISUS!

Știri calde din lumea minunată a jocurilor

Game, set, dead-match

NFS Underground se întoarce într-a cincea!

24 aprilie 2004: Electronic Arts anunță că la sfîrșitul anului va fi lansat Need For Speed Underground 2, sub licența EA Games. Pentru neofiți: în general, EA Games e genul ăla de companie imperialistă mamut, care scoate milioane de coco din continuări (sequel-uri) neobrăzate, cu eternul James Bond 007, care se întoarce mereu viu, sau Medal of Honor care lovește de mai multe ori, fără să nimerească nimic nou. Totuși, sîntem preveniți că NFSU 2 va avea moduri noi de joc, un oraș nou-nouț cu cinci cartiere (inclusiv muncitorești, gen Berceni, sau pline de floricele, păsările și parcuri de agrement, ca-n Titan), un total de 30 de mașini dornice de afirmare și, pentru maniacii tuning-ului, 70 de milioane de combinații posibile pentru upgradarea mașinilor! Oricum ar fi (iar din primul screenshot pus la dispoziție de producători nu rezultă mare brînză), NFSU 2 va fi în primul rînd o vacă bună de muls, întrucît primul NFSU s-a vîndut binișor, din noiembrie 2003 pînă luni la ora 3 jumate, în peste 5 milioane de exemplare *originale*. Pe-alea două (100.000 CD-ul „no name“) de la Universitate nu le pun la socoteală, că mă dau de gol.

Un joc de capă și Olimpiadă

Berlin 1936 l-a avut pe Hitler, J.O. de la Roma (1960) l-au avut pe Papă, Montreal 1976 – pe Nadia Comăneci, Olimpiada din 1992 – pe Michael Jordan, iar Jocurile Olimpice de la Atena or să-l aibă mai mult ca sigur pe Sony. Deocamdată, tot ce face Sony (= Play Station 2, să ne-nțelegem) e să încerce doborîrea recordului mondial la aruncarea cu screenshot-ul. Ultimele imagini din „Athens 2004 – The Official Videogame of the Olympic Games“ care va fi lansat, la început pentru PS2, în iulie – nu sînt chiar de generic. Ci mai degrabă de antrenament (la multiple discipline olimpice: gimnastică, înot, scrimă, tir etc).

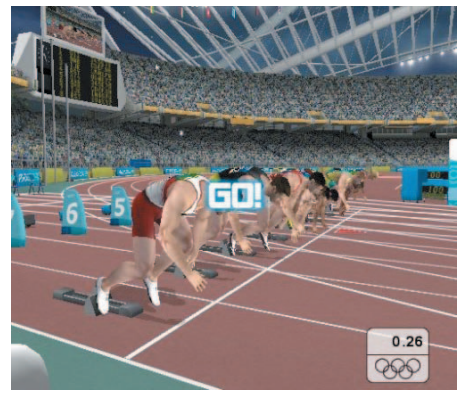

Oricum, fanii atletismului (în primul rînd) nu vor fi dezamăgiți: avem pistă, linie de pornire, linie de sosire, sportivi în pantaloni scurți, un arbitru alb care trage cu pistolul în aer, ce ne-ar mai trebui? La naiba! Măcar niște alergători negri din Camerun care să nu semene atît de mult între ei!

Fight-Club: deschis non-stop, duminica – ucis

Dacă vă plac filmele bune cu bătăi și ardeți de nerăbdare să-i trageți una peste bot lui Brad Pitt, tot ce vă trebuie e o mutră de pămpălău de la Oxford, à la Edward Norton, și (dacă tot s-a anunțat că, din aprilie a.c., Microsoft scade prețul la X-Box pînă la 149 USD) o jucărie d-asta pe birou. Apoi, uitați-vă urît la ea pînă în septembrie/octombrie 2004, iar între timp spargeți niște fețe de figuranți din spatele blocului, ca să vă mențineți tonusul muscular. Căci va trebui să fiți în super-vînă la toamnă, cînd Genuine Games/Vivendi vor lansa Fight-Club, un adventure/arcade în clasicul stil Mortal Combat, dar în genul realismului sîngeros (street fight la bustul gol). Mă rog, cît poate fi de realist un joc inspirat de un film de la Hollywood. Deși, la cum arată primele imagini din joc, numai „inspirați“ nu au fost producătorii: Brad Pitt seamănă mai degrabă cu Florin Piersic-jr., iar Edward Norton – cu Ștefan Bănică în mizerie. Trecem cu vederea și faptul că numai sînge nu vedem țîșnind, tulbure, din nările bagabonților. Dar ne consolăm la gîndul că, în cele din urmă, jocul va fi portat pe PC și că, în caftul generalizat, orice lovituri vor fi permise. În plus, conform scenariului ca și inexistent, nimeni n-o să vă ceară să-i numărați ouăle sparte de pe jos.

N-Gage reîncărcat (la priză)

Dacă printre cititorii noștri la fel de inteligenți ca un P4 la 3200+ se numără și fitzoși din ăia care se duc la Office și scot ultima sculă de mobil ca s-o pună pe Lara Croft pe masă, iată ce le pregătește Nokia: o nouă consolă de buzunar, intitulată sugestiv N-Gage QD. Scula va fi lansată în luna mai în Europa (și, așa cum ne-au obișnuit ciorditorii din Spania, cu două-trei săptămîni mai devreme în România), la un scor de bun simț – aprox. 200 de euroi. Ea va beneficia, ne amenință producătorii, de ultimele cuceriri ale tehnicii: ecran cu luminozitate mai mare, baterie mai durabilă, taste noi, care permit un control mai lejer etc. Consola va suporta de la titluri de mare angajament grafic, de la FIFA 2004 și Tiger Woods PGA Tour 2004 la mai modestele Rayman 3 și The Sims Bustin' Out. Momentan, nu se știe dacă de pe N-Gage QD or să se poată trimite și MMS-uri sau numai viruși.

Game ovar

Din nou la cassă

Avînd copii, părinţi cutreieram

Aveţi copii? Să vă trăiască! – asta numai în cazul în care chiar aveţi. Zilele trecute, Yasser ArAPAPS (fost poligam de ocazie) a făcut un foarte patern exerciţiu de imaginaţie. Şi-a închipuit cum ar fi să aibă zece copii şi toţi să activeze în Sectorul 4 al Capitalei. Mi-am mai imaginat că aceşti minunaţi copii merg frumos la grădiniţă, fiecare la o altă grădiniţă, deci la zece grădiniţe, toate din Sectorul 4: Grădiniţa nr. 29, Grădiniţ. nr. 60, Grădini. nr. 167, Grădin. nr. 175, Grădi. nr. 193, Grăd. nr. 199, Gră. nr. 228, Gr. nr. 261, G. nr. 264, nr. 262. Ca tată a zece copii, bineînţeles că m-ar interesa mersul acestor grădiniţe şi, în urma unor investigaţii părinteşti, aş afla că între aceste zece grădiniţe există cel puţin o legătură (neplăcută) şi legătura aceasta – aş afla eu – s-ar afla în relaţie directă cu firmele Ana Construct şi Com Prod Mădă. Ce tată ar fi acela care nu s-ar mira că aceste două firme au cîştigat licitaţiile trucate pentru a lucra la cele zece grădiniţe unde se află copiii mei?! M-aş mira, desigur, dar nu m-ar mira deloc să aflu că firmele acestea aparţin unui cetăţean (Neacşu Marian Lazăr) care este apropiat al primarului Sectorului 4, Vasile Mihalache. (Acum înţelegeţi de ce Laura Andreşan vrea să intre în PRM?)

Limba licitaţiilor fără profesor

Să lăsăm însă imaginaţia aceasta trucată să intre puţin în vacanţă şi să zicem că primarul Sectorului 4, Vasile Mihalache, pare un înger pe lîngă doamna Elena Hojda, directorul Direcţiei Administraţiei Învăţămîntului Preuniversitar a Sectorului 4. Un *autor* necunoscut scria în *Academia Caţavencu* de săptămîna trecută nişte lucruri despre această mare doamnă a licitaţiilor de sector. Soţul dumneaei deţine Piaţa Berceni, cîştigată ilegal printr-o licitaţie trucată. Firmele Tehnoconstruct şi Academic Business, care aparţin soţilor Elena şi Traian Hojda, o duc bine-mersi, avînd contracte cu bugetul local de zeci de miliarde de lei pe an. Firmele pe care doamna Hojda le selectează pentru lucrări au sau nu au certificat de atestare fiscală, respectiv certificat de taxe şi impozite (SC Ana Construct 2000 SRL şi SC Pram SRL nu au avut aceste certificate, dar d-na Hojda le-a selectat!). Pe dna Cornelia Crăciun, de profesie sociolog, a pus-o şefă la serviciul investiţii pentru că avea o soră la Curtea de Conturi. (Acum înţelegeţi de ce România a bătut Germania cu 5 la 1?)

Sunoil reloaded din nou

Mai ştie cineva ce se întîmplă cu dosarul Sunoil? Probabil că nu. Yasser a aflat aflat că se pregătesc dezvăluiri noi. Fiind legat de guvernarea CDR, bineînţeles că dosarul a fost pus la dospit pentru alegerile din acest an. Problema e că în scandal au fost implicaţi directori de societăţi de stat care s-au dat de-a lungul timpului şi cu unii, şi cu alţii. Relatările în presă despre acest caz sînt legate indestructibil de Ioan Mureşan, făcînd abstracţie de alte personaje celebre pentru care afacerea a fost o sursă consistentă de finanţare a proiectelor personale (case, vile, terenuri, fetiţe). Fără a avea pretenţii de oracol, Yasser nu se poate abţine de la o serie de deducţii elementare. Reiterarea scandalului nu se va face fără numele legate de această afacere. Dar, pentru a prezenta interes public, informaţiile trebuie să conţină ceva noutăţi. Adică nume noi. Pe cine ar putea sacrifica intransigentul PNA astfel încît acţiunea să fie credibilă?

Yasser ArAPAPS

Inspectorii în construcţii, aceşti meşteri Mînole ai statului

În fauna asta lăsată de la Dumnezeu să mănînce o pîine de la alţii pe pămînt trăieşte o specie care ar trece cu bine de orice Armagedon. Membrii acestei specii sînt perfect adaptabili la orice climă, dar mai ales la cea temperat-continentală şi urît mirositoare din România. Aici, ei au reuşit să se organizeze în grupuri de indivizi agresivi care, din zori pînă-n amurg, altă treabă n-au decît să pîndească prada din Novele lor şi, într-un moment de neatenţie a acesteia, să-i sară în haită la gîţi şi buzunare. Aţi înţeles, desigur, că este vorba de inspectori. Un focar de astfel de vietăţi este Inspectoratul de Stat în Construcţii. Viaţa acestor nevertebrate decurge după formula clasică „Timpul trece, leafa merge – noroc că ştim de unde să mai luăm o şpagă, că altfel am muri de foame la leafa asta.“ O formulă plictisitoare, vezi bine, care ar duce la nebunie chiar şi creierul unei meduze. De aceea, din cînd în cînd, ritmul muncii cu plicul trebuie rupt. Ei bine, o ruptură de ritm e pe cale să aibă loc pe 10 mai, cînd Inspectoratul de Stat în Construcţii împlineşte istorica sumă de 20 de ani de la înfiinţare. Cum un asemenea eveniment nu putea trece neobservat şi neexploatat pe linie pecuniară, Inspectoratul s-a gîndit să organizeze un fel de circ al firmelor de construcţii mascat sub titulatura „Premiile Calităţii în Construcţii“. Pentru oamenii cu curiozităţi bizare, o să încercăm să facem o descriere a faptului citînd din program:

15-15,30: Înregistrarea participanţilor; Cafea de primire.

15,30-16,45:

„Cuvînt de deschidere“ – ing. Irina Paula Jianu, Inspector General de Stat;

„Contribuţia ISC la reducerea riscului seismic în Bucureşti şi în România“ – prof. dr. ing. Dan Lungu, director INCERC Bucureşti;

„Perspective de dezvoltare zonală“ – Ovidiu Grecea, prefectul Municipiului Bucureşti;

Invitaţie

Cu prilejul sărbătoririi a 20 de ani de la înfiinţare, Inspectoratul de Stat în Construcţii are deosebita plăcere să vă invite la evenimentul

"Premiile Calităţii în Construcţii"

care va avea loc în data de 10 mai 2004, la Palatul Parlamentului - Sala Unirii, începând cu ora15.00.

Inspector General de Stat
Irina Paula Jianu

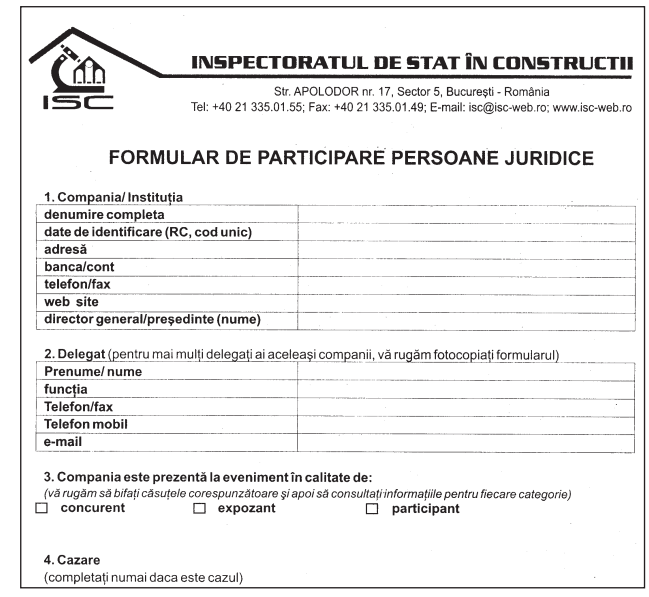

INSPECTORATUL DE STAT ÎN CONSTRUCTII
Str. APOLODOR nr. 17, Sector 5, Bucureşti - România
Tel: +40 21 335.01.55; Fax: +40 21 335.01.49; E-mail: isc@isc-web.ro; www.isc-web.ro

FORMULAR DE PARTICIPARE PERSOANE JURIDICE

1. Compania/ Instituţia

denumire completa	
date de identificare (RC, cod unic)	
adresă	
banca/cont	
telefon/fax	
web site	
director general/preşedinte (nume)	

2. Delegat (pentru mai mulţi delegaţi ai aceleaşi companii, vă rugăm fotocopiaţi formularul)

Prenume/ nume	
funcţia	
Telefon/fax	
Telefon mobil	
e-mail	

3. Compania este prezentă la eveniment în calitate de:
(vă rugăm să bifaţi căsuţele corespunzătoare şi apoi să consultaţi informaţiile pentru fiecare categorie)
☐ concurent ☐ expozant ☐ participant

4. Cazare
(completaţi numai daca este cazul)

„Noi prevederi legale privind condiţiile de introducere pe piaţă a produselor pentru construcţii, în contextul armonizării specifice cu legislaţia europeană în domeniu“ – ing. Petru Cost, Inspector General Teritorial Bucureşti.

16,45-17,15: Pauză de cafea; vizitare expoziţie.

17,15-18,00: Nominalizarea firmelor pentru decernarea „Trofeului Calităţii“; festivitate de decernare a diplomelor de excelenţă.

18,00-18,30: Sesiune de interviuri.

18,30: Cina festivă.

Cam asta-i manifestarea. Masa, dansul şi cotizaţiile vor avea loc la Palatul Parlamentului – Sala Unirii. Dar să nu trecem aşa uşor peste amănuntul cotizaţiilor. Toate firmele de construcţii au primit invitaţie să participe la masă şi dans cu o taxă de 20 de milioane pe delegat plus alte 5 pentru stand. Faceţi o socoteală cîţi bani se strîng dacă numai în Bucureşti sînt în jur de 300 de firme de construcţii. Dacă se întîmplă ca firma să fie din provincie, nici o problemă, Inspectoratul se oferă să rezerve o cameră la hotel, însă, vai, „costul cazării nu este inclus în costul participării şi va fi achitat de către fiecare companie în parte“. Sigur, nu vor răspunde toate firmele invitaţiei – ci doar acelea care se tem de un control iminent al inspectorilor. De altfel, unele firme au şi fost ameninţate aproape pe faţă că „dacă nu trimiteţi delegat, mai discutăm noi“.

Cam asta-i specia de care vă povesteam la început. Indivizii acestei specii arată ca un om normal, dar nu vă luaţi după aparenţe: deşi au tot două mîini, strîng cu ele la bănet ca şi cum ar avea opt.

Tac'su pe Valoarea Adăugată

Măturătoarele de la Cotroceni au șlapi de vizită oficială

Această fotografie ilustrează partea necunoscută, întunecată a lui Ion Iliescu. Iată ce se întîmplă în lipsa președintelui, aflat în așteptarea omologului său din Grecia. Culmea ar fi fost ca președintele Greciei să apară și să vină cu pantofii săi murdari de pe avion pe covorul roșu fără președintele Iliescu, iar măturătoarele în șlapi de la Cotroceni să-i strige: „Aloo, ce faci, dom'le? Nu vezi că lași urme de praf pe covoru' lu' domnu' președinte? Treci pă ciment, bă, nesimțitule. Ce? Nu-ți mai ajunge strada?".

Codul lui Hamuraşlapi

Hai mai repede, Tănţico, nu sta aşa de mult aplecată că acum apare preşedintele Greciei şi îi prinde pe militarii ăştia cu erecţia sculată!

Două doamne de serviciu de la Cotroceni abuzate sexual în visele unui întreg regiment de gardă în zilele cînd se termină bromura la magazie

Sărut mîna pentru Mază!

Deci, povestea este cam așa. Cînd are chef să se vînture prin satele Constanței, pentru un duș de mulțime în numele PSD-ului și o lansare a candidaților la locale, Radu Mazăre trimite buzduganul înainte. Buzduganul este unul dintre oamenii săi, N. Constantinescu, care merge fuga-fuga în localitățile ce urmează a primi vizita primarului și trage o instrucție cu țăranii, între o sapă la porumb și o trîntă cu porcii. La punctul A mare de mînă, ei trebuie să rețină că șefu' vrea să audă multe aplauze, mai multe ca la Costi Ioniță plus Adi Minune plus Depeche Mode live la Căminul Cultural. Iar la punctul B, că doi-trei fii ai urbei – hoo, nu vă-nghesuiți! – au sarcina de a săruta mîinile lui Mazăre. Problema este că uneori algoritmul nu funcționează. Aplauzele merg cam ca la un concert de Bach la pick-up, iar gurile care tre' să execute partea a doua a programului de figuri impuse lipsesc ori uită ce au de făcut. Atunci, marele șef PSD execută un stînga-mprejur și părăsește posomorît ostilitățile, gîndindu-se, probabil, că mai bine întinde orașul Constanța peste tot județul și scapă de atîtea drumuri inutile după toți fraierii care vor să fie primari peste lanuri de coceni și balegă de vacă.

Duiliu Zamfir Esca

Cultа noastră cea de toate zilele

Teoctist nu vrea să pensioneze rănile comunismului

Măicuțele de la Vladimirești nu au prea multe motive să-l iubească pe Atît-de-Prea-Fericitul Teoctist. Urmare a turnătoriilor (pe atunci) episcopului Teoctist și ale lui Antonie Plămădeală, conducerea mănăstirii a fost arestată în 1954, iar doi ani mai tîrziu, Mănăstirea Vladimirești a fost desființată. Pînă în 1989, vreme de 33 de ani, maicile de aici au avut domiciliu forțat, ceea ce nu se poate spune despre Teoctist, care a avut tot timpul domiciliul bine securizat. S-a întîmplat apoi că, în 1990, a apărut Decretul 118 (actualizat în 2003), potrivit căruia maicile au dreptul să primească pensie de 300.000 de lei pentru fiecare an de prigoană, adică o pensie de pînă la 10 milioane de lei pe lună. Maicilor de la Vladimirești nu le este însă permis să facă actele de pensie, fiindcă asta ar însemna că BOR recunoaște prigoana la care ele au fost supuse, și asta nu ar da bine la prea-fericitul CV al lui Teoctist, și așa încărcat cu tot felul de biserici demolate psihic și fizic.

Pensiile lui Hristos

A, nu-s mulți!

În această săptămână se desfășoară Festivalul Diversității, o manifestare care le dă ocazia unora să ne întoarcă spatele într-un cadru organizat și să ne explice cu rafinament ce bine e să fii altfel și să înțelegi lucrurile tocmai pe dos. Deviza acestui festival este „Ai dreptul să fii diferit(ă)" și tocmai de aceea îi rugăm pe rafinații care ne privesc cu compătimire pentru că nu suntem destul de diferiți să inverseze rolurile și să ne înțeleagă și ei. A nu se uita că și noi iubim diferențele, mai ales pe acelea între un bărbat și o femeie!

Buna Travestire

Exprimare liberă la 150 kw

● *Luni,* 3 mai, Ziua Mondială a Libertăţi Presei. Un pluton de reprezentanţi ai Convenţiei Organizaţilor de Media (COM) a atacat Camera Deputaţilor înarmat cu lista temelor nefăcute ale legislativului cu privire la libertatea de exprimare. La primire, Mihai Mălaimare, preşedintele comisiei de specialitate. Un mesaj care înseamnă că aşteptăm şi altceva decât abureli. ● Dar să ne întoarcem la ziua de *sâmbătă,* 1 Mai, sărbătorită prin muncă de cei 40 de delegaţi ai organizaţiilor membre ale COM. S-a lucrat la lista de teme nefăcute ale ziariştilor: un cod etic care să devină operant, nu doar operetă. ● Seara, la Music Club, s-a dat dezlegare la bere. Cheful Ziariştilor, ajuns la a 4-a ediţie, a fost ceea ce pretinde că este: au venit ziariştii care au avut chef de bere gratis şi de un strop de show. Show – adică decernarea premiilor pentru cei mai hărţuiţi ziarişti de anul trecut. Au apărut şi premiile perverse, din familia Zmeurei de aur, pentru campionii luptei împotriva libertăţii de exprimare. ● A urmat Tom Wilson, un dj care a inventat DJ Democracy: invitaţii au primit dreptul, democratic, să se exprime ca dj, câte 15 minute de căciulă. Restul ziariştilor s-au exprimat liber ca simpli ţopăitori. ● *Duminică,* la Universitate, în jurul Facultăţii de Arhitectură (mulţumim pentru sprijin), au fost instalate microredacţiile a aproximativ 30 de ziare, radiouri sau televiziuni. ● Cortul (militar) al Centrului Român pentru Jurnalism de Investigaţie a fost una dintre principalele atracţii: înăuntru, slide-show-uri, afară se recoltează idei de investigaţii de la cetăţeni; *Ziua* (unul dintre cei mai vioi participanţi) a organizat concursul „editorialist la *Ziua*“; Traian Băsescu ar fi putut fi unul dintre ei, s-a şi instalat în stand lângă Groşan, dar a fost repede răpit de o puzderie de cetăţeni care au profitat de ziua liberei exprimări a necazurilor; *Academia Caţavencu* a atras doritorii de celebritate: capetele şmecherilor au fost înfipte în coperta revistei alături de Năstase, Ilici, Teoctist sau alte vedete de-ale noastre; la standul PRO TV a fost experimentat un foarte popular spectacol de pantomimă; Radio Bucureşti a transmis multe „directe“ din piaţă; Ionel Blănculescu a fost aproape primul vizitator, a trecut pe la toţi, a strâns mâna şi s-a declarat colegul ziariştilor, declaraţie primită fără proteste; absolut fără nici o legătură cu evenimentul, domnul şi doamna Scheele au trecut într-o duminicală plimbare prin preajmă; nu l-am hărţuit jurnalistic pe ambasador, deşi mar fi tentat să întreb dacă tricoul pe care îl poartă e roz cu gândul la şansele europene ale României; au fost şi două redacţii de juniori: una de radio (junior.ro) şi una de presă scrisă (Clubul copiilor Constanţa). ● Am tresărit grav când am văzut că undeva, lângă fântână, nişte cetăţeni în bluze verzi cu centuri diagonale instalează standul Editurii Mişcării Legionare; ne întrebaseră cu câteva zile înainte dacă pot să participe şi i-am rugat să se abţină, să nu ne contamineze evenimentul; s-au gândit să vină, iar la întrebarea noastră cu privire la autorizare ne-au contraîntrebat dacă apărăm libertatea de exprimare; aşa că i-am lăsat în plata legii (OU 31/2002). ● Mai slabă a fost participarea bucureştenilor, mai puţini decât anul trecut. ● Seara, la 19, se adunaseră în faţa scenei (mulţumim Sfinx Experience CDA) 7-8.000 de flămânzi de rock şi hip-hop; *Luna Amară* şi *Paraziţii* au adus două publicuri care se întâlnesc rar pe acelaşi teren; i-a adunat mesajul: a început *Luna Amară* cu „Sunt ziarist, şi scriu în România“, „Sunt piroman / Mi-aprind televizorul / Să văd cum pentru bani/ Manipulaţi poporul“ şi au continuat Paraziţii cu „Jos cenzura“. Precizăm că trupele au cântat cenzurat. Publicurile însă s-au solidarizat, dedicând puterii, din inima Pieţei Universităţii, o emoţionantă şi gigantică muie. (În public s-a amuzat şi un tânăr care nu e la putere: Victor Ponta.)

Mircea TOMA

ASOCIAŢIA PENTRU PROTEJAREA PROMOVAREA LIBERTĂŢII DE EXPRIMARE
GENŢIA DE MONITORIZARE A PRESEI
3 MAI
A MONDIALĂ A LIBERTĂŢII PRESEI

Concertul formaţiei Paraziţii, o trupă curată care nu prea face purici pe la televiziunile Puterii

De Ziua presei, Luna Amară ne aduce aminte că trăim într-un an acru cu îndulcitori electorali

¡Libertad por Cuba!

Se acordă Premiul „Pedro Luis Boitel“, pentru întreaga comunitate a jurnaliştilor cubanezi, care este cea mai oprimată, arestată, judecată şi condamnată presă din lume. La un total de 1454 de ani se ridică numărul anilor de puşcărie ai celor 75 de jurnalişti independenţi, disidenţi şi intelectuali de calibru, arestaţi şi condamnaţi cu până la 27 de ani de închisoare de regimul castrist, în martie 2003. Ziariştii au transmis date despre realităţile cumplite ale Cubei, una dintre ultimele redute ale comunismului, căzută pe mâinile camarilei dictatorului Fidel Castro, şi au fost acuzaţi pentru activităţi contrarevoluţionare. Între ei se numără Omar Rodríguez Saludes, directorul Agenţiei *Nueva Prensa Cubana,* condamnat la 27 de ani, pe care îi execută în închisoarea „*Kilo 8*“ din Camagüey (vezi www.cubanet.org). Premiul „Boitel“ a fost înfiinţat în anul 2000, la iniţiativa dlui Gabriel Andreescu, de la Comitetul Apador-CH, România. Valoarea lui este de 1.500 de dolari. Premiul poartă numele eroului cubanez Pedro Luis Boitel, care a murit în închisorile lui Fidel Castro în 1972, în urma grevei foamei. În 2001, laureatul premiului a fost avocatul orb Juan Carlos González Leyva, căre zace şi astăzi în puşcărie. Cel din 2002 a fost disidentul Ángel Moya Acosta, creatorul „Mişcării Libertate şi Democraţie“, condamnat în 2003, în regim de urgenţă, la 20 de ani de detenţie, pe care îi ispăşeşte în cumplita închisoare „*Cuba Si*“ din oraşul Holguín. Cuba a păşit pe un drum ireversibil, graţie eroismului acestor oameni de excepţie, care scriu istoria omenirii cu preţul libertăţii.

Cornel IVANCIUC

PREMIILE MICA LIBERTATE

Promoţia 2004

Şi anul acesta, Agenţia de Monitorizare a Presei – Academia Caţavencu a acordat, de Ziua Mondială a Libertăţii Presei, onoruri jurnaliştilor agresaţi. Iată-le:

Categoria
Tu îi întinzi o mână, el îţi dă un pumn în gură

Se acordă ziariştilor care au scris drept şi au ajuns să stea strâmb din cauza unor corecturi la picioare şi la coaste: Szondy Zoltan (*Harghita Nepe*), Ino Ardelean (corespondent *Evenimentul zilei* la Timişoara), Florin Eşanu (corespondent *România liberă* la Sighetul Marmaţiei), Ion Traian Ştefan (corespondent *România liberă* la Sighetul Marmaţiei), Carmen Cosma (*România liberă*), Marius Mitrache (*Evenimentul zilei*), Constantin Bădoiu (*Obiectiv Mehedinţean*). Atunci când justiţia nu există, rămâne de datoria presei să umble cu capul spart.

Categoria
Radio Da-Da-Da

Se acordă următorilor: Cerasela Rădulescu, Răzvan Dumitrescu, Radu Şarpe, Bogdan Matei, Ştefan Stoica şi Bogdan Rădulescu. Aceşti oameni de radio au demascat complicitatea care există la *Radio România* între undele scurte şi ştirile lungi şi pozitive despre Putere, într-un moment în care Adrian Năstase mai avea puţin şi era lăudat şi la „Cotele apelor Dunării”.

Categoria
Ieri în toată ţara, azi la Timişoara

Se acordă realizatoarei Brîndușa Armanca de la postul public de televiziune din Timişoara, cenzurată şi concediată de conducerea SRTV pentru că a fluierat în biserica televiziunii române.

Categoria
SOV-ule, probleme, mă?

Se acordă lui Petre Mihai Băcanu, director al cotidianului *România liberă,* condamnat penal de Tribunalul Bucureşti în urma unui proces intentat de Nicolae Văcăroiu, despre care jurnalistul scrisese că a primit bani de la Sorin Ovidiu Vîntu în calitate de preşedinte al BID. Preşedintele Senatului a considerat că articolele lui P.M. Băcanu au umplut paharul şi s-a adresat justiţiei – situaţie parcă mai convenabilă decât cea în care i s-ar fi golit paharul. La aşa ceva, se reacţionează mult mai violent. Cu acest prilej, am aflat că preşedintele Senatului a învăţat drumul spre tribunal – rămâne de văzut dacă îl ştie şi înapoi.

Categoria
Apadorii patriei

Se acordă APADOR-CH pentru procesul în urma căruia autorităţile va trebui să facă public numărul de aprobări date pentru ascultarea de telefoane. E bine de ştiut că, în timp ce SRI-ul trage cu urechea la telefoanele noastre, cineva a reuşit să-l tragă zdravăn de urechea neocupată.

Categoria
O, ce Vest minunată!

Se acordă domnilor Michael Guest, Jonathan Scheele şi Phillippe Etienne pentru sprijinul constant şi consistent acordat libertăţii de exprimare în România. Cinste acestor trei români inimoşi, care au dus mai departe idealurile lui Horea, Cloşca şi Crişan.

Categoria
Comisarul voiajor

Se acordă comisarului-şef bucureştean Vasile Uţică, cel care l-a anchetat pe mafiotul Csibi Istvan atunci când poliţia şi Parchetul locale n-ar fi mişcat un deget decât în cazul în care ar fi avut un teanc de numărat.

Categoria
Născuţi asasini ai libertăţii de exprimare

Se acordă răzeşului Vitalie Călugăreanu de la ziarul *Flux* din Chişinău, ultimul bastion rămas în picioare în faţa valului de cotropitori comunişti. Barbarii zilelor noastre i-au atacat cu peste 50 de procese, percheziţii la redacţie şi anchete ale serviciilor secrete.

www.freeex.org

V-am print, vrăjitoarelor!

Designerii noştri francezi se gîndesc la găurile din România

Pe o clădire de lîngă Piaţa Unirii încă se mai poate vedea cum arăta o reclamă românească din perioada interbelică. Deşi modelul de maşină promovat este extrem de vechi, totuşi trebuie să recunoaştem că dintr-un punct de vedere reclama este actuală. Ia priviţi la zona de sub roţile maşinii. Seamănă cu şoselele reabilitate din centrul Capitalei.

Micul Parisc

Surîsul galben cu tricolor

Cînd am văzut-o, atunci, dormind sub scaunele de la metrou, am ştiut că ea este. O visasem de atîtea ori, eram amîndoi pe o pajişte de balegi şi ne ţineam de mînă ca doi porumbei cu aripile iradiate de ploaie. În cîteva rînduri am şi sărutat-o. Buzele ei aveau dulceaţa gemului de trandafiri ţinut două zile descoperit, în bătaia soarelui şi a muştelor. Dar cel mai drag mi-era surîsul ei galben: nu ştiai dacă e natural, de la tartru, sau doar se vopsise ca toate femeile, de teama că-i albeşte cu vîrsta.

Măturătorii lui Yehova

...Nici Ziua Muncii fără pîine

PÂINE AZI DE VREI SĂ IEI
STRÂNGE IUTE CÂTIVA LEI !
LEU
DRAGI TOVARĂSI SI PRETINI AI FIRMEI PANALIM, IATĂ CĂ 1 MAI MUNCITORESC VĂ ADUCE O PROMOTIE CU PUTERNICĂ ÎNCĂRCĂTURĂ NOSTALGICĂ.
AZI SI NUMAI AZI 1 MAI 2004 ÎN ACEST MAGAZIN, CU 1 LEU DE PE VREMEA LUI CEAUSESCU PUTETI CUMPĂRA O PÂINE PANALIM CU COAJA SUBTIRE SI MIEZ MOALE.
SĂ CLĂDIM ÎMPREUNĂ NOI SI NOI PROMOTII DE SUCCES !

În timp ce PSD-ul se afişa cu poporul în ziua de 1 Mai (în celelalte zile ale anului în care se aduce vorba de muncă, PSD-ul preferă să stea deoparte şi să sărbătorească singur Zilele Jafului), o firmă de pîine din Cisnădie se afişa la poartă cu acest anunţ. Ce n-a reuşit nici Anton Lungu de la Brăila, după ce a promis în campania trecută că va face pîinea 2 lei, a izbutit această firmă. Mare păcat că n-a trecut şi nea Nelu pe-acolo. Era momentul să se retragă în stil mare şi să promită 100 de lei în plus la salar. Sigur le sensibiliza pe babele de la coadă, care i-ar fi dat drept răsplată cîte o pîine sub sloganul „Daţi un leu pentru ateu!“

Cu pîinile curate

Condica de sugestii şi reclame

Cîinii umblă cu gogoşi la coadă

La prima vedere, s-ar zice că „Gogoşeria second hand“ se adresează doar oamenilor nevoiaşi, care nu-şi permit o gogoaşă nouă, cu gem sau brînză şi care preferă să pună copiilor pe masă o gogoaşă mai purtată, puţin ruptă pe la fund, dar bună, cu perje. Şi totuşi, ia gîndiţi-vă că s-ar putea să înghiţim cu toţii gogoşi vîndute a doua oară. Că doar sîntem în alt an electoral.

Merdenea Nelu

Sicrieţi, români, sicrieţi orice

Iată într-adevăr o idee interesantă: de-acum, gata cu chinul, poţi să mori la orice oră din zi şi noapte, nu mai trebuie să aştepţi pînă inaniţia îşi face efectul. Îţi vine să mori, mori, nu mai ţii cont de programul de la serviciul funerar. Aici se lucrează în trei schimburi: de dimineaţă – pentru cardiacii care dau colţul la erecţia din zori, de ziuă – pentru oamenii normali care mor pentru ştirile de la ora 5 şi de noapte – pentru cardiacii care au scăpat la erecţia din zori, dar cedează la reclamele erotice de după 12 noaptea.

Marşul Funar

Comunicare pe care

Ad'orel

Dorel e cel electrificat din spotul la *coneac*. Ad'or e un fel de Paşte al publicităţii româneşti, ocazie cu care cei care fac reclame îşi ciocnesc ouăle dogmatice până la înroşire. Am cunoscut şi eu un săpător numit Dorel, care avea ticul verbal: *ca fiecare*. Zicea despre unul: e bătrân, ca fiecare. Cu atât mai simpatic îmi este curentatul, cu cât e încă timid şi de bun-simţ, nu e un monstru, la fel ca veteranii grupului. Aceştia sunt cei care întruchipează acea parte întunecată a României, pe care o putem numi deja spirit naţional. Ei sunt adevăratul mitocan român, beţivan, leneş, tablagiu, violent, fin degustător de manele şi de alte muzici date la maxim, necomplexat deci plin de viaţă şi de vorbe memorabile, care este. Tot ei sunt ispita, ei sunt cel viclean. Dacă lumea s-a împărţit deja între cei care au văzut sau nu Patimile lui Iisus, există şanse să se mai împartă şi între cei care au asistat sau nu la patimile lui Dorel. Acest apostolat al mârlăniei a început, dacă vă aduceţi aminte, cu julirea abjectă a unui Mercedes, a continuat cu lecţia de condus basculanta (care ne-a îmbogăţit vorbirea cea de toate zilele cu nemuritoarea replică: las-o, bă, la punctu' mort!) şi culminează cu sacrificiul, cu gulguta lui Dorel. În timpul iniţierii sale în taina săpatului, ne împărtăşim cu altă pildă de neuitat: roteşti şi dai cu ascuţitu'. Acesta este Mânuitorul, cel care se botează nu cu apă, nu cu foc, ci cu apă de foc. El este fiul unui om, ca fiecare. El este Adorel, cel batjocorit, cel trădat, cel electrocutat pe târnăcop pentru a învia poate din comă în a treia zi de promoţie. Momentul transfigurării sale întru electricul duh lasă lumea, cartierul în cazul nostru, în întuneric, în pană de lumină spirituală. Înfăşurat în giulgiu, vegheat de tanti Maria Magdalena şi de apostolii fătarnici, nu ne mai arată acum decât tălpile torturate de cuiele sutelor de volţi. Martiriul său de înalt amperaj este luat în derâdere de ceilalţi ucenici, care se îndoiesc de puterea jertfei sale. Până când această parabolă modernă va primi un premiu, până când această smintită Imitatio a lui Cristi nu va îmbăta mulţimile de tot, Dorele, întoarce-te între noi, tu, de târnăcop Mânuitorule, vino rotind şi lovind cu ascuţitu' pe toţi vrăjmaşii binelui, pe toţi cei mulţi cărora puterea le creşte când sunt muţi de beţi. Deşi poate mai bine rămâi unde eşti, ca să nu fii electrocutat cu blasfemică bucurie în fiecare an, Ad'orele! Să nu auzim: Veniţi de luaţi tensiune. Adevărat a săpat!

Răzvan EXARHU

Aberaţia de libertate

În Decembrie ne-am luat decoraţia de libertate

Bre, nea Romică, să scuzaţi deranjul... Poate dumneavoastră vroiaţi să inventaţi ceva internaţional şi eu vă reţin...

Noi, posesorii medaliilor, purtându-le de 1 mai şi etc., vom face ca şi alţii să obţină, ridicând prestigiul ţării. Cârnu Ion Romică, omul orchestră, medaliat, unu pe ţară şi cu unsprezece premii internaţionale pentru invenţii. O.P. [redacted] Constanţa. (76485)

M-ar interesa şi pe mine o medalie cu ocazia lui 7 Mai, Ziua Internaţională Cînd Pot Eu Să Plec La Mare Cu Gagica Mea. Că weekendu' ăsta a trebuit să stau la serviciu să muncesc în locu' la ăia care s-a distrat de 1 Mai Muncitoresc. Nea Romică, da' vezi că medalia vreau să fie ceva cu roşu Ferarri, ca să se potrivească cu albul imaculat al maşinii noastre, autobuzul 123 care ne duce la gară.

1 Mai, animalelor!

Sîngele clapă nu se face

Părerea mea e că mai bine făceau o alianţă preelectorală cu PSM-ul şi donau, pe lîngă sînge, şi cîteva pungi de-un leu cu urină, ca să aibă şi poporul din stirpea lui Bivolaru o bucurie de Paşti de la politicieni. P-ormă, se mai încîrdăşeau şi cu organizaţia de muncitori a PSD-ului şi scoteau şi de-o donaţie la banca de spermă, singura bancă la care-şi permit să meargă muncitorii pesedişti şi să iasă de-acolo fericiţi. Sau se asociau direct cu PNG-ul lui Gigi Becali şi, dacă-l enervau puţin, donau sînge şi fără să vrea.

Vinovaţii fără venă

☑ **Membrii** PNL, în frunte cu Liviu Spătaru, au donat sînge, cu ocazia Sărbătorii de Paşti. De bonurile primite vor cumpăra cadouri pentru persoanele cu situaţie materială precară din municipiul nostru. (F.M.)

răspunsuri la scrisori

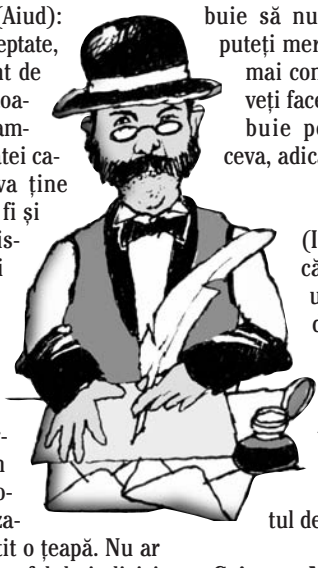

C. Moraru (Aiud): Aveți perfectă dreptate, argumentele sînt de bun-simț și, cu toate acestea, în amplasarea disputatei catedrale nu se va ține cont de asta. Va fi și un edificiu al disprețului legii și cetățenilor.

Anonimul (Ploiești): În legătură cu anularea concertului Cargo din Ploiești, este posibil ca organizatorii să fi pregătit o țeapă. Nu ar fi singurul caz, astfel de indivizi mizează că, și dacă nu onorează plățile convenite, formațiile tot vor cînta ca să nu dezamăgească publicul. S-a întîmplat destul de des așa ceva. Păcat de așteptările publicului.

Doru Ioan Pavel (Cîmpulung Muscel): Am primit foaia volantă **Fleacul** pe care o editați și o difuzați gratuit. Ne bucurăm că mai există voci distincte în rîndul colectivităților. Mult succes!

I.C. (Slatina): Nu v-am dat numele întreg ca să-i facem pe „băieți“ să mai muncească și ei. Aveți dreptate în scrisoare, trebuie să nu cedăm! Iar dacă puteți merge prin județ și să mai convingeți foști elevi, veți face exact ceea ce trebuie pentru a schimba ceva, adică totul!

Ciprian Sturzu (Iași): Ne bucurăm că nu ți-ai pierdut umorul, în ciuda indiferenței unora dintre colegii tăi. Păi vor fi sensibili numai cînd vor vedea că nu mai au de făcut nimic decît să-și ia amărîtul de „șomaj“.

Grigore Manolache (Constanța): Am primit dosarul referitor la abuzul Justiției în cazul dvs. Îl studiem și vom încerca și niște investigații.

Bogdan (Calafat): Vom lua în considerare sesizările referitoare la corupție semnalate în scrisoare.

M. Teodorescu (București): Ne interesează informațiile pe care le propuneți. Așteptăm semne!

Ioan T. MORAR

Capcana merceriilor

Senatorul Sergiu Nicolaescu, zis și comisarul Moldovan, adică șeful comisiei Moldovan, a propus ca toată populația să poată deține arme de autoapărare. Dacă înlăturăm ipoteza macabră că Nicolaescu visează să turneze filmul vieții lui, cu 23 de milioane de figuranți pe gratis, măsura cu armele nu pare lipsită de avantaje. Cel puțin homleșii care n-au unde să pună capul noaptea vor avea în dotare fiecare cîte un pat de lemn, stil Kalașnikov al 47-lea. Și apoi să mai văd eu farmacista aia care nu vrea să elibereze medicamente compensate unui pensionar cu probleme de vedere care se uită la ea avînd la ochi lunetele a două puști de vînătoare.

Pistruiații din Caraibe

coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Probabilitatea ca un oarecare Vasile V. de 46 de ani, din comuna Solești (Vaslui) să bea duminica noaptea pînă i se face rău și cade lat este una destul de mare. Probabilitatea de a găsi, într-un astfel de moment, o ambulanță este însă infimă. Nu uitați că ne aflăm într-o comună unde alcoolemia medie pe cap de locuitor este la fel de mare ca procentul PSD-ului, ambele dăunînd grav sănătății. Cu o perseverență atît de specifică moldovenilor în genere și beților în special, omul nostru a reușit ceea ce multora dintre noi ni se pare imposibil: să dai peste o Salvare exact atunci cînd ai nevoie. E drept că a avut și puțin noroc. Întrucît nu el a dat peste Salvare, ci Salvarea a dat peste el și l-a omorît. Înseamnă că Dumnezeul vasluian al beților mai servește el însuși cîte ceva și mai ațipește din cînd în cînd. Sau că Dumnezeul bolnavilor din Salvări este mai înalt în grad decît cel al bronfagiilor. Mă întreb totuși cum o fi să mori cînd ești beat criță. Vezi două tuneluri d-alea albe? Și dacă te clatini tare, cum reușești s-o apuci pe cel corect? Dacă greșești tunelul, ce se întîmplă? Și apoi te primește beat în sala Judecății de Apoi? Eu aș propune, pentru siguranța circulației, ca după al treilea rînd de vodcă, în bufetele sătești să se distribuie gratuit girofare la purtător sau măcar veste reflectorizante. Vă dați seama cîte girofare ar avea nea Nicu Văcăroiu pe mașină? Ar crăpa Năstase de invidie și ar deveni alcoolic.

Știrile de la ora chici

Săptămîna străinilor

● Nasol că tocmai în Săptămîna Diversității care se desfășoară în București trebuie să-i anunțăm pe cei care sînt diferiți de noi că în SUA nu se mai oficiază căsătorii între homosexuali datorită unor reglementări care au fost aplicate pe tot teritoriul american. Asta da lovitură pe la spate! ● Imediat după ce a decolat cu un Boeing, un pilot japonez cu vechi state de serviciu a adormit la manșă, fiind suplinit de pilotul automat. Copilotul l-a trezit o dată, dar pilotul a adormit din nou și apoi s-a trezit că trebuie să aterizeze. Firma niponă de aviație nu a comunicat numele pilotului, dar nu-i exclus ca el să facă parte din vestita familie Kamikaze! ● Alton Towers, un parc tematic din Marea Britanie, și-a lansat un site intitulat *Ihatework*, ceea ce înseamnă *urăscmunca*. Siteul te îndeamnă deschis, pe față, să chiulești de la serviciu pentru a te relaxa, oferind reduceri de preț la parcul de distracții în timpul săptămînii lucrătoare. La noi nu mai e nevoie de un site care să te îndemne la chiul, iar dacă ar fi vorba să fim îndemnați la lene ar ajunge niște imagini cu somnoroasele păsărele din Parlament! ● Firma Louis Vuiton a construit o valiză gigantică în Hong Kong și a organizat în interiorul ei o petrecere cu aproape 2000 de oameni. Desigur, firma va intra în Cartea Recordurilor, dar nu știm dacă valiza va putea intra în cala vreunui avion. Dacă da, poate ne trezim cu ea la Otopeni și, cînd o vor deschide vameșii, vor da peste mii de chinezi plecați, cu mic și cu și mai mic, în excursie!

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

Stimați designeri, castingi și shootingi, *Academia Cațavencu* merge mai departe: ne batem în continuare cu toate țoapele care abia așteaptă o ploaie ca să apară dezbrăcate în fața poporului, pentru a-și mări tariful. În pieile noastre goale, dar sincere, veți găsi ideea de frumos, de mai bine, de mai cald, mai aproape, mai la stînga, mai devreme sau mai tîrziu. Tragedia continuă cu noi trupuri, pentru că, în această săptămînă, *Academia Cațavencu* are doi noi eroi:

ALEXANDRU DUȚU
și ALEXANDRU CĂUTIȘ
VĂ PREZINTĂ VREMEA

„A venit vara. Iarna ninge. Primăvara natura viață revine la. Cu pași de înserare, venea cu vată, iar era ruginiu de frunze covorul! Alegoric de Voroneț pe cerul albastru al norilor Soarele trece în carul. Probabil că o să plouă.“

Ce căuta România în lume?

– știri din presa străină de la ei –

● Dacă e să ne luăm după **Daily Mail**, în România se află cartierul general al operațiunilor mondiale de fraudă electronică. Englezii sînt speriați de apetitul pentru bani al românilor, care a costat băncile britanice, anul acesta, 60 de milioane de lire sterline. Un mizilic, totuși, în comparație cu ce aducem din Spania, de exemplu, în urma culesului de căpșuni, portofele și mașini. Noi ce să le facem, dacă nu-și pun și ei pe site-uri camere de luat vederi și jandarmi, cum și-au pus nemții în supermarket-uri? ● **Agenția Associated Press** publică un articol despre Dennis Hope, un american care a făcut avere de pe urma românilor scîrbiți de regimul pesedist și dornici să emigreze pe Lună, în care scop au cumpărat de la țeparul ăsta niște grădini peacolo, unde să-și pună ceapă, cucuruz și weceu în curte. Americanii se miră cum poate un român, al cărui salariu este de 100$ pe lună, să dea jumătate din această sumă pe un certificat care valorează mai puțin decît hîrtia pe care e scris. Ei bine, poate, le răspund eu, pentru că deocamdată s-a închis și Caritas-ul, și SAFI, și FNI, și nu mai are lumea unde să bage lefurile crezînd că vor scoate înapoi luna de pe cer. ● La Paris, la o semnare de contract, președintele francez Jacques Chirac a intervenit la A. Năstase în favoarea urșilor și lupilor uciși în România cu bestialitate de ciocoimea pesedistă la partidele de vînătoare de grad zero. Cică năstacul a tăcut ca mistrețul în păpușoi, deși putea să contraatace și să-i dovedească lui Chirac că La Vînătoare cu Premierul nu doar animalele sînt în pericol, ci și ouăle lor. În același articol din **Le Monde**, sîntem informați că guvernul vînătoresc al lui Năstase a comandat 4 Airbus-uri A 318 care vor fi livrate în 2006 și 2007, chestie pe care n-o prea înțeleg – mai normal mi se părea să ia două avioane de vînătoare. Îți dai seama ce senzație cool trebuie să fie să te nimerească MIG-ul de mistreț la ouă?!

Andreea Rompresca

Jurnalul lui Tetelu

Zeci de ani de experienţă. Zeci de miliarde furate. Zeci de oameni înşelaţi. Zeci de saci adunaţi fără ruşine. Numele acestei firme este unul singur: TETELU S.A.

6.11 CÎT FĂCEA 1+1 ÎNAINTE DE REVOLUŢIE ?

6.12 SA DAT ORDIN SĂ SLĂBIM TOŢI PORCIII DIN PSEDE – CICĂ SĂ TRAGEM DE FIARE ŞI SĂ RIDICĂM CÎT MAI MULT. IOU AM FOS LA SALĂ – ŞI AM TRAŞ DE PETRONELA PÎNĂ EAM RIDICAT FUSTA LA GREU, ŞAM PUSo SĂ MĂ TRAGĂ PÎNĂ SA FĂCUT DE FIER! AM SLĂBIT 1 GRAM. (OE SP.?)

6.13 AM PRIMIT 1 MILIARD DE DOLARI SĂ FAC o STATUE ÎNTRUN ORAŞ SĂTESC, SĂ LUĂM OCHIII ELECTORATULUI PSEDE. IO NAM ŞTIUT ALT PERSONAJ ISTORIC CARE SĂL PUN DECÎT PE VADER – SINGURUL PERSONAJ ISTORIC MAI IMPORTANT CARE ÎL ŞTIU EU PE EL. STATUEA SE NUMEŞTE „VADER MULŢUMIND CETĂŢENILOR DIN ORAŞUL PĂLICI" – ŞI E TOATĂ DIN AUR MASIV DE ANTLANTIDA – ŞI ARE UN CHILOMETRU DE METRI ÎNĂLŢIME → CAPU NICI NU I SE VEDE DECÎT CU BINOCLU MILITAR DE VÎNĂTOARE LA VULPE ŞI BURSUC.

TOT ÎN ORAŞUL PĂLICI AM LANSAT ŞI PRIMUL CINEMATOGRAF PENTRU FUMĂTORI! INTRAREA SE FACE PE BAZA CARNETULUI DE MEMBRU PESEDEU ŞI A UNUI PACET DE „CARPAŢI" GOL.

6.14 CICAT! PENTRU GRAŞII DE COZMÎNCĂ ŞI PIEDONE AM CUMPERAT LA SALA DE FORŢĂ A MAFIEI 1000 DE TROTINETE MEDICINALE, DA ŞI PALEA LEA RUPT UNFLAŢIII! ADELU A ZIS CĂ ŞI EL VREA SĂ SLĂBEASCĂ MĂCAR PÎNĂ RĂMÎNE LA 500 DE MILIOANE DE PARA.

6.15 MEAM CUMPĂRAT UN MERCEDES MORTUAR SPECIAL ŞI AM EŞIT CU EL LA AGŢĂŢAT. – EAM MONTAT ÎN FAŢĂ O PĂPUŞE DIN AIEA DE NUNTĂ DA ÎMBRĂCATĂ ÎN DOLIU NEGRU – ŞI TOT CEAM AGŢĂŢAT A FOST 2 BABE CAREA CREZUT CĂS MOARTEA ŞAM VENIT SĂLE EAU.

6.16 AM SALVAT DIN MÎINILE LU BĂIATU LU ADELU UN PINGUIN TRIST – CARE SE UITĂ CU MINE LA FILME PORNO. SĂRACU, SE MASURBEAZĂ ŞI PLÎNGE CU SUGITURI, NAM MAI VĂZUT AŞA ONANIZT!

6.17 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AŢ VREA SĂ FI FOST NAŞU MARE A LU NAPOLION!!!

munca cu cartea

Filfizoon politikon

E incredibil ce poate să facă un cuvînt din viaţa unui cercetător autentic. Un cuvînt despre care credeai că ştii cîte ceva, care nu-ţi trezea cine ştie ce curiozităţi ample, la care ai fi crezut că ai acces doar prin consultarea unui dicţionar ceva mai deştept. Cam aşa ceva gîndeam eu despre „*dandy*" înainte să pun mîna pe cărţoiul Adrianei Babeţi*. Şi, deschizîndu-l, m-am prăbuşit într-o lectură profundă, ca o transă pe care n-aş fi putut-o anticipa nicicum. Fandosiţi şi seducători, narcisişti şi provocatori, egolatri şi revoltaţi, crizaţi şi narcomani, eleganţi şi primejdioşi, încarnările acestor eroi ai egotismului sînt umplute cu seva literară a unui talent incontestabil. Adriana Babeţi scrie cu poftă şi, cel mai important, reuşeşte să organizeze exemplar tonele de poveşti mărunte pe care dandygrafii le-au inventariat sau nu. N-o să m-apuc să vă recomand din acest boutique literar paginile despre Barbey D'Aurevilly, George Brumell, Byron sau Thomas Carlyle pe care, desigur, o să le găsiţi şi singuri. În schimb, o să vă rog să nu treceţi în grabă pe lîngă capitolaşele despre boema noastră decadentă, cu craii ei de Curte Veche, cu spilcuiala ei şi garderoba fandosită a vremilor de la 1800 şi sau 1900 fără, cum preferaţi. Modernizarea rapidă şi sincronizarea Dîmboviţei cu Sena se traduc într-o explozie de imitaţiune a tuturor boemelor apusene. Iată, spre exemplu, ce-avea în şifonier *Boemul român* al lui Pantazi Ghica: „6 perechi de ghete, 12 jiletci, 24 de cravate, 4 fracuri, 4 surtuce, 4 jachete, 4 paltoane, 32 de cămăşi, 96 de perechi de mănuşi, cosmetice şi parfumuri, praf pentru poleitul unghiii". V-am făcut invidioşi, nu? Atunci, puneţi mîna pe carte, aşezaţi-o lîngă şifonier şi citiţi cîteva pagini, cînd vă vine chef de ieşit în oraş.

Alin IONESCU

*** Adriana Babeţi, *Dandysmul – o istorie,* Editura Polirom, 2004.**

Raportul Freedom House

Varianta de tot rîsul

Molvania încă nu e tradusă la noi, dar umblă liberă prin Europa. Este un ghid de călătorie într-o ţară din Est, cu vecini români, şi populată cu molveni, bulgari, maghiari, cu mult sînge slav în vine, o patrie cu faţa palidă după şocuri postcomuniste, cu urme dolofane ale dictaturii, cu autohtoni ce beau mult, iubesc usturoiul şi au chef nebun de a scăpa de ţigani, ori peste graniţe, sau după gratii. Aceasta este patria fecioarelor cu păr pe picioare de au nevoie să se bărbierească cîteva zile, a restaurantelor unde e gratis scaunul, dar costă masa, unde eşti furat pe toate căile, unde se descoperă roata o dată la treizeci de ani şi unde marele filosof molvan este unul care a descoperit marele adevăr că nu există. Pe cuvîntul meu dacă nu crezi că Molvania este România. Autorii acestui ghid turistic de mare succes în Australia şi Marea Britanie s-au jurat pe mamele lor că aici se inventează o ţară. La Londra, ministrul integrării britanic a făcut scandal, cică există limite, dom'le, nu ne putem bate joc în halul ăsta… Bine, dar e o ţară utopică, pe lîngă Rusia, se termină în „ania" şi dacă vrei să te duci acolo e obligatoriu să te vaccinezi împotriva tuturor bolilor pe care România le-a cunoscut după '89: holeră, tifos, hepatită A şi B, tuberculoză, meningită, encefalită, antrax. Bă, 'r-aţi ai dracului de străini, noi vă furăm cum se cuvine şi voi faceţi utopii pe şmecheriile noastre de-o viaţă? De „Molvania" se rîde. Fiindcă, e prezentată într-un ghid cu toate detaliile de fiecare zi. Autorii arată cum ţara asta, Molvania, îmbină cum numai noi, românii, ştim să îmbinăm, utilul cu trecutul. Într-un oraş atracţia turistică e geaca făcută din pielea scaunelor de maşină sau ziua fertilităţii, într-un alt oraş este aceea în care se celebrează introducerea Viagrăi, iar marele reformator este Bu Bu, un fel de Iliescu. Citiţi despre Molvania, poate rîdem dracului deăia, şi aşa ne facem un pustiu de bine să ne închidem ţara pentru reparaţii generale.

Eugen ISTODOR

*** Santo Cilauro, Tom Gleisner, Rob Sitch – *Molvania, A land untouched by modern dentistry,* Atlantic Books, London, 2004.**

cronica pe lîngă teatre

România e o ciorbă bine regizată

Să vă spun, să nu vă spun, mai bine nu vă spun, deşi cel mai bine ar fi să vă spun, cu toate că – bine, vă spun, mi-e totuna: săptămîna trecută iar am fost la teatru – la Teatrul de Comedie, mai exact – şi piesa* pe care am văzut-o nu prea mi-a plăcut. Era vorba acolo despre România, despre o Românie foarte urîtă, şi mă gîndesc acum că, poate, ăsta o fi fost motivul pentru care nu mi-a plăcut mie piesa care era, de fapt, o comedie. O comedie destul de tristă, însă, cu patru personaje coborîte direct din paginile ziarelor româneşti de azi: un senator (Claudiu), o curvă (Monica), un miliardar (Titel) şi un chirurg plastician (Horia). Cei care au citit presa în ultimii ani pot considera că au văzut deja piesa şi eu, care de ani buni tot citesc presa, am considerat şi am tot considerat, vreme de două ceasuri, că această piesă mi-e extrem de cunoscută. Atîtea apropouri la realitate cîte există în această piesă de teatru nu ştiu să mai existe în vreo alta care se joacă în momentele în care dumneavoastră citiţi aceste rînduri. Toate tarele României de azi sînt puse laolaltă în această piesă care vrea să spună tot ceea ce un spectator ca mine nu vrea deloc să audă la teatru. Aceste lucruri le aud, oricum, în fiecare zi, pe stradă, la radio, la televizor – la televizor, mai puţin, ce-i drept! Şi nici măcar nu trebuie să-mi pun pe mine o cămaşă şi un sacou pentru a auzi aceste lucruri!

Şi totuşi, dacă puteţi să treceţi peste inevitabila senzaţie de greaţă pe care o provoacă România lui Adrian Lustig & Alexandru Tocilescu, piesa merită să fie văzută. Există şi cîteva argumente în acest sens (cine nu are argumente în ziua de azi?): Tocilescu este un mare regizor (sînt cîteva scene memorabile în această piesă, nu e loc aici pentru a intra în detalii; în plus, Tocilescu este un veşnic revoltat); actorii îşi fac treaba foarte bine (George Mihăiţă, în rolul miliardarului Titel, este preferatul meu); piesa nu duce lipsă de replici tari („Vreau să uit, să uit de Vlahuţă!" a ajuns pe scenă să sune: „Vreau să uit, să uit de Hortensia Papadat-Bengescu!"). Dar cel mai bun argument de a vedea piesa mi se pare acela al lui Cornel Nistorescu (din *Evenimentul zilei* de marţi, 27 aprilie): „Adrian Lustig şi Alexandru Tocilescu te determină să-ţi redescoperi spiritul civic şi să-ţi aduci aminte că vin alegerile."

Iulian TĂNASE

*** *Poker* de Adrian Lustig; regia: Alexandru Tocilescu; cu: George Mihăiţă, Valentin Teodosiu, Vladimir Găitan şi Simona Stoicescu.**

show biz da' culţi

Laşii în carnaval

Cristina Modreanu, un distins şi tînăr critic de teatru, l-a văzut pe Ceauşescu la televizor şi s-a simţit îndreptăţită să scrie un editorial în *Adevărul literar şi artistic*, nr 713. Citez din acest editorial: „Nu el era cauza uimirii mele, ci gîndul ce nu-mi dădea pace: cum a putut generaţia părinţilor mei să admită să fie condusă de un asemenea individ? Cum suportau să-i asculte discursurile agramate, jumătăţile de idei învăţate pe dinafară, cum de nu-şi întorceau privirea de la chipul lui buhăit, cu ochii goi, sau dacă şi-o întorceau, de ce nu făceau pasul următor către revoltă?". La întrebările astea de copil răzgîiat ar putea să răspundă chiar părinţii domnişoarei Modreanu. Pînă atunci o să-i răspund eu în locul lor: nu s-au revoltat fiindcă îşi doreau ca fiica lor Cristina să poată creşte mare şi frumoasă în casa ei şi nu la vreo casă de copii, cu părinţii în puşcărie. Părinţii domnişoarei Modreanu au fost laşi (precum mulţi alţi părinţi de pe vremea aia, inclusiv eu) fiindcă îşi iubeau copilul. E destul de simplu! În ceea ce priveşte ascultatul „discursurilor agramate", domnişoara Modreanu se înşală. Nu le asculta nimeni şi nu puţini români, atunci cînd Ceauşescu apărea la televizor, îşi dădeau pantalonii jos sau, după caz, îşi ridicau fustele în cap, se întorceau cu spatele la televizor şi-l puneau pe Ceauşescu să-i pupe în cur. Era forma lor de revoltă, cam laşă, e drept, dar singura posibilă. ● Un răspuns foarte bun la întrebările Cristinei Modreanu îl dă dl Alexandru George în acelaşi număr de revistă, la pag. 12, sub titlul „Cu stricnină totuşi nu s-a încercat". Din lipsă de spaţiu nu pot cita din el, dar o rog pe Cristina să-l citească, că nu e foarte lung. I-aş recomanda şi nişte cărţi din care ar putea afla de ce au fost „laşe" popoarele ocupate de armata sovietică, dar bănuiesc că n-are nici timp, nici chef de asemenea lecturi. Ar putea totuşi să se uite la filmul *Căinţa* al lui Abuladze. Şi dacă nici de filme n-are chef, ar putea să-l roage pe şeful ei, dl Cristian Tudor Popescu, să-i zică vreo două despre laşitatea noastră. **(Şt. A.)**

De la întîlnirile *Românieі literare* de miercurea trecută de la clubul Prometeus am aflat ceea ce ştiam de mult: că mai important decît conflictul dintre generaţii (literare, şi nu numai) e conflictul dintre cei de acelaşi leat, adică un conflict intra-generaţie. Oricum, vestea bună e că generaţia *under '35* şi-a găsit un sprijinitor de ultimă oră, Poliromul anunţînd iminenta lansare concomitentă a şapte volume scrise de şapte tineri prozatori la apropiatul Tîrg de Carte Bookarest 2004, publicaţi într-o colecţie nouă, Ego.Proza. Vă ofer numele şi titlurile acestor tineri pentru a şti după ce să vă uitaţi. Iată-i pe cei şapte: **Ioana Băeţica** – *Fişa de înregistrare* (povestiri, debut), **T.O. Bobe** – *Cum mi-am petrecut vacanţa de vară* (roman), **Radu Pavel Gheo** – *Fairia – o lume îndepărtată* (roman), **Dan Lungu** – *Raiul găinilor. Fals roman de zvonuri şi mistere* (roman), **Cosmin Manolache** – *Ce faţă cumplită am* (povestiri, debut), **Adrian Şchiop** – *pe bune/pe invers* (roman, debut) şi **Lucian Dan Teodorovici** – *Atunci i-am ars două palme* (povestiri). Dacă unele dintre nume vă sînt cunoscute, cu siguranţă că altele nu vă spun mare lucru. Dacă vreţi să-i vedeţi în carne, oase şi pixuri, puteţi să-i întîlniţi la o conferinţă de presă, în 28 mai, ora 13,30, la Lăptăria lui Enache, unde vă veţi convinge dacă ei sînt şansa literaturii române sau nu. Am dat în avans acest anunţ că poate pînă atunci îl vor uita pişcotarii curioşi dacă „se dă ceva" şi vor fi de faţă numai cei interesaţi. Parafrazînd sloganul de la loterie, numai şapte-s norocoşi! **(I. M.)**

gazeta sporturilor

Portocala balcanică

Uite-așa, cum ne vedeți, îi băturăm noi pe nemți! Și acuși, încet, agale, mergem către Mondiale! Istorică de-a dreptul, victoria repurtată de trupa generalului Puiu asupra Panzerelor germane, mein Gott, reprezintă un eveniment mult prea important pentru a nu-l consemna și comenta în toată splendoarea lui grandioasă. Sau, mă rog, în grandoarea lui splendidă. Ce Oituz, ce Mărăști, ce Mărășești? Să revedem, nenică, meciul din Giulești! De acum încolo, generații și generații de conaționali doar cu asta se vor ocupa: vor viziona și vor revizita înregistrările celor cinci goluri, niște capodopere intrate în Panteonul nației, acolo unde, lîngă Eminescu, Enescu și Brâncuși, vor veni să șadă Pleșan, Raț, Caramarin și, cu două boabe-n ațe, Dănciulescu. Căci, pe bună dreptate, ziceam mai de mult: Germania o fi, ea, vicecampioană mondială, dar noi, România, ne-am cîștigat renumele de campioană amicală! Victoria noastră este cu atît mai prețioasă cu cît, în aceeași zi, la Budapesta, campionii mondiali, brazilienii, îi zdrobeau cu 4-1 pe adversarii noștri tradiționali, ungurii. Atunci înseamnă că, logic, noi i-am bătut și pe brazilieni cu 5 la 4, în timp ce maghiarii n-au reușit decît un egal cu nemții. Dreptu-i că, trei zile mai încolo, vecinii noștri se trezeau în aceeași grupă cu Germania, calificați la UE. Iar noi ne trezeam, cam mahmuri, tot în faza preliminariilor, lîngă bulgari. Dar ce mai contează? Lăsînd un pic miștourile, chiar și pe cele amicale, se merită să celebrăm victoria din meciul cu nemții. S-a văzut că naționala României n-are nevoie de un nou Hagi (Mutu? Cine-i Mutu? Băiatul ăla frumușel care e gladiator într-un spot Pepsi?), ci are nevoie doar de unșpe jucători dezinvolți, capabili să-și facă treaba în teren. S-a zis, după meciul de miercuri, că am fi brazilienii Estului. Or, judecînd după culoarea echipamentului, noi am spune că am semănat mai degrabă cu viitoarea noastră adversară, reprezentativa Olandei, „portocala mecanică". Dacă sîntem chiar atît de șmecheri cum am fost cu nemții, pe-ăștia ar trebui să-i batem rău de tot, oficial. Dacă nu, vom ști cel puțin de unde ni se trage. Îmbătat de aburii victoriei, generalul Puiu a intrat în PSD. Doamne apără și păzește! Nu le ajunge că nu ne-am calificat în Euro. Ăștia vor acum să ne compromită și șansele pentru Mondiale!

Viorel MOȚOC

Puiule,
la 1-0 s-a luat în discuție calitatea de membru. La 2-0 Biroul Executiv ți-a confirmat candidatura. La 3-0 ți-am completat formularele. La 4-0 ai fost votat în unanimitate. La 5-0 erai deja președinte la Ilfov. Cînd au înscris nemții golul de onoare ai retrogradat la vicepreședinte.
Hai România!

Secvență politico-sportivă: prin intrarea sa în partidul de guvernămînt, Puiu Iordănescu mărește zestrea de goluri a PSD

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

În sfîrșit, după acest 5-1 cu Germania putem spune că Națională de fotbal a avut parte de un meci pregătit ca lumea. Marți, la stadionul Valentin Stănescu, cunoscut cunoscătorilor din peluză drept stadionul Giulești, s-a lucrat din greu pentru ca premierul nostru, copiii săi, miniștrii săi și invitații săi din Germania să aibă parte de o atmosferă relaxată, care să le aducă aminte de ceea ce au acasă. Chiar și prețurile biletelor, despre care am mai vorbit aici, au contribuit la crearea unei ambianțe destul de aerisite în tribune. Așadar, aflăm că pentru buna desfășurare a acestei vizite de lucru s-au derulat niște pregătiri de tip „Ceaușescu". A fost angajată o firmă germană ai cărei muncitori-roboței au pus flori, au săpat, au întins bitum proaspăt cu o mașinărie-minune și tot așa. În timp ce românii băgau material ca să plece odată acasă, nemții arătau ceasul și dădeau de înțeles că finalizarea lucrărilor este programată la ora 8 seara. Adică 8 fix. Afară se montau becuri noi, care să lumineze calea premierului și a prințișorilor. Cîteva femei șmotruiau la geamuri și, surpriza-surprizelor, dădeau cu aspiratoarele pe pereții exteriori ai clădirii. La asemenea pregătiri mai aveau puțin și cereau jucătorilor să bage și niște reluări de faze din cînd în cînd.

Eva Henţigova

Mirobolant!

Știați că...

...România a fost campioană mondială la fotbal? Păi, e normal după stilul românesc de gîndire – faptul că i-am bătut pe nemți cu 5 la 1 înseamnă, în ordine logică, următoarele. În 1954, cînd Germania a bătut în finala Campionatului Mondial de Fotbal pe Ungaria cu 3 la 2, înseamnă că noi, care i-am bătut pe nemți cu 5-1, i-am umilit pe unguri cu 8 la 3 (3 goluri ale Germaniei plus 5 ale noastre contra 2 ale Ungariei și unul luat de Germania la București, logic!). Mai departe: în 1974, cînd Germania bătea pe Olanda cu 2-1, înseamnă că România a fost a doua oară campioană mondială, pentru că i-am spart pe olandezi, cu scorul general (după victoria de la București de acum 7 zile) de 7 la 2. Deci și pe ăștia i-am spart. În fine, în '90, cînd Germania învingea cu un prăpădit de 1-0 pe Argentina, noi i-am fi spart pe latino-americani cu scorul general de 6 la 1 și, logic, am fi ieșit campioni mondiali și-n '90, în mă-sa, dacă n-am fi ieșit din grupe! Q.e.d., m.î.n.c.a.ț.i.a.ș.!

Horea, Cloşca şi Pleşan

Vedi Kaka poi mori

E o vorbă în Ardeal: dacă vrei să-ți meargă prost, ia-ți economist român și politician maghiar. Asta de cînd cu isprăvile, nu tocmai vesele, ale secolului trecut. Miercuri, cînd mai toată lumea bună a fotbalului mondial s-a pus în mișcare, la ora la care noi jubilam deja după ridiculizarea Panzerului, vecina noastră Ungaria juca un vajnic meci de verificare cu selecționata... Braziliei. Atmosferă superbă, frumos ambalată, cu stadionul plin, cu o treime din populația Ungariei urmărind meciul la televizor etc. Brazilienii, adunați de prin toată lumea, au venit, au văzut și-au jucat. Dar numai preț de-o repriză, cât să le fie de un 3-0 și să scoată în final un decent 4-1 – după cum se poate verifica și din pozele date de ziarul *Nemzeti Sport*.

Stai și te întrebi: cât i-a trebuit federației ungare să ia decizia amicalului cu campioana lumii, când știau dinainte și raportul de forțe și învingătorul? Mai greu e să califici ideea de la care au plecat: masochism, curaj, artă, farsă? Nu știu, eu am învățat de copil că dacă te pui cu ăi mai mari ai putea s-o și încasezi. Atunci când îți măsori forțele e bine să îți acorzi și ceva șanse. În plus, până săptămâna trecută, Ungaria nu pierduse niciodată în fața Braziliei. Un mit care a murit și el. Să fi fost

redeschiderea apetitului pentru fotbal al maghiarilor principalul mobil? Peste poate! O țară cu un trecut în sport precum Ungaria nu are nevoie de alimentarea nostalgiilor. La mijloc a stat optimismul antrenorului Lothar Matthäus (care a înclinat balanța și în decizia brazilienilor de a veni la Budapesta, ei refuzând inițial, din rațiuni lesne de înțeles, invitația). Ambiția bavarezului nu s-a potrivit însă cu mentalitatea de spectator a multora din jucătorii săi.

Un guru

Avem o țară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Cu durere în scufund

O navă cambodgiană a eșuat pe Dunăre lovindu-se de epava Rostok. Se pare că marinarii de pe nava cambodgiană sînt cambouleni.

Cu mîinile pupate

Aflat în vizită electorală la țară, Petre Roman a ținut să pupe mîna tuturor femeilor care i-au ieșit în cale. Țărăncile au fost măgulite de gest, dar au zis că, no, mai bine era dacă dom' Petrică își lua cu el și jinerele, să le facă ce zice legea pămîntului că se face după ce tata socru' îți pupă mîna.

Noi muncim, gîndim cum să furăm alegerile

Pe listele PSD pentru alegerile locale vor fi trecuți și muncitori. Normal, ca să aibă cine să mănînce cojile de semințe din secții după alegeri.

Ursa interzisă

Deranjat de criticile de-afară, Adrian Năstase a propus un program de gestionare a urșilor. În urma acestui program, e de presupus că va crește numărul urșilor din pădure – însă va apărea imediat un dezechilibru în natură: va scădea numărul miniștrilor cu două ouă.

Vehicul pe două hoți

Un profesor din Adjud susține că, în cei 52 de ani de viață ai săi, i-au fost furate 42 de biciclete. Presupun că, pe unde a predat, a avut colegi numai de teapa lui Pruteanu.

Procurorii la urgență

Știri pe scurt. Procurorul general al României a ordonat procurorilor particulari aflați în subordinea lui să folosească girofarul doar în caz de urgențe. Urgențe înseamnă probabil: „Dus nevasta la supermarket", „Adus amanta de la pedichiură" și, bineînțeles, cea mai mare urgență: „Așteptat copilul să iasă de la școală".

Atac poziţional pe Benz

Un român a reușit să fure un Mercedes dintr-un salon de prezentare auto din Elveția. Bine că n-a adormit la locul faptei, deși e limpede că s-ar fi culcat puțin. Bineînțeles, cu manechinele care primeau oaspeții.

Cronicarul
Grigore după Ureche

Contraeditorial

Vremea feudalilor

Fiecare partid are visul său de aur. PCR a visat ieri la comunism, PNL visează astăzi la capitalism. PD, dacă-l întrebi, ar visa și el un 30-40% din capitalismul peneleului, iar PNȚ își șterge în fiecare dimineață de pe gene socialismul CoCoPo.

Așa cum se vede, partidele ambițioase au vise de aur mari. Ele nu se încurcă în reverii mărunte și bîlbîieli, ci visează categoric, la dimensiuni istorice. În programul lor oniric încap epoci și orînduiri, toate recomandate ca apogeu, toate etape finale din evoluția omenirii.

În „O scurtă istorie a românilor povestită celor tineri" profesorul Djuvara a scris că nouă ne cam lipsește feudalismul din meniu. Poporul nostru n-a avut plăcerea acestei orînduiri fioroase, deoarece în spațiul carpato-danubian n-au fost condiții. În întregul ev mediu românesc nu s-au găsit destui baroni locali cărora voievodul de la centru să le distribuie puteri depline. În tot Bărăganul și Subcarpații de curbură n-a fost destulă voință locală de înavuțire, n-au fost destui cumani corupți și pecenegi clientelari cît să ne bucurăm și noi de feudalism la vremea lui. Așa că a trebuit să așteptăm pînă azi.

Visul de aur al PSD, devenit realitate în ultimii trei ani, e feudalismul. Abia acum, cînd condițiile istorice s-au copt, cînd nobilimea locală – odinioară lipsă – a împînzit provinciile, feudalismul poate fi, în sfîrșit, trăit în toate splendorile lui.

Primii care-l trăiesc sînt suveranii PSD, cei care administrează feudele centrale, adică tranzacțiile de peste un milion de dolari și terenurile de pe ruta Snagov – Valea Prahovei – Poiană. Puterea e exercitată autoritar, prin ordonanțe de urgență, acces nelimitat la vistierie și alaiuri cu girofar, de sute de cai putere. Curtea călătorește mult în Apus, iar prințul moștenitor merge regulat la vînători megalomanice de protocol. Sindromul înavuțirii e cînd și cînd contrabalansat de construcția castelelor, care, în număr de peste șapte, mai reduc din nepopulara avere lichidă. Și, că veni vorba de popularitate, ea e obținută cu ospețe date prostimii, cu pomeni publice, cu trubaduri de curte și cu bani aruncați la răscruci, din autocar.

Vasalii acestor seniori medievali stau risipiți de-a lungul și de-a latul țării și aplică ideile feudale acolo unde mîna hrăpăreață a stăpînilor nu ajunge singură. Feudele lor sînt copia exemplului de la București, iar averile și nerușinarea întîlnite aici reprezintă fracții ambițioase din modelul central. Ei au primit puteri depline asupra întregii suflări din teritoriu și doar suveranul cel bătrîn îi mai poate dojeni. Baronii locali, apăruți, iată, cu o mie de ani întîrziere, sînt cei ce ne recuperează feudalismul din neant.

Și ca repriza de istorie să fie completă, cînd și cînd, vasalii se răscoală. Ei pornesc atunci asupra Curții și revendică uneori mai multe privilegii, alteori chiar tronul. E relatat cazul Mischie, un margraf de pe Jiu, bulbucat, borțos și obraznic, bun cotizant la Curte, dar incomod și exagerat la fărădelegi. Atacul lui, bazat pe intimidare, a fost repede înăbușit. Venit la București cu trupe puține, Mischie a fost înjunghiat de mercenarii de la PNA, un corp de juzi plătiți și antrenați de puterea centrală.

Răfuiala seniorului arogant cu vasalul derbedeu e iarăși un element tipic feudal. La fel de feudal ca păstrarea țării în afara Europei civilizate, a cărei graniță trece de cîteva zile prin vama Borș. Ei, dar vom ajunge și noi la Borș, doar că ne mai trebuie vreo douăzeci de ani și o autostradă fără licitație.

Doru BUȘCU

Săptămîna românilor

La deutsche vita

Rubrica „Săptămîna românilor" începe prin a cere scuze pe această cale omologului „Săptămîna nefastă a germanilor" precum și „Zilei proaste a lui Rudi Voller" pentru necazul național pricinuit miercuri seară. Să știți că noi n-am vrut să fie chiar cinci boabe! Da' știți cum sînt iconițele și cruciulițele alea sfințite ale lu' nea Puiu: nu prea ascultă ele de rugăciuni, da' cînd se pornesc nu le mai oprește nici dracu'! ➠ La 1 : 0 am zis „hai, e amical, nu se supără nimeni". La 2 : 0 – „hopa, ne-am lins pe bot de UE". La 3 : 0 nici aderarea la NATO nu prea mai era sigură. La 4 : 0 am început să țin cu nemții, iar la 5 : 0 mă gîndeam că, dacă mai vrem să salvăm ceva, Teoctist ar trebui să construiască acum Catedrala Mîntuirii Neamțului. ➠ E clar, în seara aceea Dumnezeu a fost mai mult decît român: probabil că s-a uitat la meci la un televizor alb-negru, într-o garsonieră din Colentina, spărgînd semințe pe jos și colecționînd capacele de sticle de bere pentru una excursao în Portugalia. ➠ Poate n-o să credeți, dar am întîlnit și români nefericiți în timpul meciului. La zece noaptea, toată populația chiuia în fața televizoarelor, numai un grup de gorjeni înghesuiți într-un autocar așteptau amărîți în fața sediului PSD. Pasămite surprins cu baronul în ofsaid, tătucul Mischie fusese tăiat de la borcanul cu liste electorale, așa că talpa județului se ridicase acum gata să execute un fault la disciplina partidului. Normal că a doua zi arbitrul de centru stînga Adrian Năstase a dictat lovitură de pedeapsă împotriva lui Mischie, executată de PNA. ➠ Iaca a trecut și 1 Mai, ziua internațională a celor care merg la mare și la munte de 1 mai. Da' să știți că eu organizare a sărbătorilor mai proastă ca anul astă n-am văzut de cînd mă știu. Păi, ziceți și dumneavoastră: Paștele a căzut duminică, 1 Maiu' ăsta a picat sîmbătă, Crăciunul o să nimerească tot într-o sîmbătă, ca să nu mai zic de 1 și 2 ianuarie în plin weekend. Dacă tot au stabilit așa Ăi de sus, atunci noi propunem să mai cadă și niște sîmbete și niște duminici în cursul săptămînii, să zicem pe marți, miercuri, așa... ➠ Nici deputații nu sînt mai serioși. Marți, ei au hotărît ca ziua NATO să fie sărbătorită tot după modelul Paștelui, adică să nu fie o dată fixă: prima duminică a lunii aprilie. Mie asta îmi cam miroase a blasfemie. Păi, adică ce legătură ar avea ziua aderării noastre la NATO cu ziua Învierii Domnului Isus? Cum ar fi ca ziua acordului PSAL II să fie sărbătorită de Florii, iar ziua internațională a Uniunii Europene cu ocazia Înălțării?

Cronică
a lu' Ștefan a Petrei

Dom'le, venirăm tomna' di' la Gorj pen'că ne cam inervară liderii ăştea din conducerea centrală. Ne inervară rău, auzi, rău ne inervară! Dînşii ce ştie? Stă frumuşel la birou şi le curge euroii în cont. Da' ia să vie 'mnealor să vadă ce grea e munca în teritoriu, cum e să umbli din poartă în poartă ca să iei votul, cotizaţia sau taxa de protecţie... La 50 de ani eşti mîncat de boli profesionale: ai 145 de kile şi ficatul paradit de la atîtea ţuici şi grătare.

Fotodocument: Grup de minori pesediști din subteranele partidului de guvernămînt sosiți în forță la București cu ocazia primei Baroniade

TREABA VOASTRĂ, PUNEŢI-L PE IORDĂNESCU VICE LA ILFOV, DAR DACĂ RĂMÎNE PSD UL CU 11 MEMBRI ŞI CÎTEVA REZERVE, VĂ OMOR CU MÎNA MEA!
MARDALE.

Vești bune

Șase! Presa liberă!

➠ A fost săptămîna libertății de exprimare. Presarii și-au dat mîna peste țară și și-au pus tarabele una lîngă alta, mai aproape. Cititorii i-au văzut cu ochii lor pe cei despre care scriu zi de zi alde Tucă, Nistorescu și C.T. Popescu – adică cititorii au putut să dea mîna cu Băsescu. Iliescu și Năstase nu au putut să vină, pentru că erau în direct la știri în același timp, în exclusivitate pe mai multe posturi deodată.

➠ Lumea bună a intrat în UE și ne-a lăsat cu orfanii, maidanezii și pedofilii noștri la marginea Europei. Numai lăutarii romi și ciorditorii de oglinzi au avut acces pînă acum pe bune la Uniunea Europeană. Singura veste bună din toată nenorocirea asta este că, pînă la urmă, se pare că anul 2007 va rămîne data oficială pentru intrarea României și Bulgariei în Uniune. Dom'le, din astea două candidate, noi zicem așa: hai, nu primii, da' măcar în ultimii doi să intrăm și noi în UE!

Străbuna Vestire